

Δὴν ἐγραψθη εἰς τὸν νῆαν

ΔΕΥΤΕΡΙΑ

Βίοι τῶν ἁγίων Μάρτυρος, Μοδεστου,
Χορλαμπους καὶ ἄλλο ψυχωφελῆ.

ΕΥΛΟΓΙΑ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

026000339904

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, 6

Ἀθλοῖς τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξης Μαρτύρου
Μάρμαρος.

Οὐ μίνας ἔτος τῷ Χριστῷ καὶ σεβαστοῦ μαρ-
 τυροῦ Μάρμαρος, πατρίδα μὲν εἶχε τὴν Σεβαστανίαν
 Παμφυλαγοῖαν, γεννήτορας δὲ Θεόδοτον, καὶ
 ῥηφίαν. καὶ αἱ δύο αὐτῶν ἀσεβεῖς, καὶ τὸ γένος λαμ-
 βροτάτοι, ἔχοντες τὸ γένος ἀπὸ πατριῶν. ἔτσι
 δὲ μὲν ἔχοντες τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ μὴ δύνα-
 μενοι νὰ κρύβουν τὸν σοκὸν τῆς εὐσεβείας
 τῆς τῆς ἀσεβείας, καὶ πολλοὶ εἰς αὐτὴν ἐπαρ-
 κύνοντο, καὶ ἐξερέωναν. ὁ δὲν μανδάνωντας τῶν
 ἡγεμόνων, ὁ ἡγεμόνων τῆς πόλεως Ταγγρας,
 ἐσθλὴ καὶ εἶχε προσηγορίαν ἀπὸ τὸν βασιλέα, ὡς
 ὅσοι χριστιανοὶ δεῖν σείδονται νὰ δυσιάζον εἰς τὰ
 εἶδωχα, νὰ εἴναι θανατώνη μὲ διαφόρους βασάνους.
 ἡγεμόνων τῶν χριστῶν ὁ ἡγεμόνων τὸν ὄνομα Θεόδοτον
 ἐμπροσθεν τὸν ἐβίβη νὰ δυσιάζη εἰς τὰ εἶδωχα,
 ἐγένετο ὁμοῦς ὅτι νὰ τὸν αὐτὴν δεῖν ἤθελε. δεικνύσας
 δὲ ὁ κριτής νὰ τὸν ἡμωρήσῃ ἐμποδίζετο, ἐσθλὴ καὶ
 δεῖν ἤθελε ἔστειλῃ νὰ σπυρίσῃ ἐμῆντι, ὡς εἶχαν

Ἰὸ γένος ἴσι ἀπὸ σαβριυῖσι, ἀνδρὶν ἔδιδεν ὁ βασιλεὺς
 ἄδραν, διὰ τοῦτο ἰὸν ἔραχεν εἰς τὴν Καισαρίαν Ἰνὶ Κασ-
 σαδουῖαι εἰς τὸν ἠγεμόνα Φαῶρον, ὃ ὅσοις ὠνλαί
 καὶ ἀσιβηὶ καὶ ποχὰ συληροί, εὐθύς ὅσῳ ἔσῃγεν
 ὁ Θεόδοτος ἰὸν ἔβαχεν εἰς τὴν φυλακὴν ἢ δὲ γυνήτε
 καὶ ὠνλαί ἐγγασρομένη ὄμως ἰὸν ἠμοχτεῖ, καὶ ἐ-
 σέβη καὶ αὐτὴ μαθήτε εἰς τὸ δεσμωτήριον ὃ ἐν ὄσο
 δὲ ἦσαν ὄμῃ, φροβέμενοι ὁ Θεόδοτος ἰὸν ἀνδρω-
 σιτην ἀσδένραν, καὶ αἰσ βασιάντε, ἐδέετο ἰὸν θεῦ
 χέγωνλας, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὃ πατήρ
 ἰὸν ἀγαπητέσε ἡῦ, ἀλογῶ καὶ δοξάζουσε, ὅτι δια-
 τὸ ὄνομαίσε ἀξιώθηνα γὰ καλοῖουῶ καὶ ἡ φυλα-
 κὴν ὃσῃν ἀλλὰ δεσμοίσε Κύριε δέξαι μετ ἰὸν φυ-
 κὴν εἰς τὰ δεσμὰ λαῶλα, ὃ γινώσκων ἰὸν ἀσδέν-
 ἀν μετ, μήποτε καυχῆσαι ὃ ἐχθροὶ ἐσ' ἐμοί.
 λαῶλα ὃν ἐκεῖνοι προσνύχετο, καὶ ὁ Θεὸς, ὃσῳ γι-
 νώσκουε ἰὸν κρύφια ἰὸν καρδίας, ἐδέχθη ἰὸν κακὴν
 ὃσῳ προσείρεσιν, καὶ ἀδύς τὸν ἀνέσωσεν ἢ δὲ συ-
 ζυγοῖτε ἰὸν φρίνα ἐγέννησε ἰὸν ἡμέραν ἐκείνην μετ
 εἰς ἰὸν φυλακὴν, καὶ ἐδαμαζέτο ἰὸν ἀν καμῆ.
 σαρρεκαίχεσεν ὃν καὶ αὐτὴ γὰ τὴν ἀνασῶση ὁ Θε-
 ος, καὶ ἀδύς ἡσπυέσθη. ἰὸν δὲ σαιδίον ἐκείλο με-
 ναχόν

ραχόν ανάμεσα θεία γήματα των γονέων. ο δὲ
 προνοητὴς τῶν ὄλων θεός, ἔσχε λὸν ἀγγελοῦτε θεία
 μα νεανίσου, καὶ ἐπρόσβαξε καί ποσαν γυναῖκα σε-
 ριφανεζάην, καὶ ῥοσιβή Ἀρμυῖαν ὄνομα τὰ βηθί-
 ση τὰ γήματα τῶν ἀγγίων. ἡ δὲ περιφαντὴς Ἀρμυῖα
 ῥοδὺς ὅσῃ τὰ ἐβήθησε, τῆς τὰ ἀχάρισεν ὁ ἠγεμῶν.
 ἡ ὁσοῖα τὰ μὲν γήματα τὰ ἔδασε χαμσῶς καὶ γι-
 χολίμως εἰς τὸν κήσὸν τῆς, τὸ δὲ βρέφος τὸ ἔταμε κο-
 χοσαϊδί τῆς, καὶ τὸ ἐσιμεγέλλο καὶ τὸ ἠγάσσα καχ-
 λρα ἀσὸ γνήσιόν τῆς ὑόν, μαίχιρα ὁσὸν δὲν ἔχεν
 ἀλλο σαυδί, ἔλε ἀνδρα. ὠνομαῖσθη δὲ τὸ βρέφος
 Μαίμας, ἐσγθῆ, καὶ ὁσὸταν ἦλον μυυρός, ἔγραφε
 συχτὰ τὴν δεινὴν τὴ μητέρα μαίμα, τὸ ὁσοῖον κα-
 τὰ τὴν γῶσαν τῶν Ρώμαίων, σημεῖδδύς τὴν μη-
 λέρα. ἀσὸ τὸλο χοισὸν ὠνομαῖσθη Μαίμας. ἀφῶ δὲ
 ἔγινε πέντε χρονῶν, τὸν ἔβαλεν ἡ Ἀρμυῖα τὰ
 μανδάνη γραίμαδα, θεία ὁσοῖα μὲ τὸν καὶ ἔχε
 ὠδον ἀμείρον, ὁσφείθη ὄχσ τῆς συνομηχικέ τῶ
 βασιλεύωντας δὲ τὸτε εἰς τὴν Ρώμην ὁ Αὐρηχιανός,
 ἐβίαζε τὰ δυσαίξεν εἰς τὰ ὕδωχα, ὄχι μόνον ἀνδρα
 καὶ γυναῖκας, ἀλλὰ μαίχιρα καὶ τὰ μυυρὰ σαυδα,
 νομίζοντας ὅτι δειὰ τὴν ἀσασθόλητα τῆς πῆκίας θείαν

4
ἀφ' ἧς τὴν Ἰουδαίαν ἐπέβησαν. καὶ ἴδμεν ἄλλα σπουδαία
λοιπὴν ἐπολέωντο εἰς τὸ δέχμα τῆ βασιλείας, ὅσοι δὲ
ἦσαν συμμαθηταὶ τῆ Μαμαντος, καὶ ἐσηγάνων καὶ
τὰ σχολία μαθητῶν, ἐμμετῶν καὶ αὐτῶν τὴν γεννητικὴν
σύγγεσιν καὶ φρόνησιν τῆ σπουδῆς, καὶ δὴν ἐπέφε-
ραν ἔτι νὰ αὐτῶν τὰ λόγια τῶν ἀσέβων. διότι ἐπι-
δάσκοντο, καὶ ἡμέραν ἀπὸ εὐθην τὴν σπουδῆν δέ-
σαν. τῆ Μαμαντος νὰ γνωρίζῃ, μόνον ἀχθινὸν θεῶν
τὸν δημιουργὸν τῆ σάντος, καὶ εἰς εὐθην μόνον, καὶ
προσφέρειν τὴν λογικὴν λαβρῶν καὶ προσεύχησις.
τῆ δὲ θεῶν, ὅσα ἡμῶνται καὶ ὀνομαζόμεναι ἀπὸ τῆς
ἀσεβῆς νὰ τῆς λογικῆς βρυαρίαις, καὶ σοφῆς αἰ-
σχύνης καὶ αἰματίας ἀξίαι. ὕψιστον δὲ ἀπὸ τῶν φαύ-
λων. ἔγινεν ἡγεμῶν εἰς τὴν Καισαρείαν καὶ σοφῶν ἀ-
μειβίλος, ἀνδρωσοί καὶ σοφῆς ἀσεβῆς, καὶ ἔχον-
τας σοφὴν ἀγάβαν εἰς τὰ εἶδωχα, ὅσοις οὐδὲν ὅ-
σοι ἐφθασεν εἰς τὴν Καισαρείαν ἔμαθε διά τὸν κατὸν
Μαμαντα, ὡς ὅχι μόνον αὐτοὶ δὲν σπουδῆς ἡγεμῶν θεῶν,
ἀλλ' αὐτῶν καὶ τῆς συνηθειῶν τῆς, καὶ συμμαθητῶν
ἐπισοδῆς καὶ τῆς ἐπαύσεως. ὁ δὲ Μαμαντος ἦλθον ἰστέ
δεμασέντε χρόνων, καὶ ἐλεγχθησεν. ἢ δειλὴν μετῆς
ἡμερῶν, ἢ ἐπιλεγόμενῃ μαθητῶν, καὶ καλεσάθη ἀπὸ
τῶν

ἰός διάδοχος καὶ κληρονόμος ὄχης ἰνὶ σφραγίσαι καὶ ἰω
 ὑπαρχόντων ἰης. Ὁ Δημόκριτος χριστὸν ἰοικῶτα αὐτίσας
 διὰ τὸν Μάρμαρα ὄχος ἠγγιώθη, καὶ ἰδύς ἐσφόραζε καὶ
 ἰὸν ἔφεραν ἐμφοροδένῃ, καὶ ἰὸν ἠρώησεν ἀνίσως καὶ
 ἴναι χριστιανός, καὶ ἐὰν ἔλε αὐτὸς δυσίαση ἰοῖς θεοῖ,
 μὴτε ἰς συμμάχους ἰε ἀφῆνη νὰ σφάτωνται εἰς ἰς
 βασιχῆ. ὁ δὲ καχὸς Μάρμας μὴδὲν ὀχιάσας, ἴσεν,
 ἐγὼ σοχὰ καὶ ἠγορῶ ἰὸ βαδύσιος ἰνὶ αἰγνο-
 σίας σας, ἐσφῆ καὶ ἀφῆσατε ἰὸν ἀχρηθὴ καὶ ἰω
 ἰα θεοῦ, καὶ ἐσιγύσατε δαίμονας, καὶ ἴδωχα
 κωφὰ καὶ ἀναίσθητα. διὰ τὸ ἔλε ἐγὼ ἴδεχα ἀ-
 βῆσει ἰὸν χριστὸν, ἔλε ἴδεχα ἀμεχίση σολε.
 νὰ καίμω ὀχῆς ἰε ὄσας δυνηδῶ. ἐδαύμασεν ὁ
 Δημόκριτος ἰνὶ σφραγίσαι ἰε νέν, καὶ ἐμαλαχάβε
 σωῖ δὲν ἴναι βοχελὸν νάλον καλασση με ἴμε-
 ρόητα, ὄθεν ἐσφόραζε ἰς σαρξῶτας νάλον ὑδα-
 γην εἰς ἰὸν βωμόν ἰε θεῶ ἰς ἰε Σαρξῶστος, διὰ
 νὰ δυσίαση καὶ γανιωῖ ἰε. ὁ δὲ Μάρμας δὲν ἐ-
 φοβήθη σαρξῶσας ἰς φοβερισμῆς ἰε, ἀμὴ ἴσει
 ἰε, δὲν ἔχῃς ἐξοσίαν νὰ ἰμωρηῖ, ἔλε νὰ φοβερίης
 εὐῆνον, ὄσῃ ἀνεβῆθη ἀπὸ ἰοικῶτην μεγίστην καὶ
 σφραγισμένην μετῆρα, καὶ ὄσῃ κληρονόμησεν

ἀπὸ αὐτὴν Ἰουστὸν ἄχρον καὶ περιεσίαν, ἀπὸ τὴν
 Ἀρμυϊαν γέω. ὁ δὲ Δημόκριτος ἰατρὰ αὐτοῦ, καὶ
 μανθάνωνται ἀπὸ τῶν περιεσίων. καὶ λαμπρῶς διὰ τὴν
 μακρὴν Μακρῶνται, καὶ τὸν Μείμαντα, καὶ γνη-
 ριστῶνται πῶς δὲ σπύσῃ τὰ τὸν ἱμωρᾶ, ἀνίσως καὶ
 δὲν γὰρ πρὸ τῆσιν ἀδῶν καὶ ἐξοῖται ἀπὸ τὸν βα-
 σιλεῖα, τὸν ἔξῃ. σιδηροδέσμῳ ἡσὸν Ἀρμυϊανὸν τὸν
 βασιλεῖα. εἰς ταῖς αὐταῖς τὴν πῶλιν, γραφῶνται καὶ
 ταῖς σπύσῃται. ὁ δὲ βασιλεῖς γὰρ τὰ γραμμῶνται
 καὶ ἀναγνώσας, ἐμεταχθῆσθαι μὲ πῶλιν πᾶν τῶν
 γίαν τὸν πᾶντα. καὶ φέρωνται ἐμπροσθεν τῶ
 μεθράϊον, πῶς μὲν, τὸ ἐφοβῆσθαι, πῶς δὲ, τὸ ἔλαβε
 δῶρα καὶ ἱμωρᾶ, καὶ τὸ ἔλαβε. ἀνίσως καὶ δυστα-
 σης, ὡ καὶ νεῖ τῶ μεγάλῳ Σερρασιῶνι, πρῶτον μὲν
 δέχεται ἀναδραφῆς βασιλεῖως, ὡς τὰς μαζῆμας ἡσὸ
 πᾶντα, ἔσθλα πῶλοι δέχεται σέ δαυμάσῃ καὶ ἐ-
 πᾶντες. ὁ δὲ καλὸς Μείμας, ἔλε ἀπὸ τῶν φοβερι-
 σμῶν ἐφοβῆλο καὶ ἐδῶκνεντο, ἔλε ἀπὸ τῶν ὑπόσχε-
 σεις καὶ ποικιλίας ἐμαχάτῃλο καὶ ἐμύχρητες.
 αἰμὴ πύσανεν ἢ πρὸ τῆσιν περιεσίον, καὶ ἔ-
 λεγε, μὴ γένοιτο ὡ βασιλεῖ τὰ ἱμωρᾶ ἐγὼ εἶδωκα
 κῶρα καὶ αἴψα. δαυμάσῃται δὲ πῶς ἐγνήκατε

Ἰουδαίον παχῶς καὶ ἀναίσθητοι, καὶ καταδέχοντο
 τὰ ἱμαῖα Ἰουδαίου ζυγὰ, καὶ χροσοῖντα ζόνα,
 παῦσαι λοιπὸν καὶ ἀσέλγῃ πολλὰ φοβεροῦντες,
 καὶ ἀσέλγῃ μεγαλῶν ἐπόχευον, διότι ἱμνω-
 ρῶντας θεοὺς μὲ ἀεργετήσεις, αἰετὶ ἀεργετῶντες
 ἴσως θεοὺς μὲ ζημιώσας καὶ ἀσχετὰ; διότι ἡ ἐ-
 δεικνύμεν ἱμῶν καὶ τὸ κέρδος εἶναι τὰ ἀσχετὰ
 διὰ τοῦ Χριστοῦ. ἄρως Ἰουδαίου ὁ Ἀβραάμης θυμω-
 δὲ καὶ τὸ σκεδὸν ἐσπρόσθε τὰ θεῶν τὸ σω-
 ματὸς μὲ ραβδίον. καὶ ἐξέσχιελο λοιπὸν τὸ ἀσα-
 ρὸν καὶ ἄσχετον κορμὸν τὸ φρονιμωδέον σκεδόν.
 εὐθὺς δὲ τὸ ἐφαινελο σὺ σκεδὸν εἰς τὸ ὄνομα τὸ.
 ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ἡσυχίαν τὸν καρπὸν τῶν βα-
 σάνων σοφὴν ἐπιμελέσθαι καὶ ἀσχετὴν εἶχε
 τὰ μαχίαν καὶ τὰ ἡμερώση τὴν γνώμην τὸ σκε-
 δόν, καὶ τὸ ἔργον, ὅσο μόνον μετὰ χεῖρ σὺ
 θυσιάζεις, καὶ εὐθὺς θεῶν ἐλαδερῶδῃ ἀσχετῶν
 σκεδὸν ἱμνωρῶν καὶ βασάνων. ὁ δὲ Μάρμας ὅσο
 ἐργὸν τὸ βασιλεὺς δὲ ἡδὺα ἀσχετὴ ἔλε μετὰ χε-
 ρῆ, ἔλε μὲ τὴν καρδίαν τὸν μόνον καὶ ἀσχετὸν
 βασιλεὺς Χριστοῦ, εἰς καὶ ἀναίσθητοι καὶ ἐ-
 μὲ ἐπινοήσας καὶ ἐφάρης βασάνων. ἀλλὰ μαχίαν

καὶ σοφὰ σὲ εὐχαρισῶ, ὅτι διὰ μισῶν ἰδῶν ἰωῦ
βασάνων με φιλῶντες περιπόλεον μέλον' σο
δύμενον με χριστόν. καὶ παρακαλῶ νὰ μὴ κερ-
ραστῆ ἡ χεῖρα ἰωῦ δημίων, ἀλλὰ νὰ δυναμω-
θῆ περιπόλεον. διότι καὶ εὐχίσω μὲ γίνον
λαί σρόξεναι καὶ ἀγορῆ μεγάλων ἀγαθῶν.
ὁ Αὐριχιανὸς χοισὸν ἐσθθὴ καὶ ἔβρισαι ἰοῦ νέον
σῶσιν ἐβανεν θῆλον νῦντε λαί σηνγὰς καὶ μα-
ζνας, ἐσρόξενεν ἔξωντας καὶ νὰ γυμνωθῆ
ὄλοντε ἰοῦ σῶμα νὰ καλαφρίγεται με χρισμὰ
δες στρος, διὰ νὰ ἀναχθῆ ἰοῦ κορμίτε ἀσὸ ὄχι
γον ὄχιγον, καὶ ἔτι ἀργοστρονίας νὰ αἰσθα-
νεται δριμύλεον καὶ στροπόλεον ἰοῦ σόνον ἰοῦ
βασάνη. καὶ ἴοτε χοισὸν εἰς ἔργον ἐβέβαινε καὶ
ἐγίνετο, καὶ ἡ χρισμὰς ἠγγισαν εἰς ἰοῦ μαρ-
τυρικὸν σῶμα. ἀλλ' ὅμως καὶ ἰοῦ σῶμα ἀχαθῆλο
ἰοῦ ἀδελφὴν, καὶ ἦλον ὁ μαρτύριος χωρὶς καὶ νῆ-
να σόνον καὶ βράβην. ὁ δὲ ἰοῦρκαννος ἰοῦτα
βρέσωντας ἀνεσθεν ἀσὸ ἰοῦ δυμεὶ καὶ ἐργο-
γίετο. ὅθεν ἐπρόσθετε νὰ δῆρην καὶ νὰ ἰοῦ-
σθῶν ἰοῦ μαρτύριος με χρίδες. ὁ δὲ ἰοῦσθῶν
ἀβραβῆς ὡσαν νὰ ἐχιδοβοχῆλο με ἀπὸ καὶ ἰοῦ
λαφύχα.

λάφυρα, καὶ ἔχαρε μετὰ ταῖς ἐξοδαῖς Ἰεμελλοντος αἰ-
 ῶνος· ἀσπρωῆτας λοιπὸν ὁ Αὐριχαιῶς, καὶ μὴν ἡ-
 ζούρωντας ἵ' τὰ καίμη, βρέσωντας ἡδὲ ὅλα τὰ βάσανα
 τὸν μαρτύρα γερεὸν καὶ ἀντιπλον, ἐσπρόσαζε καὶ
 Ἰε' ἐυρέμασαν ἀσπρὸν λαίμογ'ε μίαν μασάχην
 μοχυβδίνην, καὶ ἔτη σπηγαίοντες ἰόν εἰς τὸ μέσον
 Ἰε' σιχάγες τὰ τὸν ρίψαν εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.
 καὶ τὸ μὲν σπρόσαγμα ἔργον ἔγινεν, ἀλλ' ὅμως ὁ θε-
 ῶς δὲν ἀτόχησε τὸν δάχοντε ἰύδης, διότι ἦλθεν ἀγ-
 γελος ἡσὸν θρόνον, ὅσῳ τὸν ἐσπύγαιναν, καὶ μὲν ἀν-
 θρωπίνην φωνήν, καὶ μορφήν φροβερὰν ἐφοβήρισε
 Ἰε'ς φραλιώτας, οἱ ὅσοισι ἀσπρὸν φρόβοντες εὐδύς
 ἔφυγον· τὸν δὲ μαρτύρα ἐσπρόσαζε τὰ ἀνέβη εἰς
 τὸ ὄρος τῆς Καισαρίας, καὶ ἐκεῖ τὰ σφρίσκειται.
 φθάνωντας λοιπὸν ὁ Μάμας εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἰεωα
 ράουοντα ἡμέρας ἔειπσε δὲ καὶ τασὸν εἰς τὸν ἰόσον
 εἰς ὃ ὅσῳ ἦχε συνήδραν τὸ σπρόσνυχεται· ἀμὲν ἔ-
 σπρθη καὶ ἔσπρσε μασὼς λέγγ ὁ Ἀσπρότολος, τὰ ἐργα-
 ζεται μετὰ ἰδίατε χέρια· ἡρχόντο ἡδὲ τὸ γόνυτε ἀ-
 σπρ δεικνὴν δύναμιν ὅλα τὰ ἀγρία ζῶα, καὶ ἀμει-
 γωντας τὸ γάλα ὅσων ἰσὸν θηλυκῶν ὅσον ἐρωγίε,

Ἰὸ ἔμεινε Ἰηρὶ, καὶ ἀπὸ Ἰῶλο ἔβαλε διὰ λόγους
 μερικῶν, καὶ Ἰὸ εἰσέχρισον ἐβαλεῖσθαι εἰς Ἰηρὶ
 καὶ σάβαν, καὶ Ἰὸ ἐμοίρασεν εἰς Ἰὸς ἀλωχί· ἠγε-
 μονύωντας δὲ εἰς Ἰηρὶ κασσάδοιαν Ἰὸε ἄλλος υἱ-
 οῖος Ἀλέξανδρος δούτερος ἀπὸ ἐμῶν, ὅσῃ ἐπρό-
 σαρμεν, ἀνδρῶσος καὶ σοφῶσ. συληρὸς καὶ ἀ-
 σεβήτατος· ἐσθλὴ καὶ ἡ γῆμη ἐκῆρυντε φαν-
 λαχῆ Ἰὸν Μάμαντα, μανδάνωντας διὰ αὐτοῦ ὁ
 ἠγεμῶν, ἔστρε μερικῶσ καβαχαρέντι διὰ νὰ Ἰὸν
 εὐρῶν, καὶ νὰ Ἰὸν φέρῃν εἰς Ἰὸ λόγους· φρογνωρί-
 βωντας χριστὸν Ἰὸν ἐρχομῶντας ὁ μαίρις, ἦλθεν ἡ
 ἀσάνησι Ἰων, ἐμῶντοι δὲ ἀνταμωδέντες μετὸν
 αἶγιον, καὶ μὴν ἠξυρόντες πῶσ ἦναι ἐμῶντος ὅσῃ
 βητῶν, Ἰὸν ἠρώτων, πῶσ νὰ εὐρίσκειται ὁ Μάμας;
 ὁ δὲ μαίρις ἦσέ τις, καὶ αὐτὸν ὡσ φρίκει σφεί-
 σης νὰ ἀνασπασθῆτε, καὶ κατεβαλε ἀπὸ τὰ
 αἶλογα διὰ νὰ γευθῆμεν, ἔσθλα ἐγὼ θέλω σὰς ἀ-
 ζῆ Ἰὸν Μάμαντα, εἰτέτοι χριστὸν ἐφίχρῶντο ἀπὸ
 Ἰὸν αἶγιον Ἰηρὶ καὶ φωνῆ μετὰ σοφῶν ὄρεσιν, διότι
 μετὰ αὐτὰ Ἰὸς ἐφίχρῶν ὁ μαχὸς φηχρῶντες, Ἰὸε ἠξυ-
 εἰς Ἰὸν μαίρις καὶ Ἰηρὶ συνήθησαν καὶ τὰ θη-
 λυα

λυυά άγρια βία δια να αρμεχθη. καθίνα λογαζα
 να, λα οσοια ευδύς οστω λα ιδον δι γραλιωλαι εφοδη
 θησαν καλα σσηα, και αφηνοντες λο γραηλον. εδρα
 μον ης τον μαρτυρα να λτι βοηθηση, οδε αγιος ης
 εδαρβυνην. εσθη θελωντας να λτι ελευθερωση
 και απο καθε φρονιδα, ης ησεν, σωτ εγω ειμαι
 ο Μάμας οστω ηηαλε. Ιωρα χρισον υπαγγελε οσιω,
 και εγω ογλιωρα ερχομαι. δι θε γραλιωλαι λαυ-
 λα αυτασαντες ευδύς ανεχωρησαν, διοτι δεν ελο-
 γιασαν οστω Ιοιηλοσ ανθρωπος να λτι ησθη κλυμαλα.
 οδε μαρτυς εμίστησεν απο λο ορος, και εφτασε
 ης καβαχαριετς γραλιωλασ εις ηην σθηλαν ηησ
 σσηεωσ, οστω τον ευαγγελιστην. Ιολε περνοντες τον
 τον εσηγαν εις τον Αλεξανδρον, ο οστωιος αυδύς
 ης ησεν, εσυ ησαι ο περιβοηλοσ μαγος Μάμας,
 και ο μαρτυς μελα συνεστωσ ησεν, εγω ειμαι
 Μάμας ο οστωιος ης χριση, ο οστωιος σωζει ευηγης,
 οστω σιηλυην εις αυλον, και κανεν λο αγιον η δε-
 λημα. μαγης δε και ηθωλοχαλμασ ησι σαραδιδι
 εις λο αιωνιον σης, αλλ ομωσ δια σσηαν αιτιαν
 ετρηει και με εφτασε εδω, ο ηγεμων εισεν

διότι δὲν ἠμποροῦ νὰ καταλάβω μὲ σίαι μαγῆαι
 ἠμερώταις τὰ ἀγρία ἴσα, καὶ συναναστρέφονται
 μαθήσι, καὶ τὰ προσάβει ὡσὸν νὰ ἦσαν λογικά.
 ὁ δὲ μαίρις κοσίωντας τὸν λόγοντε, ἦσαν, ὅποιον
 ἀρχοῦν τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν. καὶ αἰώνιον κα
 λαροντὰ τὰ μαγῆαι καὶ τὰ ἠδύχα. σπείρα ὅ
 μως νὰ θαυμάσει πῶς μὲ ὄλον ὅσῳ ἦναι ἔλεγε
 καὶ ἀνόητα, ἀπὸν ἀγαθὸν τὸν ἐμὸν Δευτέρου
 καὶ θεόν, καὶ ἠμῶσι τὸς δόξατε. ἔσει ἔμως ἦ
 σθε κατὰ σπῆρα ἀλογώτεροι καὶ ἀπὸ αὐτὰ, διότι
 ἔχοντες, καὶ βδέσοντες καὶ λοιπὸν παραδύγμα,
 δὲν θέλετε νὰ καταλάβετε. Ὁ ἠγμενὸν λοιπὸν ἔση
 δὴ καὶ δὲν ἐδύνετο νὰ ἀπομαρτυρήσει εἰς αὐτὰ,
 ἐπεχρήσει φανερά νὰ τὸν βιάσει, καὶ ἔλεγε, διότι
 ἦλθε εἰς τὴν αὐθάδη καὶ μωρίαν ὡς ὅσῳ
 νὰ ἐναντιώνησαι εἰς τὰς βασιλικαῖς προσαγαῖ,
 καὶ νὰ ὑβρίσης καὶ ἠμαῖ ἀναισχύντως, ἀλλ' ὅ
 μως τὰ βάσανα καὶ ἠμωρίαι δέχον σὲ διδά
 ξη τὸ σπείρον. καὶ σαρκοῦ ἐσπείραζε νὰ τὸν
 προσμαίσει, καὶ τὸν βροχίεν δύνατά. ὁ δὲ μαί
 ρις καὶ μὲ ὄλον ὅσῳ ἐβροχίετο ἔτρη σιωπῶς,
 ἦτον

ἦλον ὅπως ὡσάν νά μὴν αἰσθάνετο κατένα σό-
 νον, καὶ ἐξέειλο γενναῖος καὶ ἀνδρείος, καὶ ἐ-
 βλίσεν εἰς τὸν ἔρανόν, σερηγορίαν αἰσ' ἐμεῖ εἰ
 δεχόμενος. ὁ δὲ ἠγερῶν ἐσπρόταξε νά βεσχίσαν
 τὸν μάτρωρα δυναμώτερα. ἴσως ἐφέρθη ἔρανόνδε
 βωνή θείκη, καὶ ἐλάτρωσε ἰς τὸν σόνος, καὶ τὸν
 ἅγιον ἀσέσθη νικητὴν ἰσὺν βασάνων καὶ
 ἰμωριῶν. ταῦτα σοχοὶ χριστιανοὶ ἀνύσαντες
 καὶ μαδόντες ἐξερεῶνοντο σεριατότερον εἰς τὴν
 σίτην ἰς Χριστῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος βλάτωνται
 τὸν γενναῖον μάτρωρα σωτῆρὸν ἐλογίασεν διὰ
 τὸ ἐλίωσεν ἰς βεσχισμῶν καὶ ἰς ὄνυχας, αὐτοὶ
 ἀσὸν μανίαν καὶ ὄργην σεριατότερον εἰσα-
 ράειλο τὴν καρδίαν. καὶ τὸν μὲν ἅγιον ἐπα-
 τίβασεν αἰσ' ἐμεῖ, ἀνάταν δὲ καμίνον σφυρῶν
 διὰ τὸν ῥίψαν μέσα. ἐκαίειλο ῥίψον ἢ καμίνος,
 ὁ δὲ ἠγερῶν ἐλογίασε νά βλάτῃ τὸν μάτρωρα εἰς τὴν
 βυχακὴν μερικὸν καιρὸν, ἴσως καὶ ροχασθῇ μετὰ
 σεριατότερον ἐπιμέραν καὶ ἀσπρότητα βασάνα ὁ
 ὅς ἐσάθε, καὶ τὴν καμίνον ὁσὲν μέλλῃ τὸν δεχθῆ,
 καὶ ἐτῆ νά γένη μαχαμώτερος ἡ ἰσὺν δυνάτερας αἰ

Θεός, ὅς τ' ἐδρόσισε Ἰὴν καίμινον ἰωὺν ἰριωὺν παίδων,
 εὐγῆτος ἦεν καὶ ἐδῶ σαρώς ἀφανίζωντας ἕστυρος
 Ἰὴν ἐνεργῆσαν· καὶ ὁ μαρτύς ἐσυναναγρέφει με
 Ἰὴν φλόγα, ὡσανὶ νὰ λυρίσκετο γι' ὀσχρανθῆ καὶ
 ὄροστρον στυβόχι· ὅθεν καὶ ὄχοι ἰοὺν καίμινον, ὅς τ'
 ἦεν γι' Ἰὴν καίμινον, ὑμενολόγγ καὶ ἐδόξαζε τὸν
 Θεόν· ἔπειτα ἀρχῆ ἐμαρτάνθη ἡ φλόγα, καὶ ἐγι-
 γαν ἰὰ καίμινον γάμιν, ἐπρόξαζε ἰς δὴμῖνος ὁ
 ἠγεμῶν νὰ εὐγάχην ἀσὸ Ἰὴν καίμινον, ἀνίσως καὶ
 ἀσέμινον καίμινον καὶ μαρτυριον· φθά-
 σαντες δὲ εἰς Ἰὴν καίμινον εὐγῆτοι, ἦεν καὶ ἰοὺν μαρ-
 τυρα, ὅς τ' ἐδόξαλόγγ μεγαλοφώνως τὸν Θεόν·
 εὐγῆτοι λοιπὸν εὐδύς ὑπέτρεψαν γι' ἰοὺν ἠγεμῶνα,
 καὶ ἔτ' ἀνήγγρασαν τὸ ὑπερφύεις εὐγῆνο θαῦμα,
 καὶ εὐγῆτος ἰς ἕστυ, μάλον μείναν Στρασίονα
 καὶ ἔτ' ἄλλος ὄχοι Θεός, ἰς τὸ ἦναι φανερὰ μα-
 γγῆ· ἰοσαῦτην μαρτίαν ἔχεν ὁ ἀναίσθητος· ἰο
 δὲ ὄχοι βλάστοντες ἰοὺν ἀδελφῆν ὄχοι ὑγιῆ καὶ
 ἀβλαβῆ, ὅσοι ἦσαν δειλινοὶ φιλῆς, καὶ ἀληθῆς,
 ἐδόξαζον ἰοὺν Θεόν, ἰοὺν σοιγῆλα ἰοσαῦλα θαυμάσια,
 ὅς τ' καὶ πάντες ἀπὸ ἰοὺν ἠγεμῶν βλάστοντας

εἰς τὸ περιηριόν τε τοῖς μαρτύροις ὄχρον ἀσάθῃ, καὶ ἔθε
 ῥιχα ἡνὶ κερραχῆ τε κευαυμένην, τοῖς ὠνόμαζε μάρ
 γον καὶ ἀσάλαιῶνα. ὁ δὲ μαρτυρὸς ἔθε ἦδε κε νάλῃ ἀ
 σουειδῆσ καὶ ὁ μὲν Ἰβραννος ἐπρόραζε τὰ τοῖς ῥί
 κτον εἰς τὰ θηρία, τὰ τοῖς ῥάγην, ὁ δὲ μαρτυρὸς ἐπὶ ῥαυ
 νε χαμογεγώντες. καὶ αὐτοὶ ἄρηνσαν κλεισάνων
 μίαν σαρδάχιν, καὶ μίαν ἀρυεῖαν. καὶ ἡμῖν ἀρ
 κῆτα σκησιάζεσα ἀλαβῶν τοῖς ἐπρόσενον, καὶ ἰ
 κευχίλο ἐμπροσθεν τῶν ποδῶν τε. ἡ δὲ σαρδάχιν ἐχα
 βρά καὶ ἡμερα, καὶ ἀνενοχηλως σπηλίσασα ἐσα
 νω ῥιχῆ ὤμυς τε ἔσπῳγγιζε, καὶ ἐγγυρε μί
 ἡνὶ γκῶσαν ἡνὶ ἔδρωκῆς τε. καὶ ἡμῖν ἔθῳ γμῶ
 νος θηρία ἔτθη ἐβάνησαν εἰς τοῖς μαρτύροις, ἀπὸ τοῦ ὁ
 ποῖον καὶ ποχὺ σκηδος τῶν ἀσίστων κλαχαβοῖν τε
 ἡνὶ θῳάν δύναμιν ἔθῳ μαρτύρος, ἐδῳζον τοῖς ἔθῳ
 θεοῦ. ταῦτα δὲ δαυμάσια ὄνται ἀρυεῖα καὶ χίδης
 νὰ μαχάζην, ἡσῳθον ὁ ἡγμῶν περιώλερον ἐσῳχηρῳ
 γιλο. καὶ σῳχιν ἀρηνσε κλεισάνω ἔθῳ ἀγίς ἐνα
 χεονλάρι, ἡ ὁ ποῖον ὄσον τοῦ σῳζῳρον ἡγριώνετο ἐνα
 ριον τῶν ἀσεβῶν, καὶ ἔθῳ ἐθῳδε σῳκερὸν δάναον, ἡσῳθ
 ἐθῳλο. ἐσῳκησιάζεσεν ῥιχῆ μαρτύροις ἡμερα καὶ ἡσῳγα.
 ἀσῳχῳ

ἀσχετισθῆς χριστὸν ὁ ἡγεμὼν, ἐπρόβαλεν ἕνα ἀνδρῶν
 ὃν ἀπόλλυ ἀνδρώσας τε καὶ διασφρασίη ἀπό λαῶν γὰρ
 χριστὸν ἔσχε ἕνα καμάκι σιδηρένιον· εὐεργὸς χρι-
 στὸν μετὰ δύοτε χέρια ἐκλύσθησεν τὸν ἄγιον· οὐδὲ μαρ-
 τυρὸς ἐβάσταξε τὰ ἐν λόσθιαίς, ὅσῃ ἔλρεχαν μετὰ αἵ-
 μα, ὡς ὅσῃ ἔδραμε καὶ μία λυσιβητὴ γυνή, καὶ
 ἐδέχθη ἡ ἀγγεῶν γαλαμαλίαις τὸ μαρτυριῶν αἰ-
 ματος, καὶ ἐπεριώστησεν ἕως δύο γὰρ τὰ ὀδύνη
 τῆς βαρύνουσαι εἰς τὰ χέρια τε καὶ ἐν δούνησιν ἀσχαίνουσαι.
 βδάνωνται δὲ εἰς ἕνα ὀδύνησιν, ἐσθῆ ἡλὸν κα-
 ροὶ καὶ ὄραση εἰς τὸν ἀγνοοῦσιν χριστὸν, καὶ κα-
 σώση ἀπόλλυ υἱοῦσας, ἀνεσώθη εὐεργ. ἡλθε δὲ
 καὶ ὄρα φωνὴ ἀνωθεν καλεῖσθαι τὸν ἀδελφὸν εἰς
 τὰ αἰθῆρας εὐεργὸς σκεπταί, καὶ ἡλθὸν εὐεργὸν
 χαρμεσφόρητα, καὶ ἡλθὸν· εἰς τὰ ὄραση εὐεργὸν
 ὀδύνησιν ἡ δούνησιν τὸν δεσπομυβρίσ μνησὸς· ὡς
 γένοιτο σάνται ἡμας ἐστυχεῖν, χάριτι καὶ φιλαν-
 θρωπία τὸν κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, μετὰ τὸν πα-
 τῆρι, αἴμα τὸν ἁγίῳ πνεύματι, ὄρα, υἱοῦσιν, ἡμῶν.
 νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ ἡλθὸν αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
 Ἀμην.

Μην Δευερίβριος. Ἰω αὐλῶ μνηνι γαβ
 Ἀρχησιπὸς καὶ δαυμάτων διτύνσις Ἰεὺ ἀγίτ Ἰερο-
 μαρβυρος Μοδέξτ Αρχιεπιστοσύστ Ἰεροσοχύμων.

Ἰὺλος ὁ Ἰεὺ δαυμάσιος ἀνδρῶσος ἐγεν-
 νήθη, καὶ ἐμαρβύρησεν εἰς τὸν καιρὸν Ἰωὺ ἀσι-
 ζων ὁδωλοχαβῶν, γίος Ἰηὺ ἡλίχιαν αὐλας, ἡ
 Ἰον βοσυός βοδίων. καὶ εὐαῖνον δέ τὸν καιρὸν,
 ἀσοχισῶν τὸν βίον ὁ Πατριάρχης Ἰεροσοχύμων,
 ὁ θῆσι λέγω Πχάλων, ἐσυναθροίσθη ὄλον Ἰεὺ σῆτ
 δοι εἰς τὴν Εὐευκυσίαν, καὶ κλήσαντες Ἰαί σὺλας
 Ἰεὺ ναῦ, καὶ σφραγίσαντες ἐστρεμῶτ, ἐπερίμεναν
 ἔξωθεν, σοῖον Αρχιερέα καὶ σοιμένα δέχθη Ἰεὺ
 ζασσαῖνη ὁ θεός. διότι Ἰοιαῖλην καχὴν συνήθαν
 ἡχον, ὅσοιαν ἡδεχον νά κηρολογήσιν ἀρχιερέακι,
 ὅσοιοι ἡδεχον ἡμσορέση νά ἀνοίξη Ἰαί σὺλας Ἰεὺ
 ναῦ διὰ προσουχῆ, εὐαῖνον Ἰδουῖ ὡς ἄβιον
 ἐκηρολονῶσαν. Ἰολεχοισῶν, ὡς ἀσὸ θῆσι χαρίλοι
 ὁδηγηθεῖς ὁ Ἰεροῖ Μοδέξοι, ἔρδασεν ἡτλαί σὺλας
 Ἰεὺ ναῦ, καὶ Ἰδουῖ διὰ προσουχῆ, ἡ δὺραι ἀνοι-
 χησαν, καὶ ὁ θῆσι Μοδέξοι ἀρχιερέως Ἰεὺ θε

ὁ ἀσεύαλεξάδη διέλην ἀσχοίητα, καὶ ἀγα-
 σην, ὅσῃ ἤχεν εἰς τὸν θεόν, καὶ καδαρόηται.
 ἐδέελο δέ τῃ θεῷ κατ' ἐυαίτην νά τῃ δόδῃ καμ-
 μιὰ χάρις ἡς ὠφείλαν. ὁ θεὸς χοισόν, ὅσοι-
 ὦν τὸ δέχημα τῶν προθυμένων αὐτὸν, ἐχάρισε
 καὶ ἡς τὸν δέχοντα πρῶσιωλάτην δύναμιν εἰς
 τὸ νά ἰατρύη τὰ ζῶα, καὶ ἀετίσασε ἐξ ἀρχῆς
 τὸ στήθεα τῶν δαυμάτων. ἐνήρησι οἰκο-
 δόμος τὴν λέχνην ἐν κερῶ δέρας, ζύζας τὰ
 βόδια τῆ, καὶ βάνωντας προθίον εἰς τὸ ἀμάξι,
 ἐσήμεν εἰς τὸ ἀχώνι τῆ. ὁ δὲ προθυερός διάβο-
 λοι δέχωντας νά βάλῃ εἰς κούπον τὸν δέχον τῷ
 θεῷ Μόδερον, λαράζας τὰ βόδια ἡς τὴν γράταν,
 τὰ ἔρριψεν ἡς τὴν γῆν ὡσαν νευρά, καὶ αὐί-
 νηται. ὁ ἀνδρωσος χοισόν κχαίωντας ἐρῶναβεν,
 ὁ θεὸς διὰ πρεσβηῶν τῆ ἀγία Μοδέρα, βοή-
 θησον τῆς βόαις με. ὁ δὲ ἅγιος Μόδερος γνῆς
 τῶ σπύματι τὴν βλάβην τῆ σαλευνά ἐφθεσε
 σρομαίος, καὶ διὰ προσουχητῆ ἐσήμεσε τὰ
 βόδια, καὶ ἀνεχώρησε. σηγαίνωντας δὲ ὁ-
 λίγον παρεμφορῆ, ἐσέσαν καὶ δώτερον. ὁ δὲ

ἅγιος γνῆς ἰσὺς συνάματι, καὶ ἴσθι ἐγύρισεν ὁ-
 γλίγωρα ὀπίσω, καὶ σάχιν ἐπήνευσε ἰὰ βόδια.
 καὶ ἔδεσε ἰνὴν βῶνην ὅσῃ ἐφορῶσεν ἡλὸν βυ-
 γόν, λέγωντας ἰσὺς ἀνθρώπων, ἀσεχθε ἀδελφεῖ,
 καὶ σχέιον μὴ φοβάσθαι. δὲν ὑπόφερε ἰσὺς ὁ
 σονηρός, ἀλλὰ ἰόν δεσμὸν ἰσὺς βυγῆ, λογιάβων-
 τας δεσμὸν καὶ ἐμπόδιον ἰσὺς σονηραῖ ἐνεγ-
 γάσει, ἐφώναβε καὶ ἰσὺς ἅγιος λέγωντας, ἀ-
 διευγίμε Μόδεξε, διότι ἐδικασίμεθ ἦναι ἐ-
 ἰσὺς ὁ ἀνθρώπος, καὶ ὄχος ὁ κέσος ἰσὺς, ἐ-
 σθη, καὶ ὅσα μετ' ἀρέσων ἔεανε, καὶ ἰσὺς
 ὅσῃ ἦχθε σὺ εἰς βοήθησάν, ἐκαλαφρονέθη-
 κα ἐγώ. διότι εἰς ἐσὲ σιζύσας, ἐμέ ἀσαρ-
 νήθη, καὶ ἐφάνη ἀχάριτος εἰς ὅσα ἰόν ἐσυμ-
 βοήθησα σολλεῖ φοραῖς, ὅσῃ με ἐσε καχίσθη.
 ὁ δὲ ἅγιος Μόδεξος ἰόν ἐσελίμησε λέγωντας.
 φούγε διάβοχε ἀπὸ ἰσὺς ἀνθρώπων, διότι ὁ ἐδι-
 κασάσας ἰσὺς, καὶ ὁ καλοικητήριόν σ, ἦναι
 ἰσὺς ἐξώλερον σέσος. καὶ εὐδέως διά μέσον ἰσὺς
 ἐσπλημήσεως ἰσὺς δικαίη, ἐγίγινεν ἀθανάτος ὁ διά-
 βοχος ἀπὸ ἰσὺς ἀνθρώπων. μετ' ὅσα δὲ σημεῖα,
 καὶ

καὶ δαύματα ἐδόξασεν ὁ θεὸς τὸν ἅγιον, ὡς ε-
 ὅσῃ τὸν ἔκαμε δαυμαζόν, καὶ σοθρονὸν εἰς
 ὄχθης, ὅσῃ ἐκαλοικῆσαν τὴν ἁγίαν σοθὴν ἴφρα
 σαχημ. σερνωῶνας χοισὸν μίαν φορὰν διὰ
 μέσον τῆς σοθῆς ὁ ἅγιος, κῦρεν εἰς ἓνα μέ-
 ρος ἀνθρώπων τινὰ πλωχόν, ἔξ ὅσοις ἔξέ-
 ρησεν ἓνα μοσχάρι μαχόν ὅσῃ ἦχεν, ἐλυση-
 ῖο χοισὸν ἀσερνηγόρηλα, καὶ ἔκαμε τὸν ὅσοι-
 ον ἰδῶν ὁ ἅγιος ἀσπαλαχνίσθη, καὶ διὰ προ-
 σευχητῆ ἔξ ἀνέστησε τὸ μοσχάρι. ἔδραμε δὲ
 εἰς ὄχθην τὴν σοθὴν ἢ φρήμη τῶν δαυμαζόντων,
 καὶ μερτικοὶ ἔλεγον ἐυθῆνο, ὅσῃ ἦλον καὶ ἡ ἀ-
 λήθεια, πῶτ ὁ ἀρχιεπίσκοπος μαί ἦνευ ἁ-
 γιος. ἄλλοι ἔλεγον ὄχι, ἀμὴ μαγος ἦνευ,
 καὶ διὰ μέσον τῆς μαγῆς τῆς τὰ καλορθῶνε
 αὐτὰ, ἢ ἴσως εἶναι μαθητὴς τινὸς ἐπιτηδείου
 ἱατρῆ, ἀμὴ πῶτ καὶ ἔξ ἐδόθη τὸ χάρισμα τῆς ἀ-
 σοτῆς θεοῦ δὲν ἠδέξαμεν τὸ σιγῶση πῶτ.
 καὶ αὐτὰ μὲν ἔλεγον οἱ ἀσχεροί, καὶ ἀσχε-
 λόγιτοι. οἱ δὲ φρονιμώτεροι ἔλεγον, πῶτ ἀνίσως
 καὶ ὁ ἀνθρώπος ἔτος δὲν ἦλον ἀσκητὴς, καὶ δι-

καιος, δὲν ἤδεχεν ἀνοίξῃ ὁ θεὸς Ἰὼν ἐπισησιασ
 διὰ μέσοντες, εἰς ἰσὶ ὁσοῖσι παλιν ἀντίλογον οἱ ἐ
 ναντιόμενοι, ὅτι ἀνίσως καὶ καδῶ χερίε ἦναι εἰ
 ἀνθρώποις ἔλοι δίκαιοι, αἱ ἔλδη μαζίμας ἐυῆ
 ὁσὲ καλοιαῖ ὁ μεγαχάλας δρᾶτων, καὶ ἀν
 λὸν βονύση διὰ προσουχηῖ, δέχομεν σιζούση
 σωτὴ ἀπόλὸν θεὸν ἔλαβε Ἰὼν χάριν νὰ νᾶνη.
 Ἰοιαῦτα θαυμασία· ὁ δὲ ἅγιοι ἀνέσαι Ἰὼν καὶ
 Ἰὼν βιχονησίαν, αὐτοῖς ἐσῆγεν ἡσὸν λόσον ἐ
 κῆνον, καὶ λόσον Ἰὼν ἐδόξαση ὁ θεός, ὡς ὁ
 σὲ ὄχοι ὁ λόσος ἐσεῖελο καὶ ἔβρεμε διὰ μέσον
 Ἰὼν προσουχηῖ· ὄχον χριστὸν Ἰὼν σκῆδος ἐξοῖ,
 καὶ βέσωντας, αὐτὸς ἐσῆνωσε Ἰὼν βᾶβδοντες,
 καὶ εὐδὺ ἐνευρώθη ὁ ὄφαι, καὶ ἐβρόμασαν.
 οἱ σαρόντες, καὶ αὐτοῖς ἐπισῆσαν εἰς τὸ ὄνομα
 Ἰὼν Κυρίε ἡμεῶν Ἰησοῦ Χριστῆ, καὶ ὄχοι Ἰὼν μέ
 γαν ἀνεκῆρυξαν Ἰὼν αὐτῆ δᾶχον Μόδεσον.
 αὐτὴ ἡ φήμη, ἔφρασε καὶ ἔως εἰς Ἰὼν αὐτὴν
 Ἰὼν βασιχέως, ὁ ὁσοῖος καὶ μέ ὄχον ὁσὲ ἦτον
 ἀσεβῆς, καὶ ζέγος Ἰὼν σίρεωςμας, καὶ ἐσῆ
 δαξί κατὰ σοχὰ νὰ νουσοποιῆ Ἰὼν χριστιαν
 νᾶ

νός. ἴσθε ὅχι μόνον δὲν ἐθυμώθη, ἀλλὰ καὶ ἐξε-
 στήτετο, καὶ ἐδάμασε τὸν ἅγιον. οἶδε γὰρ καὶ
 ποχέμιος θαυμάζειν ἀνδρὸς ἀρετὴν. τὸ ὅσοιόν
 ἔπαθε καὶ ὁ βασιλεὺς ἴσθε, αἴψα καὶ ὑψερὸν
 ἀπὸ παρακίνησιν ἢ χαλανά ἐμελλε νὰ τὸν λιμα-
 ρήσῃ, διὰ τὸν ἀποσθήσῃ μαρτυρατὴν χριστῶ,
 αὐτὸς οὐκ ἔσθι, πῶς ὁ βασιλεὺς δὲν εἶσα-
 νοσοίησε τὸν δίκαιον, ἀνυμνήσαντα μετὰ παρ-
 ρησίας, καὶ ἐδόξαζον τὸν ὑψίστον Θεόν. ἀλλὰ
 ἀπέστατε καὶ ἕτερον θαῦμα. καὶ ἄποια γυνὴ χήρα,
 ἔχωντας σέκε βλαβήρια βόδια, ἵτι ἦλθε κακὴ,
 καὶ μεγάλη ἀσθένεια. ἡ γυναικα δὲ ὠνίας χή-
 ρα, καὶ ὁ χηρότερον πτωχὴ, καὶ μὴν ἔχουσα ἀχ-
 λην κυβερνήσιν, ἐχυσήλο, καὶ ἐδρήνη ἀσπι-
 γόρηλα. ἔβρεχε χριστὸν ἁγίως Ἐπισησιας, καὶ ἐ-
 δέετο ὅχως ἵτι ἁγίως, νὰ τὴν βοηθήσεν ἁγίως συμ-
 βοραίνῃ, καὶ μετ' ἀδελφίτιστα βοηθήσαν, ἔδραμεν
 ἁγίως ἀναργύρους Κοσμάϊν, καὶ Δαμιανόν,
 ἁγίως, ἁγίως ἵτι Θεὸν ἐχέσταλέμε ἵτι ἀμαρτω-
 λήν, διότι διὰ τὰς ἀμαρτίας μετ' κινδύνου ὁ δὲ βόει
 μετ' νὰ χαθῆν. ἐφάνηθη χριστὸν ἁγίως ὑψονῆς.

ὁ ἅγιος Κοσμάς, καὶ ἦσάντες, ὡ γύναι, εἰ ἡμαῖ δὲν
 ἐδόθη αὐτὸν καὶ ἰατρούμεν λέβια, διότι αὐτὸν ἡ χά-
 ρι ἐδώρηθη παρὰ τῆ θεῶ Μόδετος, τοῦ μεγάλου ἀρχι-
 ερεῖ τῶν Υεροσολύμων, καὶ ἀν' ὑπάτης εἰς αὐτὸν δε-
 λη ἰατρούσα λέβια. ἐνεστήθη δὲ ἐξυσησίασα,
 εὐθύς ἔβρεχεν ἀναστήσα τοῦ μέγαν Μόδετον.
 καὶ μὴ ἀρίσους αὐτὸν, διότι ἐκαλοῖτο μαυρὰν
 ἀπόλα Υεροσολύμων, ἐδέετο μὲν θερμότητα σίσεως
 καὶ φανερωθῆ ὁ ἰατροῦ. ἐβάνητι γοισὸν ἐν ματῶν
 νυκτῶν ἡμέτερον ὄρα μάλτις ὁ μέγαν Μόδετος λέβια
 ἦν, διὰ τὴν ὡ γύναι ὄρηται καὶ σοχά; ἐγὼ ἦμα
 ὁ Μόδετος ὄσε ἦν, καὶ αὐτὸς ἦν σροσου-
 χην ὄσε ἦν διὰ τὴν ὄσε ἰατρούσα λέβια, ἀλ-
 λά αὐτὸν με, καὶ εὐθύς ὄσε σπυδης, καὶ αὐτὸν
 καὶ ὄσε μέρους ἀπόλα σίδηρα ἐργαλῆ ὄσε ἔχης,
 καὶ λαβῆσα λέβια κομμάτια, σήναινε γὰρ καὶ ὄσε ἦν
 ὄσε, ὄσε λέβια λαβῆσα, καὶ ἐνεῖ ἦν αὐτὸς
 ἦν Ἀρχιερατῆς Μιχαήλ, ἐμῶσθεν ἦν κοίτης λέβια
 ὄσε καὶ, καλοῖα καὶ ὄσε ἀνδρῶσος ἦν ἔ-
 θιστο λεγόμενος, ὄσε ὄσε ἦν λέβια ἐπὶ τῆς
 θέλη ὄσε καὶ με γαυρὸν, ἦν ὄσε ὄσε λαβῆσα φέρε εἰς
 ἦν

λὸν οἶκον σε, καὶ κράζαι ἕως ἡμερῶν, καὶ ἄς καί-
 μεν ἀγρυπνίαν εἰς τὸν οἶκον σε, καὶ τὴν ἡμέραν ἄς
 ἀγρυπνήσῃς μετ', καὶ ὑγερὸν ἄς ἀνάψῃς κερία,
 καὶ λαμπύρας τὸν λαμπρὸν οὐρανόν, ἄς τὸν ἀρχαῖον μί-
 χάρι, ἕως ἡμερῶν ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ χάριτος ἄς ῥαβδίσαν τὰ βό-
 δια, καὶ οὐδὲς διὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου, καὶ τὴν
 ἐμπῆ ἐπισημείωσις, δεῖται φύγη ἀπὸ αὐτῆς ἢ ἀσπί-
 νος. Ἰαῦτα ἡ γυνὴ διδάσκει ἀπὸ τὸν ἅγιον,
 ἕως ἡμερῶν καὶ τὴν ἐδίδαξε, καὶ ἰατρούθησαν τὰ
 βόδια τῆς, καὶ ἡρώδης ἀνεμωσίδης, καὶ σάν-
 λες ἐδόξαζον τὸν θεόν, ὅτι ἔδωκε τοιαύτην ἐξ-
 ούσαν εἰς τὸν δόξα τῆς μάδερον. ἕως ἡμερῶν, καὶ
 ἀφανίσθη καὶ ἐλάθη τῶν ἐλλήνων, καὶ μα-
 γων, καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ ἐλάτῃ τὰ σπήλια τῶν
 σιζῶν, ὅτι ἐπρόσβρεχαν εἰς τὴν δύναμιν ἐμῆν
 τῆς θαυμαστῆς θαυροῦ. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ὅσοις μὴ
 σιζῶν ἐστιάσῃ τῆς τῆς ἁγίας τῆς μνήμης, καὶ
 καλασιουάση θαυρὸν καὶ τὸν προφητικὸν
 ἱερόν, καὶ καὶ τὴν καὶ τὸν χρόνον τὰ προγεγραμ-
 μένα, δεῖται φύγη ὁ οἶκος τῆς, καὶ ὅλα τὰ βῶτα
 ἀβραῆν διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ κυρίου.

ἀπὸ πάντων διαβολικῆν ἐνεργῶν, καὶ ἀνθρωπι-
 νην βλάβην. ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅτε ὁ μέ-
 γας ἔθλος Ἰεράρχης Μόδετος, ἔβανε τὰ Ἰοικῶλα σα-
 ράδρα ἐν Ἰεροσοχύμοις, διατρέχουσα τὴν φημένην σαρ-
 λαχῆ, ἔφθασε πάλιν καὶ ἕως εἰς τὸν βασιχία. ὁ δὲ
 μαλακόφρων βασιχὸς αὐτῶν εἶπεν εἰς τὴν Ἰραλι-
 ῶλας, ἕως ὅτε νὰ ὑποφέρωμεν ταῖς μαγχαῖς τῶν
 τῶ ἀνθρώπων. ἀσεχθόντες λοιπὸν ἴλησατε, καὶ δι-
 ρούτες φέρτερον εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ μετὰ σοχῶν ρο-
 γιῶν βασιχῶν δέχω ἐλεγχῆ ταῖς μαγχαῖς. δι-
 Ἰραλιῶται λοιπὸν ἀσεχθόντες, πῦραν τὸν ἅγιον,
 καὶ σιάντες αὐτὸν ἐσηγαιναν εἰς τὸν βασιχί-
 α. καὶ εἰς τὸν δρόμον τὸν ὑψηλῆσεν ἔνας Ἰε-
 ρός, καὶ τῷ ᾄσει δέσμενος, ἐλέησόν με πάλιν,
 ὅτι τὰ βόδια μετὰ πάλιν φορῶν, ὁ δὲ ἅγιος τῷ ᾄσει.
 βλέπει με δέσμενον πρὸς βασιχῶν ἀσερχό-
 μενον, καὶ μετὰ Ἰηλαῖς βοήθησαν; ὁ δὲ πάλιν ἐδε-
 ετο. ἀπαχχισθῆν ἔν τῷ αὐτῷ ᾄσει, ἀσεχθε,
 καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ,
 καὶ μετὰ τὸν ἕσπον τῷ Ἰησοῦ Σλαυτῷ, καὶ καέχσον
 αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ ἀρεστωχῷ Μόδετῳ,
 καὶ

καὶ δέξει ἡσθαὶ εἰς βοήθησάν καὶ σύστασιν ἰωὺ βο
 δίων σε. καὶ ἐγὼ μετ' σπυγαίνω νὰ δαναλωθῶ,
 καὶ εὐὸ ἐὰν ἡμεῖσθε ἰὸν ἡμέραν. ἰὸν λεχοληῖμα,
 δέξω ἡσθαὶ σὰν ἰολε μαθίσε, καὶ νὰ ἐστιαχόμεν
 ἰὸν θεὸν διὰ βοήθησάν σε. οἱ δὲ ζαλιῶται βέσων
 ἰέλλον σὺν ἀργοσσορῇ ἡ ἰὸν συνορμαγίαν ἰὸ ἐν-
 ἰρῶσε ἰὸν ἔδθησαν, λέγοντες, εἰς ἰὸν βασιλέα ἐ-
 σφοδαχθῆμεν νὰ σὲ ὑπάγωμεν, ἐπὶ δαζε ροισὸν
 διὰ νὰ μὴ κινδυνεύσωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ λόγους.
 φθάνωνται δὲ εἰς τὸ βασιλικὸν κρητήριο, εἶπεν
 ὁ βασιλεὺς πρὸς ἰὸν ἅγιον. ἀπὸ σὲ σὲ ἐδόθη χάρις,
 δὲν σὲ φθάνη, ὅσῃ σὺ ζῴῃ ἰὸν ἐξαιρωμένον ὡ-
 σαν θεὸν, ὅμῃ μὲν ὁμοφρονεῖς σε, ἀμὴ ἐσθα-
 νεσει καὶ ὄην ἰὸν σόην, καὶ σὲ ἐσίζυσαν ὡσαν
 θεὸν. καὶ ὁ ἅγιος εἶπε, κακομήχανε, καὶ δολι-
 λαε ἀνθρώπε, ἐμὲ κατῆς δὲν με ἐπροσυνή-
 σεν ὡσαν θεὸν, ἀλλὰ ἡμεῖσιν ὡς δέχον θεῶ, καὶ
 προσευνῶσι ἰὸν ἐξαιρωμένον θεὸν, καδὼς ἦσαι,
 ἰὸν ὅσοισιν δὲν ἦσαι ἅγιος νὰ ἰὸν γνωρίσης καὶ ἐ-
 σὺ. καὶ ὁ βασιλεὺς ἦσαι, καὶ σοῖος ἡζύρη ἰὸν
 ἐξαιρωμένον διὰ θεὸν, σὰν εἶ εὐὸ καὶ οἱ σὺν ἰο-
 βοῖον οἱ μάγοι, καὶ εὐδὺς ἐσφοδαζε καὶ ἰὸν

ἔδεσαν εἰς μυχάρια θηλυὰ, ἀγρία καὶ σοχὰ,
 καὶ λαὶ ἄρῃσαν γὰ βρέχον διὰ γὰ ἀθανισθῆ τὸ
 σῶματε συρόμενον ἐπάνω εἰς τὸν περὶ ὄδη ἐλεῖ
 νον καὶ συληρὸν ἴσον. ὁ δὲ ἅγιος εὐθύς ὅσ' ἄ
 σλωσε λαὶ χεῖρατε εἰς λαὶ μυχάρια, ἐνεῖνα μὲν ἔ
 βυγον, αὐλοὶ δὲ ἐβραίνετο γεχυμένοι, καὶ ἄ
 βλαβῆς. ἀλλ' ὁ ἀσύνετος βασιχὺς, καὶ λαὶ τα
 βλέπωντας δὲν ἐκαταλαμβάνεν, ἀμὴ ἔχευε σρο
 λὸν ἅγιον, ἢ μαγθῆσαι σε μύλλον γὰ δαναλιώ
 σαν καὶ λαὶ μυχάρια. ὅθεν καὶ ἐυδύερε δὲ
 σαντες χεῖρας καὶ πόδας, τὸν ἔδεσαν σαχίν
 θῆς λαὶ μυχάρια, καὶ μὲ σοχὴν βίαν λαὶ ἐδίωκαν.
 ὁ δὲ ἔχ' χριστὸν μάρτυς συρόμενος ἔχευεν, εἰάν ὁ
 θεὸς μεθ' ἡμῶν ἔσθῃ καὶ ἡμῶν. καὶ σοῖος δὲ βο
 σκεὸς βλέπωντας τὸν ἅγιον, καὶ γνωρίσας σοῖοι
 ἦλον, ᾗ σεν, ἐλέησον με σάτερο, καὶ δός μοι διὰ
 τῶν προσευχῶν σε γὰ ἀσωληθῆσω μυχάρια.
 ἐπιδημήσας χοῖσον ὁ ἅγιος ἐνεῖνα λαὶ ἀγρία μυχ
 χάρια λαὶ ἐξαμάλησεν οὐδὺς ἀσολὸν δρόμοντας,
 καὶ ἐπρόσθε τὸν βοσκὸν καὶ ἦλθε σμα ὁμοῦ
 μὲ τὸν ἀγέληντα, καὶ τὴν οὐχὴν ὁ ἅγιος λέγων
 ρας

ὁ θεός, ὅσῃ εὐλόγησε τὸν Ἀβραάμ τὰ ποιήματα
 τῶν βοῶν, καὶ σροβάλων, αὐτὸς γὰρ σὲ χαρίζη
 καὶ ἐκεῖ χρόνον δύο μοσχάρια, ἀρσενικὸν καὶ θη-
 κικόν· καὶ ὁ μὲν βοσκὸς θυγῶν τῆς αὐλήσεως,
 ἀνεχώρησεν ἀφραϊνόμενος, ὁ δὲ μαῖλος ἐπέ-
 ληψε τὰ μοσχάρια, καὶ ἐγύρισαν εἰς τὸν ἴδιον
 τόπον, ὅσῃ ἐδέθη· ἀργίσθη λοιπὸν ὁ ἀγορεύων
 τῶν βίων, καὶ ἀγριώτερος βασιλεύς, ὡς δὲν
 ἔδεικνύθη ὁ ἅγιος, ἀμὴ ἐμνην ἀβλαβῆς, καὶ
 ἐπρόταξε καὶ τὴν ἐπαύρασαν εἰς τὴν μαρτυρίαν
 ἐμνήσθη σόδαί καρφία θυμωτά, καὶ κατόπι
 τὸν ἐδίωκον τραυῶσαι δέμοντες ἕως εἰς τρία
 γάρδια, ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν θυμωρίαν γενναί-
 ως ὑπέμνην ὁ μακαρίας· ὁ δὲ θυράννος νι-
 κηδεῖς, ἐπρόταξε καὶ ἀσώσαν ἀσάνω γὲρ
 ἔδαφος τῆς γῆς τριτόχια σιθηρά, καὶ ὄξεια,
 καὶ ἦσε γὰρ ἰδέη ἐσάνω γὲρ ὁ μαῖλος ἕως εἰ-
 να γάρδιον· ὁ δὲ χρῆσι καὶ ἰδέη ἐχάρισεν ὑ-
 πομονὴν ἡσίων δέχοντες καὶ δὲν ἐβλάθη τίποτε.
 οἱ ἀνήμεροι λοιπὸν τὸ ἀνημέρα θυράννος ὑπο-
 ρεῖται ἔλεγον ἀναμεισόντες, βλάπτει ὡς δὲν ἡμ-

πορεύμεν γὰρ κἀμαρμεν Ἰσραὴλ καυόν, ἀμὴ ἐχῆ καὶ
 αἰτὸν ληδοβοήσωμεν, ἕως ὅσῳ γὰρ σιτισάσωμεν με-
 λαιτὸν σίβραι Ἰνὸν ἀγνοζόντε νεραχὴν, λαῦλα ἤσων, καὶ
 καρυθὺς λὸν ἐλίθαρον. ὁ δὲ ἅγιος ἔστειλε σοχητὴν ἄρα
 προσυχομένους, ὁ ἥλιος λοιπὸν μὴ ὑποφύρωντας γὰρ
 βχέση Ἰνὸν λοιαῦτην παρανομίαν ἐσοκίση. ὁ δὲ
 θεοὶ δοξάζωντας λὸν δέχοντε, ἐγύριζε τοὶ λίδες ὅσῳ
 τοὶ ἐρρίσαν οἱ φονητὶ Ἰεδαῖοι εἰς τὰ ὄπισθεν, καὶ ἐ-
 δίκαμος σάχιν μετὶ τὴν θῆραν δύναμιν ἐβραίνετο α-
 σαδης. οἱ δὲ θαυμάζοντες ἔλεγον χωρὶς ἄλλο μα-
 γος εἶναι, διότι μετῴσω δὲν ἐλιδοβόησαν καὶ λὸν
 ἐλέφαντον οἱ σρόγονοί μας; ἀμὴ γὰρ ἐνεθῆνον δὲν
 ἐσυνέβη Ἰσραὴλ λοιπὸν, διότι δὲν ἦτον μάγος ὡς ἔλοι
 ὁ κακοδάνατος. καὶ σάχιν ἀπορῶμενοι, ἐσμε-
 βηλῶθησαν μετὸν βασιχία, καὶ λὸν ἔβαχαν γὰρ ἕνα
 χαλκωμα γεμάτον ἀσὸ μοχύβι, ἔσθη ἀνάστη
 ἀπὸ κείνου μεγάλην συρκαϊάν, καὶ λὸν ἀγνοῦσαν
 μέσα ἐξ ἡμέρας, ὑξερὸν δὲ νομίσαντες οἱ αἰνόητοι
 σὼτὶ χωρὶς ἄλλο ἀπέθανεν, ἔσθη μερικὴ ἀπὸ
 λόγελων. γὰρ ἀφανίσαν καὶ τὰ κούμαχά τε διὰ
 γὰρ μετὰ τὸν οἱ χριστιανοὶ καὶ τὰ λημήσαν.

ἀλλί

ἀλλ' ἐσπληνίσθησαν οἱ ἄφρονες, διότι τὴν νύκτα ᾤ-
 σασαν οἱ χριστιανοὶ βυβλῶν τὸν μαρτύριον, καὶ τὸν
 ᾄσαν μαρτυρίαν· οἱ σακενέες ᾄσαν, ἰδοῦντες τὸν βῶ-
 ντα, καὶ ἀβραῆν, ἐξεσπλάγησαν, καὶ σφόντοντες τὸν
 τὸν ἐσπύσαν ἡτὸν βασιλείαν· τὸν ὅσοιον ἰδῶν ὁ
 σκεπηροὶ ἐκείνος, καὶ θηριώδης, εὐθύς ἐσπρόξαζε
 καὶ ἐβύβησαν μίαν κοχλίαν, καὶ ἐκείνη μίση
 ἔδεσαν σφαιρὰ τὰ χέρια τῶ ἀγίου, ἐσπλάτῃ ἔχοντες
 ἐπάνω ἡτὸ γυμνόν τε σῶμα μοχύβι ἀναβρασόν,
 καὶ ἀνάμεινον καὶ βριγύρωτε μεγάλην καμίνον.
 ὁ δὲ μακαριώτατος Μόδετος ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἔμενεν ἀ-
 βραβής, ἔχων τὸν ὑψίστον Θεὸν καὶ ἀβραῆν τε,
 διὰ τὸ ἰδεῖν καὶ ἐνα καυόν, ἔτε μάλιστα δὲν ἠγγί-
 ζεν ἡτὸ κορμίν τε· διότι οὐδὲς ἢ καμίνος ἐσβέσθη,
 ἢ κοχλίαν ἐσυνήρθη, ὁ δὲ μαρτύριον ἐσπύωνε τὰς χῆ-
 ραι ἡτὸν ἔρανόν, καὶ εὐχαρίσα τὸν Θεόν· διὸ ἐκ-
 σέβῃ σαλὴν ἐλθόντες, καὶ τὸν μαρτύριον βῶντα, καὶ
 προσκυχόμενον ἰδοῦντες, τῶ ἔλεγον, δυσιάσον Μόδι-
 ζε τοῖς Θεοῖς διὰ τὰ ἐκλυθῆναι ἀπὸ τὰ βασίαντα.
 ὁ δὲ τῶ χριστῶ ἀδελφίς ᾄσαν, ἐγὼ ἔνα Θεὸν προ-
 σκυνῶ, καὶ σέβομαι· ἰδοὺ σαλὴν ἔβαλαν τὰ σόδα
 τε

Ἰα εἰς λόβυλον, καὶ ἴα ἔχουναι σακιν μαχύθι ἀναβρα
 ρόν εἰς λόβορμίντε, ἀλλὰ καὶ ἴοτε ἀβλαβή: ἐφαίνετο
 ὁ ἅγιος· οἱ δὲ ἀσεβῆς εὐγῆνοι, καὶ δαιμονιώδεις, ἠ-
 ριλονγευῆναι νὰ νικῆσαι Ἰηὺ ἀνδρῶν ἡ' ἁγίον,
 (ὡς ἦτο ὡμιόητος, καὶ ἀσπασμοσίαι) ἄλλαφεν τὴν
 μεθρακὴν ἴα με σίωσαν, καὶ χάδι, ἔσφα Ἰηὺ ἀνδρῶν
 με φρωλίαν (οἱ ἄβιοι ὡς ἀληθῶς ἡ' αἰωνίτ' συροῦ)
 καὶ ἔτρηλον ἄφρησαν νὰ περισταλὴ διά μέτε Ἰηὺ
 ὄσχεως· ἐδυμῶθη δὲ ὄρη π' ὄρη διά ἴλο, καὶ ἐ-
 νανλίον ἡ' βασιχῶς ἐβόησαν· οἱ δὲ βασιχῆ μα-
 θάνωντας ὄρη ἔγινε σύγχυσις, ἐφρόζαζε καὶ ἴα
 Ἰηὺ ἡ' φρεσαν σακιν, καὶ ἐρώησι ἡ' ἀρχονταῖς ἴα,
 ἡ' λέγετε ἐσθῆ διά Ἰηὺ Μοῦδερον; βλέπειτε σῶι καμ-
 μία θάσανος δέν Ἰηὺ ἔβλαψε, καὶ ἴωρα αὐτόν
 ἀφρήσωμεν μετὰ νὰ ἴα σχανέση ὄρη νὰ σιγούσαν
 Ἰηὺ ἐξαυρωμένον· οἱ δὲ ἴωρον, βασιχῶ, μή σροζα-
 ζητ' σρέον ἐλλορίσσε, σάρει νὰ Ἰηὺ ἀσπασμοσίαι
 σεν· καὶ φέρωντες ἔνα σααδι ἡ' ἴο ἔδραξεν ὁ
 βασιχῶς λέγωντας, Μοῦδερε, ἡ' ὁμολόγησαι ἴα
 μαγῆσαι σε, ἡ' ἴωρα σροζῆσαι νὰ σὲ ἀσπασμο-
 σίσεν· οἱ δὲ μαγῆσαι ἴα με σροζῆσαι σφροσύνην,
 ἀληθῶς

ἀληθῶς σήμερον μετ' ἐπισημειῶν τῆν βασιλῆαν ἰωῶν
 ἔρανῶν, καὶ τὰ αἰώνια ἀγαθὰ, ὅσα ἀπὸ σοφ
 λῆς ἐσπεύμεν. ὁ βασιλεὺς λοιπὸν, ἐλέσωντες
 τὸν ζῆλον, καὶ ἀμετάθετον τῆν γνώμην, ἀσε
 βήσιν ἔστη. ἔσθη καὶ ὁ μόδετος δὲν σῆθε
 ται εἰς τὴν βασιλῆαν μας, τὸ δὲ δυσίασθ' ἰοῦ ἀθα
 νάλοισ θεοῖς, προσέβα νάλοιν ἀσμεραχίον ἐξ
 τῆς σῆσεως. φέρνοντες λοιπὸν δι' ἐραλῶτα
 τῆν διωρισμένον λόσον, καὶ βηθήσαι ὀλίγον
 κερὸν, προσευχήθη λέγωντας, ἔστη. Κύριε
 Ἰησοῦ χριστέ ὁ δημιουργὸς τῆς φωτός, καλαζίω
 σάν με τῆς σῆς βασιλῆας, ὅτι σὲ Δέσποτα καὶ
 μόνον ἐσπεύθησεν ἡ ψυχή μου. καὶ δία σὲ
 θανάτε, καὶ βασάνων κατεβρόνθησα μὴ εἶν
 ἀνάξιον κρινῆς με φιλανθρώπε ἰωῶν σῶν ἀ
 γαθῶν, καὶ δέσμαισα ὅστις με ἐπιμαχεσθῆ
 καὶ με ἐοράσθη, καὶ ὅποιος ἀναγνώστ' ὁ μαρτυρίον
 με, βεβήθησεν αὐτῶ σάνθη, καὶ χάρισαιτε σῆ
 σια τὰ ἐλέησ, καὶ ἀσποδῶσον ἀσπολὸν οἶκον αὐτῶ
 καὶ ἀσὸ ὄρατε τὰ βῶα, σάσαν βλάβην καὶ ἀσθε
 νηαν, καὶ σῆθονον τὰ βῶατε, ὡς σῆθῆσαι, καὶ

ἐσχηδυνας τὰ σοίμνια, Ἀβρααμ, Ἰσαακ, καὶ Ἰ-
 ακώβ, καὶ πάντων τῶν σὺν δόξῳ, ὅτι σύχρονός ἐστι
 εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμὴν. Ταῦτα εἰσὼν, καὶ εὐχαίμενος,
 ἀσεμεραχίσθη ἡ 18 ἡ Δευτεμβρίτ, ἡμέρα σατα-
 σμαλή, διότι ἐτήρ ἐσαραμαχέσεν, ἐσθη εἰς ἰουαλή
 ἡμέρα ἐγένε καὶ ἡ Κοσμοσωτήριοι Σλευρωσις ο
 ὅσοι χριστὸν εὐ σίτρωτ, καὶ πόδα ἐσραβτα τὸν ἄ-
 γιον, τὸν βουδῆ, καὶ τὸν οἶκον, καὶ τὰ βῶαλων σὺχ-
 γῆ, καὶ σκηδύτη, καὶ τὴν ἐχρηδύονῃ ἀσὸ σατλοῖ
 καυῶ. ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὡς ἡ δόξα,
 καὶ τὸ κράτος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων. Ἀμὴν.

Μηνὶ ~~...~~ φεβρουαρίου. 1.

Μαρτύριον ἑσθίου Ἰερομαρτύρου

Χαραμάου.

Καὶ ἐν χρόνῳ ἑσθίου Σεβήρου ἦσαν εἰς
 τὴν Ἀσίαν ἕνας ἡγεμῶν ἀσσηνῆς καὶ ἀνήμε-
 ρος, Λαυκιανὸς ὀνομαζόμενος, ὅστις ἐβασάνισε
 πολλὰς χριστιανὰς διὰ τὴν ἀσκήθειαν ἡν ἠσείβησαν,
 καὶ προσευνῆσαν ἀναίσθητα εἶδωχα καὶ μαδῶν
 ὅτι ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν ἡνὶ Μαγνησίας ἦσαν ἕνας ἱε-
 ρεὺς, Χαραμάου ὀνομαζόμενος, καὶ ὑβρίζε τὸς
 θεοὺς, διδάσκωντας ἡσὶ χάρις σαφρότητα καὶ σιγῆ-
 ον εἰς τὸν Χριστὸν, ἐδυμῶθη, καὶ ἔσειχε γραβῶλας
 καὶ ἑλὸν φέρωσι, καὶ ἰδῶν αὐτὸν ἠρώησε. Διατί
 εὐαλαφρόνα ἡσὶ εἶδωχα καὶ ἡσὶ βασιλικὰ δόγματα;
 ὁ δὲ ἅγιος ἀσειρήνατο. Ἐγὼ ὑσασκῶ ἡσὶ ἑσθρα-
 νῆ βασιλείῳ Χριστῷ ἡσὶ δίκαια καὶ σωτήρια προ-
 ζήματα, ἀμὴ ὁ Σεβήρος γραβῶν γήηνα καὶ ἡσὶ
 σύνελα λόγια, ἑσθῶν προσηάσει καὶ προσευνῆσει
 διὰ θεοὺς ἀναίσθητα καὶ ἀψυχα εἶδωχα, καὶ σα-
 ραδίδη ἡσὶ ψυχαίσει εἰς θάνατον. ἀμὴ ὁ Θεὸς ἡσὶ
 ἡσὶ μετ' Χριστοῦ δίδει ζωὴν αἰώνιον καὶ μακαριότητα

εἰς τὰς δεξιὰς· καὶ ὅτε ἐπιμαχέθη τὸ σαρκοδύναμι
 αὐτῷ ὄνομα, φρόνην οἱ δαίμονες ὅτι προσυνάει,
 ὡς ὑποχῆριοι καὶ ἀνίσχυροι, καὶ πάντα ἀσθένεια
 ἀνιάτοι ἰατρούται· λέγοντες ὁ ἀρχων· ἄγρι· ἦν σε
 ριωλογίαν γέροντα, καὶ καί με ὡς φρόνιμος τὸ συμ-
 φέροντα, καὶ προσυνησον ἡγί· δεξι· σπιν· δοῦμα·
 σπ· ἰά· συληρὰ καὶ σάνθηνα· νοχαρηρία· καὶ ὁ
 ἅγιος· ἐάν· δὲν· βασανισθῶμεν· ἐδώ· πρόσουαυρα,
 δὲν· κηρονομήμεν· ἰά· αἰώνια· ἀγαθὰ· εἰς τὸν· Παρά-
 δεῖσον· Πότε· ἰαπαχδεύεις· οἱ· ἀρχοντες, ἔφεραν· ἰά·
 σφρότερα· νοχαρηρία, λέγοντες· θύσον· τοῖς· θεοῖς·
 καὶ· ἡ· κερραχί· καὶ ὁ ἅγιος· μὴ· γένοιτο· νὰ· γένω
 ῥόσον· μωροὶ· καὶ· ἀνόητοι, νὰ· προσυνησῶ· ἡγί· ἀ-
 ναισθήσει· δαίμονας· ὅτι· σίβεισε, οἱ· ὄσοισι· καὶ
 αὐτοὶ· φροβῆται· ἦν· δύναμιν· ἡ· Σλαυρῶ· καὶ· φρόνη·
 ῥότε· ἐγύμνωσαν· αὐτὸν, καὶ· χαβόντες· χηράγρας, ἔ-
 καταξέσχισαν· ἀσθὴν· κερραχὴν· ἐπιβί· σόδας· ἰά·
 σαρκιασῆ· οἱ· δὲ· μακαίριοι· ὑπομένων· γενναίως·
 αὐτὴν· ἦν· εἰνύσοισον· βασανον, καὶ· εἰς· ὄχον· τὸ· σῶμα
 σφρωῶ· ἀσπαρτῶμενος· ἔλεγεν· εὐχαριστῶσαι· α-
 δεχφοὶ, ὅτι· βασανίσοντες· με· τὸ· σῶμα, προσενάει
 ἡγί

ἰησὺς ψυχῆς μετ' εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα αἰωνίαν μα-
 ναριόλητα. Ἰαῦτα λέγοντος ἔτ' ἄγιος, οἱ ὑπερέτα
 ἔθαιματον, καὶ ἔλεγον σφοδρῶς ἀρχοντας. Ἰησὺς
 ἀληθινὰ νομίση ἱερὴν ἐπέτα οἱ ἀνθρώποι, καὶ
 ἰησὺς βάσανον ἄνεσιν. μή πως καὶ ἦναι αὐτοῖς
 ὁ Χριστός, καὶ ἦλθε γὰρ ματ' δοκιμάση, διὰ τὸ
 αἰ χηράς ἀποσομῶνται, καὶ δὲν βροχίση
 σθένος καὶ σαρμαίη; Ἰαῦτα αὐτοῖς ὁ Δεῦρ' ἐδυ-
 μῶδη, καὶ ὑβρίζονταί τε ὑπερέτας, πῶς ἦσαν ἀ-
 μεχεῖς καὶ ἀδύνατοι, ἀρῶσαι καὶ χηράς
 ἀπὸ καὶ χήρας τε, καὶ ἀρχισὶ γὰρ βροχίση ἰὸ σω-
 μα ἔτ' ἄγιος μετ' ὀργὴν ὁ θεοργιστος. ἀλλὰ
 παρὰ τούτῳ ἔφρασαν ἢ θῆρα δίνη τὸν ἀδύμον, καὶ
 εὐδῶσαν, (ὡς δὲ θαύματος) ἀπὸ καὶ ἀγνώνας
 αἰ χήρας τε, καὶ ἐπρέμαντο ἡ ἰὸ σῶμα ἔτ' μαρτυ-
 ρος. αὐτοῖς δὲ ὁ θῆρατος ἔφρασε κατὰ γῆ φωνά-
 ζοντα. βοῦδαμετ' ἡγεμῶν, ὅτι μαγος ἦναι ἐπέτα
 ὁ ἀνθρώπος. σκησιάσαι τὴν ὁ ἡγεμῶν, καὶ ἰδὼν
 καὶ χήρας ἔτ' Λουὸς κρεμασμέναι ἡ ἰὸ σῶμα ἔτ'
 μαρτυρος, ἔτ' ἔφρασε εἰς τὸ σφρόσωσον ἰὸ ὁσῶσαν
 ἔφρασαν ὁσῶσαν παρὰ τούτῳ εἰς τὸν Ἰσραήλητον, καὶ ἔ-
 μεχεῖς

μνησθε διάμα. Ἰὼτε ἢ σοχί. ὄχη. Ἰησὺς Μαγνησίας ἐφο-
 βήθησαν, καὶ ἐσαυραμαχίσαν τὸν δίαιον, λέγον-
 τες. Αἰσώφρετον ἀπὸ ἡμῶν Ἰησὺς ὄχην ἢ Κυρίῳ ὄσει
 ἔλω σέ προσάωγ ὁ Χριστός, γὰρ αἰσώφρη, καυὸν
 αὐτῆ καυῆ, ἢ γὰρ ἀεργεταῖ ἢ μισοῦλαί σε;
 λέγει ἢ ὁ Ἄγιος. Ζῆ Κύριος ὁ Θεός μου, δὲν εἶ-
 ναι ὄχος εἰς Ἰησὺν γλώσαν μου. ἀλλὰ ὁ Κύριος.
 ἐσαύδουσεν αὐτῆ ὡς χείρονα, διὰ τὰ δώση εἶ-
 σαι ζωὴν αἰώνιον. Ἰὼτε ἰὸ πηθὸς ὄχον ἐβόησε
 πρὸς Κύριον λέγοντες. μὴ μαί αἰσώφρη δέασο-
 λα, ἀλλὰ συγχώρησον μου εἰς ὅσα ἐσαύδουσεν.
 καὶ ἔτω πυχροὶ ἐσίζουσαν. ὁ δὲ Δαβὶ ἐδέετο
 ἢ Ἄγιος, λέγωντας. Ἄγγελε ἢ Θεῶ καὶ ἔρανε
 ἀνδρῶσε, βοηθήσον μου ἢ λαχάνι. ἰδὲ ἔχη ἰὸ
 βαίροι ἢ χηρωῶν μου ἐσαύδουσεν, καὶ ἐγὼ ἔσω-
 μένω τὸν σόνον καὶ βάσανον. χοίσα ἢ ἄφρευ-
 σόν με, γὰρ χυρωθῶ αἰσώφρη ὄδύνα, καὶ ἐσὺ
 ἀπὸ ἔσων καὶ μέριμναν. καὶ εἰάν χεῖρω ἢ
 ἰάσιν, γὰρ σιζάσω γί τὸν Θεόν σου βέβαια.
 Ὅμειν ἔν Ἄγιος πύβητο λαῶτα πρὸς Κύριον.
 ἀχαριστῶμεν σοι δέασουλα, ὄση μαί ψυχάρι
 πάντοτε

πάντοτε, ἐπιβλεπόντων εἰς τὴν ἰσοσθένειαν τῶν πεπεδημέ-
 νων, καὶ χύσας αὐτῆ ἀπόλαΐσθαι ἡ δόξαν σου.
 ἴδεις ἤδη φωνὴν γέγυσα. Χαίροις ἀδελφὰ χαράχαιμα,
 ἀγγέλων συνομιλῆ καὶ ἀποστολῶν ὁμοφροσύναι· ἐπέστη-
 σα τὴν δέησίν σου, καὶ δίδω τοῖς ἀδελφεοῖς τὴν ἰασην.
 καὶ παραδύς ἰαβουδύσασαι. καὶ σισυόσας ὁ Δὲξ,
 ἐβασίλευσεν εἰς τὸ ὄνομα Πατρὸς, υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύ-
 ματος. ὁ δὲ πνευμάτων ἴσασαι τοῦ διωγμοῦ κατὰ
 τῶν χριστιανῶν ἐως τὰς δώδεκα ἔβασίλευσεν ἡ δόξα σου.
 ἴδεις ἐσυναγόντο ὄχοι τῆς Μαγνησίας καὶ Αἰθίας
 πρὸς τὸν ἅγιον, καὶ ἐξομαχούμενοι λαὶ ἁμαρτι-
 ας αὐτῶν, ἐβασίλευσεν. Πολλὰ δὲ δαίματα καὶ
 ἰάματα εἰς τὴν ἀσθενεῖν ἐπέχει καὶ εὐαγγελιστὸν ἅγιον.
 Ἰουδαῖοι ἀνέβλεψαν, χωροὶ καὶ κτηνοὶ ἐπεριπαύ-
 σαν, δαίμονες ἐφύγον, νεκροὶ ἀνεζήνοντο, καὶ
 πάντα νόσοι καὶ ἀσθένεια ἰαβουδέτο, ἰαδοσῆαι
 βλέσων ὁ πνευμάτων, ἀσπῆχεν ἡ δόξα σου βασιλεία καὶ τὸ
 ἀνήγγαξε διὰ τὸν ἅγιον εἰς πάντα τὰ γενόμενα, ὡς
 ἀπῶδεν ἡσόμεν. Ὅ δὲ σοβαροὶ Σεβῆροι λαὶ αὐτῶν
 κῆσας, ἐδυμῶδη, καὶ ἔχευε. Διατὶ ἀμεγαλεθεοὶ
 αἰώτιοι, καὶ δὲν ἐξολοθροῦντε ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀ-

σεβείι οὐκ οὐκ ὑβρίζουσι; Καὶ εὐθύι ἔσχε γραλιώλαι
 Ἰριαουσίτι, προσάωνταί τε νὰ ἐμσήβην καρφί
 εἰς ὄχνη ἰνὴν βράχην ἢ μαρτύροι. ἔσχε νάϊον σύνην
 ἀσὸ ἰνὴν Μαγνησίαν ἐπὶ ἰνὴν Αἰθιοχίαν. οἰδὲ ἀσχε-
 ροῖται, εὐαφύρωσαν ἰνὴν ἢ μετὰ σοφὴν ἀσχαρχί-
 αν ἢ ὄχνην τὸ σῶμα ἰνὴν Μαρτύροι. καὶ δένονταί τε
 πὸ ἰνὴν γενγάδα, ἰνὸν ἐβράβισαν ἀνιχεῶι οἱ ἀσχα-
 ρωσοι, καὶ ἰνὸν ἐκάδισαν ἐμσαικλιωῶι ἐσάνω
 εἰς ἓνα ἄχογον. ὅταν ἔν ἰνὸν ἐσῆγασι δευασεῖν
 ζάδια, ἐχάησε λαῖλα μεγαλοφώνωι τὸ ἄχογον,
 λέγωνται. ὡ ἰρῖσμεταίρωι γραλιώλαι, ὑσπρίται ἰνὴν
 διαβόχῃ, δέν βχέσειε σωῖ ἦται ὁ θεὸς μετὰ τὸν
 ἰνὸν ἀνδρωσον, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον; ἡύσε-
 ῖλον συχηροβράχηλοι, νὰ χυθῆτε καὶ ἐσεῖς αὐτὸ
 δεσπὰ αὐραλα. τότε οἱ γραλιώλαι φροβδέντες
 ἰνὸν ὑσῆγασι μετὰ ἄνεσιν εἰς Αἰθιοχίαν, διὰ νὰ μὴ
 σαρέβην τὸ πρὸς γαγμα. ὁ δὲ διάβοχος ἐμειλαση-
 μαλίοθη εἰς ἦθος γέροντος, καὶ ἐφάνη εἰς τὸν
 Σεβηῖρον, λέγωνται. καὶ μοι βασιλῶ, ἐγὼ ἦμαι
 ὁ βασιλῆς ἰνὸν Σινδων, καὶ ἦχθεν εἰς ἰνὴν πα-
 ῖριδα μετὰ ἓνα μάγοι χαραχίμοι καχέμενοι,
 καὶ μετὰ

καὶ μετ' ἐσθῆριν ὄχτις ἐστὶ τραπεζῶν, καὶ ἤλα ναὶ σὺ λὸ
 θῶ ναὶ φυλαχθῆς, ναὶ μὴ παθῆς τὰ ὅμοια. Ἰσὲ ἡ-
 φραν καὶ τὸν Ἅγιον, καὶ προστάσῃ ναὶ ἡ καρ-
 ρῶσεν σέβαν μεγάλην εἰς τὸ γῆθος. Ἐσθῆρα ναὶ γῆ-
 ρον ζύγα καὶ σῦρ ναὶ λὸν καίγεισιν, ἕως ναὶ ζεφυχή-
 σῃ. ἐυαγγελοσάντη χοισὸν ἴν' σέβαν, καὶ ἔφραν
 σοκην ἰὸν ἐυαλακαίγασιν, ἀλλὰ σοσῶι δὲν' ε-
 βλάφθη ναὶ σὺλ' σφρῶς, ὅτι αὐτὸ μὲν ἔσθυσεν,
 οἱ δορυφόροι ἐυτραύσθησαν, ὁ δὲ Ἅγιος ἀνέδαχ-
 λε, καὶ ἐστῆμετο ὡς ῥόδον εὐσμοῖον. ὅδιν ὁ βα-
 σιλευὶ ἦσε ναὶ λὸν χύσεν καὶ ναὶ λὸν φέρεν σκη-
 σίον, καὶ λέγγη δια σφράσιν. ὁ βασιλευς
 ἰὼν Σενδῶν μετ' ἐυαμε καὶ σὲ ὑβρίσα, ἀλλὰ
 μὴ καίσις, καὶ γῆ ὅσα σὲ ἐρωλήσω, σοὶ μετ'
 ἀσούρισιν, καὶ ἦσῃ μὲν σόσων χρόνων εἶσαι,
 καὶ ἔσῃ ἦσον ἐυαλὸν δευαριῶν χρόνων.
 λέγγη ὁ βασιλευς. ἐσθῆρῃ ἰὸς τὸς χρόνους ἔβη-
 σαι, σὶ δὲν' ἔχεις ἰὸσιν γνῶσιν ναὶ γνωρίσῃ
 ἰσὶ ἀθανάτου θεῶς, ἀλλὰ προσευναί ἰὸν χροῖον
 ὡς ἀγνώσῃ; καὶ ὁ ἅγιος. Ἐσθῆρῃ σοκην χρό-
 νους ἔβησα, ἐγνωρίσα τὴν ἀλήθειαν, καὶ

προσυνῶ λόν ὄντως Θεόν, λόν παντοδύναμον
 καὶ διυλιζόμενα. Καὶ ὁ βασιχένι· εἰς δύνασαι
 καὶ νευρόν τὰ ἀνάστησι, ὡς ἦντοι. Καὶ ὁ
 εἴσιος· αὐτό μόνον ὁ Δεσπότης Χριστός δύναται
 τὰ καίμη, καὶ ὄχι ἀνθρώποι. Ἰόλε σφραγίσθη ὁ
 Σεβήριος, καὶ ἦνθεν εἰς ὁ μίσησον ἕνας δαι-
 μονιζόμενος, ὅστις ἦλον ἀσολόν ἕχθρον καὶ μι-
 σούμαχον Ἰριάνα ἕξ χρόνους βασανιζόμενος.
 καὶ σκληρόν ἦν ἅγιος παραγενόμενος, ἐρῶνα-
 ζεν ὁ δαίμων, ὡς ὅτε δεινῶς ὀδυνώμενος,
 καὶ ὑπό στροφί φρογιζόμενος. Δέομαι δὲ
 ἦν Χριστῶ, μή με πρό καὶ βασανίσῃ, ἀλλ' ὅ-
 στέ γόνον καὶ ἐξέχομαι. καὶ ἀν' ὄριση τὰ ἡσῶ
 καὶ λόν Ἰρόσον καὶ ἡν αἰλίαν ὄσῶ ἡσῶδον εἰς
 Ἰῶλον λόν ἀνθρώπων. Καὶ ὁ ἅγιος· ἡσῶλον σφρα-
 γμα αἰκάδαρον. Ἰόλε ἡσῶ δὲ δαιμόνιον. Ἡἰλος
 ἔνεχε τὰ σφραγμάτα ἦν γρόντο, καὶ λόν κλη-
 ρονόμον αὐτῶ ἐφόνυσεν. ὄθεν πείσιωνταῖον
 εἰς Ἰοικῶλην ἀνομίαν ἀσχοχόμενον, εἰσῆχθον
 εἰς αὐτόν, καὶ λόν βασανίσῃ ἴσῶρα χρόνους ἕξπ.
 καὶ Ἰριάνα. Ἰόλε λόν ἐπελίμνησεν ὁ ἅγιος καὶ
 ἐνήσει

ευγηνεν. ο δε βασιλευς εδαιμασε, λεγωντας.
 Μεγαλος ηναι ο θεος των χριστιανων καλα ανι-
 θησαν. και μεθ ημερας τρις απεδανεν εναι νεος,
 και λεγα ο βασιλευς προς τον Αγιον. Αναστησον
 τον νευρον αυτον, εαν δυνασαι. και ποιησας
 προσουχην ωραν σοφην, ανεστη. Οθεν σοφ-
 χοι ασολον οχλον εστιβουσαν, ο δε εσαρχσε
 Κριστος ησειω βασιλει. θανατωσον ελατον
 τον ανθρωπον, οτι με μανθηαι καμνη λοι-
 αυτα λεγατρηνεματα. Ευδυσ εν ο Σεβηρος
 εμελαγνημισε, και λεγα ηω μαρτυρι. θυσον
 λοιθ δεοτε χαραλαμωσι, να φυγη λα υιοχαρη-
 ρια. λεγει τον ο Αγιος. Οσον με υαλαση, χηρο-
 θερα, λοσον μαλλον η φυχημετ ευφραινεται. λοτε
 οργισθεις ο βασιλευς, εσροταζε να δερον με
 χιδτε λαι σιαγοναειτ, και με χαμωαδαι να και-
 σον λο σροσωσον αυτη και λα γενγα. λο δε αυρ
 εσηθησε και ευεωσε ητι περιετωλαι υσπηρας.
 και δαυμαθων εις λαυτα ο βασιλευς, ηρωτα ητι
 αρχοντας, λισ ηναι ο χρισος οδω καμνη λοιαι
 τα λεγατρηνεματα; λεγει τον ο Κριστος, οδω

ἥλιον ἔπαρχος. Ἀπὸ σφρηγῶν ἐγεννήθη εὐμαι
 γυναικοί, Μαρίας ὀνόματι. ὁ δὲ Ἀρίσαρχος
 ἀσφειρίνατο. Μὴ βλασφημαί ἔπαρχε, ὅτι σὺ
 δὲν ἠξούρεις Ἰουαῦλα μυσηρία. Τότε ὁ βασιλεὺς
 ἐδυμῶθη ὡς θαυμονισμένος ὑπερμετρα, καὶ
 ὤρμησε νὰ πολεμήσῃ τὸν ἔρανον ὁ ἀνόητος.
 καὶ ρίσωνται σαῖλαι εἰς τὸν αἶρα, ἐβόησε.
 Καλεῖβα χριζὲ εἰς τὴν γῆν νὰ πολεμήσωμεν.
 εἶδὲ, ἐγὼ ἀναβαίνω νὰ σὲ λῆρω νὰ χαλαίω
 τὸ ζερέωμα, νὰ σβέσω τὸν ἥλιον. Τότε γίνεται
 σεισμός καὶ φόβοι μέγας καὶ ἀγανάκησις,
 ὅτι ὁ Κύριος ὤργισθη, ὁ ἔρανος ὡς δένδρον
 ἐσειέτο, καὶ αἱ ἄνω δυνάμεις δυνατῶς ἔσα-
 λυδῆσαν, καὶ ἀστραφαὶ καὶ βρονταὶ μεγά-
 λαις ἠκούοντο. καὶ οὐδέως ἐπρημαύθησαν
 εἰς τὸν αἶρα ὅτε βασιλεὺς καὶ κηρίσσοι ὁ ἔ-
 παρχος, καὶ ἐφώναβεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν
 Ἄγιον. Κυριέμυ χαράμασε διαίω ἔπα-
 ρχα, καὶ δειῖος Κύριον τὸν θεόν σε νὰ με ἰχθυ-
 ση ἀπὸ τὴν παίδησιν, νὰ γράψω τὸ ὄνομα ἴν
 εἰς ὅσαι τὰ σφραῖς νὰ τὸν δευάβουσι. Τότε ἦ
 δεν

θεν εὐθὺς καὶ ἡ θυγάτηρ ἦ βασιλεύω, γαλήνη ὁ
 νόματι, καὶ χεῖρι. Πισύουσιν εἰπὸν Κύριον
 νὰ σὲ χυρῶση ἀσὸλα θεινὰ ωὶ οἰμηρῶν καὶ
 σαναγάδος, ὅτι αὐτὸς ὁ χριστὸς ἦναι μόνος θε
 ὸς ἀδιάδοχος. Ἰότε προσευχύνθησεν τὸν Ἅγιον,
 λέγῃσα. Παραμάχησον τὸν Κύριον νὰ χυρῶ
 ση ἀσὸλα ὀδύνας τὸν σαλέραμν, καὶ ἤμην
 σιγῶση ἠδὴ κακῶι, εἰδέ, καὶ σὲ καμνημέ
 τὸν θάνατον λέγον. Προσσυζαμένῃ ληισὸν
 ἦτ Ἄγιε, ἔσωσε ἦ θεῶ ἡ ἀγανάυησι, καὶ
 κατέβησαν εἰπὸν γῆν ὁ βασιλὸς μετὸν ἔσαρ
 χον. καὶ ἀπελθόντες εἰπὸ σαχάλιον, ἔμαμαν
 ἴρησ ἡμέρας συλλογίζόμενοι τὸν φόβον ἦ θεῶ
 καὶ ἠν ἀγανάυησιν. Ἡ δὲ θυγάτηρ ἦ βασιλεύ
 ωι ἦθεν ὄραμα, καὶ τὸ ἀνέβηρε προστὸν Ἅγι
 ον, ἔλω λέγῃσα. Ἐφάνημν σὺν ἡρέθνηα θὲ
 ἕνα περιβόλι κραιόλατον μετὸ δένδρα ἠωδέ
 γαλα, καὶ βρύσιτ ἰύμορφον, καὶ ἦσαν σπη
 σίον ὁ σαληρῶν μετὸν ἔσαρχον. Ὁ δὲ φύλαξ
 ἦτ σαραθείσιν. Ἐδίωξεν αὐτὴ μετὸν συρίνην ῥα
 βδον, καὶ ἔμηναι ἔσηκωσε, καὶ μετὸν ἔβαλε

μέσα μετὰ ἡμεῖς, καὶ λέγουμεν· εἶσινα ἐδοθη
 τὴν υαλοῦνιάν σου εὐχὴ καὶ τοῖς ὁμοίοις σου, καὶ συνεν-
 βραίνεσθε πάντες. Αὐτὰ ἦδη, καὶ παρακαλεῖ-
 σε, διδάσκαλε, καὶ μετ' ἡσπὶ ἡν ἐξήγησιν· ὁ δὲ
 ἀπευρίνατο· ἰὸ σφριβόλι· ὁ δὲ ἦδεις ἦναι τῶν
 διαιών ὁ παρὰ θεοῦ, καὶ σὲ ἔβαλε μέσα ὁ
 Δεσπότης Χριστός, διαλί· ἰὸν ἐπίστασε, ἰὸν δὲ
 πατέρα σου καὶ ἰὸν ἐπαρχὸν ἐδίωξε, διότι μέλλει
 καὶ ἀφιστήσιν καὶ ματ' υαλοῦσιν ὁ ἀχάτ-
 ριστοι· οὐλοῖ ἦσθε, καὶ μετὰ ἡμέρας ἰριάου
 λα, ἐπροσμάχισεν ὁ βασιλεὺς ἰὸν Ἄγιον, καὶ
 λέγουμεν, θυσίασε ἰὸν θεῖς, καὶ καμῆ ἰὸν λό-
 γον μου, καὶ καὶ ἡμεῖς ἰὸν λόγους· ὁ δὲ ἀ-
 πευρίνατο· ἰὸν λόγια σου ἦναι σιτυρὰ καὶ ἀ-
 σύνετα, καὶ δὲν σρέσθ καὶ σὲ υαλοῦσιν, ὡς
 ὁ λόγος καὶ ὑπὸ ἡσπὶ· ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἐπρόσβαλε καὶ ἰὸν ἔβαλαν εἰς τὸ γόμα χαλινά-
 ρι, ὡς ἄσπερ καὶ ἡν ἰὸν ἄλογον, καὶ ἰὸν ἐ-
 πομῶσιν ἡν ὁ λόγος ἰὸν ἄσπιν μετ' ἄσπιν υαλο-
 βρόντησιν· ὁ δὲ Ἄγιος κύχεται, λέγων· καὶ Δε-
 σπότη Κύριε, ὁ δὲ ἔλασσε ἰὸν ἄνθρωπον,
 καὶ

καὶ τὸν ἔλιψες καὶ τὴν εἰκόνα σου καὶ ὁμοί-
 ωσιν, ἐπίβλεπον εἰς τὴν μαρίαν λαύην καὶ ἄ-
 σπυλαι ἢ θυράννη, ὅτι λαύλα σάσχω διὰ τὸ ὄνο-
 μά σου ὁ ἅγιον. Ἡ δὲ Γαλήνη ἐσυμβύχουεν
 ὡραν ποικίλιν καὶ παύρα τῆς καὶ ἀσέχη ἀσὸν
 ἀμαρτίαν λαύην, καὶ νὰ σιζούση εἰς αὐτὸν τὸν
 θεὸν ὅπως ὠμοχόγησε, διὰ νὰ μὴ κοχασθῆ αἰώνι-
 α. Ἀλλ' αὐτοὶ ὁ αὐνετος εἶδεν ὡφειλήθη, ἀλλὰ
 μακρόν εἰς ἄχρον ἐβράση, καὶ τὴν ἐπρόσβαζε
 νὰ δυοιάση τὰ εἶδωχα. αὐτὴ δὲ ἦ πάνσοφος
 διὰ νὰ τὸν ἐμπαίση, ἢ ἔλαζε νὰ τὰ προσυνηθήση
 καὶ ἀσέχδῃσα εἰς τὸν ναὸν ἢ Διὸς καὶ Ἀσώ-
 χωνος, ὅπως εἰς μεροῦ. Δεπθῆτε τῆς δεξὸς νὰ
 δεχθῆσι τὴν προσυχητὴν με, ὅπως εἰς ὕβρισα.
 Οἱ δὲ ἐβόησαν, ὁ μέγας θεὸς Ζεὺς, καὶ ὄυρα
 λαοὶ Ἀσώχων οἱ ποιηταὶ ἢ ἔραντ καὶ τῆς γῆς,
 συγχωρήσατε τὴν δέσποιναν. Γαλήνην διὰ τὴν
 ἀγάπην ἢ παύρα τῆς. Ἡ δὲ μαμαρία ἐβράζε
 τὸν Δία, χέρσα. Ἐὰν ὅσων θεὸς, ὡς εἶδεν εἰ-
 γνωρίζῃ τὴν γνώμην με; ἵλε τὸν ἔβρισε καὶ ὡ
 καὶ ἐσυνβρίθθη. Τότε ἀρῶσαε καὶ τὸν Ἀσώχωνα

και λέγει. Ἐἶπα υἱὸν, καμάρη, σαφρόνερ
 ἰσὺν ἀνθρώπων ἢ ἀσώχεια. Καὶ ἐγυρεμνίσας
 αὐτὸν, καὶ ἄλλα ἱριάκοντα λέκαρα θῆλοχα, ἀποκ-
 δον δι' μιερῆθι θῆλον βασιχέα, λέγοντες. Τώρα μὲ-
 λη νὰ χαθῆ ὁ κόσμος, καὶ νὰ σβύσῃ ὁ ἥλιος.
 ὅθι οἱ θεοίμας διεβράνησαν καὶ ἀσέθανον,
 ὅθι ἡ θυγάτηρ Ἰσὶ ἐγυρέμνισε. λέγει ὁ Σε-
 βῆρος. εὐρήθε σενῆντα μαζούρι νὰ Ἰσὶ ἀπο-
 καλαρήσεν Ἰσὺν νύκτα, νὰ Ἰσὶ ζήσεν θῆλον ἰσὺν
 Ἰσὶ, νὰ μὴ μαῖ γεχὺν οἱ Γαχιχάιοι, σὺς οἱ θεοί-
 μας ἐσυνβρίφθησαν. Καὶ ἔλω ἐποίησαν, καὶ
 ἰσὶ σὺν ἰσὶ Ἰσὶ Γαχῆνη. ἔχθε δέσσοινα
 νὰ ἰσὶ. σὺς οἱ θεοὶ ἀνεβάθησαν, ἠδὲ ἀσὺχ
 θῆσα, καὶ ἰσὶ Ἰσὺν αὐτῶν ἀναχώνησιν, ἐ-
 σήκασε Ἰσὺν σονηρίαν, καὶ λέγη. Μὴν ἀμεχῆσο
 νὰ σονηρίω νέτι δεχῆ, καὶ ἦσε λαῦλα σροι
 ἰσὶ ζόανα. Ἀπὸ νευρῶν ἀνασανῆς, οἱ νευροί
 σάχιν καλασονῆσθητε. Ταῦτα ἦσῶσα, ἐγυρε-
 μνίσθησαν ἀσάντα. Ταῦτα σάχιν αὐτῶν
 ὁ βασιχῆς ἰδυμῶθη, καὶ λέγη σροι Ἰσὺν Γαχῆ-
 νην. Τί ἔμαμετ μιερῶθη, ἠδὲ ἀσευρίναλο.
 ἐσὸθη

Ἐποδοὶ ἦγε ἀνόητοι, καὶ ἴσ' νομίζετε θεοὺς,
 ἵνα ἐκτρέψωμαι καὶ εἰάν' ἔχη καὶ ἄλλος, να
 ἵτι καὶ μωρὰ ὅμοια, διὰ τὸ ἐγνωρίσατε Ἰησοῦν
 σκάνην σας, καὶ μὴν ἐλάσσετε εἰς αὐτοὺς, ὅσοι
 δεῖ δύνασθαι να ὠφρηθῶσιν ἵνα εἰς αὐτὸν
 πιστεύοντες, μὴ ἐλάσσωσιν αὐτοὺς να ἔσ-
 νύσονται. Ἦσθε θυρωδοεῖς ὁ Ἰουδαῖος, ἐπρό-
 τάζετε διὰ ὑβρίν ἵνα μαρτυροῦν να τὸν σαραδά-
 στον μιαῖ χήρας γυναῖκοι, να τὸν φυλάξῃ
 εἰς τὸν οἶκόν ἴης· καὶ καθὼς ἐσηῆγεν ἐμεῖ
 ὁ ἅγιος, ἀετρωσῖσας ἡδ' ἕνα θυλὸν ζῆρον, ἐ-
 βλάστησεν (ὡς τὸ θαύματος) ἐμῆτος ὁ θυλός,
 καὶ ἔκαμε ἰσοσὺς καὶ ἄλλος, ὅσοι ἔχον τὸν οἶκον
 ἐσκέπασαν· ἡ δὲ γυνὴ ἰδοῦσα τοῦτον σαρα-
 δάσον, προσευκύνθησεν τὸν ἅγιον, λέγουσα·
 ὕψαγε ἀπὸ τοῦ σπηλίου κύριε, ὅτι δεῖ ἡμαῖ
 ἀξία να εἶσαι σκησιὸν μου. Ἐδὲ ἦσεν αὐτῇ,
 μὴ φοβῆ γύναι, ἀλλὰ σῖσυσσον ἡδ' τὸν κύριον,
 ὅστις ἦναι θεὸς αἰνετός καὶ ἀποκαταχθῆτος.
 Ἦν ἔσπαυριον ἰδοῦσαι Ἰησοῦν γυναῖκός οἱ γὰρ ὄντες
 τοῦτον δένδρον μέγαλον ἡδ' ὀδωμάριον με

ἀνδρῶν καὶ παρθένων, ἐδάμασαν, καὶ ἴσχυον.
 θες γῆλον οἶκον, ἄβρον λόν ἅγιον διδάσκοντα,
 καὶ λόν ηρώων, ἐάν αὐλοῖς ἦλον ὁ Χριστός;
 ὁ δὲ ἀστυνάλω. Δῆλος ἦμα ἴν Δεσσόλυ.
 Χριστῶ, καὶ μετὶ τὴν χεῖριν αὐτῶ σοιῶ λα δαυ-
 μάσια. Τότε ἡ γυνὴ ἦσε πρὸς αὐτῶ ἴν
 ὑπόδεσιν, ἐγυωμάβισα λόν ἅγιον. καὶ
 πάντες λόν ἐσροσύνησαν, καὶ πηγύσαν.
 λει εἰλόν Χριστόν, ἐβασίσησαν. καὶ ἴν ἄ-
 λην ἡμέραν ἀνήγγησαν ἴνεις ἴν βασιχέως
 αὐλοῖ ἰεράσιο, καὶ δαυμάβοντες ὄχοι, ἦσαν.
 ὁ ἔπαρχοι. Πρόσταξε βασιχεῦ νά λόν ἀσο-
 μεφαχίσον, νά μὴ καμῆ καὶ ἄλλε ἰεράσια,
 νά πηγύσαν γῆλον Χριστόν πριωόλοισι.
 ὁ δὲν ἔδωκε καὶ αὐτῶ ἴν ἰεραλαϊαν ἀσο-
 βασιν. ἴν ὁσοίαν χαβών ὁ ἅγιος ὑπῆγε-
 νεν γῆλον ἰόσον ἴνι καλαδίησι ἡάχοντας.
 ἰό, ἔχεον καὶ πρίσιν ἀσομαῖσοι Κύριε,
 ὡς ἡ ἦρι πρὸς με; καὶ λα ἔφη. Καί φθα-
 σαι ἐμῶ, ὑμῶσας πρὸ ἔρανόν λαί χήρα
 καὶ ὄρματα, ἔλω πύβατο. Εὐχαριστῶ σοι
 Κύριε

Κύριε ὁ θεὸς μετὰ πάντοτε, ὅτι ἐξήμῶν ὑπαρχεῖς καὶ
 φριχάνθρωσοι. ἐσὺ πάντοδύναμι ἐσείλαξας τὸν ἐχ-
 θρὸν μας διάβολον, καὶ σαλάσαι τὸν ἄδην, ἐχύρωσαι
 ἀπὸ τὸν θάνατον τὸ ἀνθρώπινον. Μνησθηλίμν Κύριε
 ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Ταῦτα προσσυχόμεν ἡμετέροις,
 οἱ ἄνθρωποι ἀνεώχθησαν, καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν μετὰ
 σκήπτου Ἀγγέλων ὁ Κύριος, καὶ λέγει ἡ. Ἐλθε προσ-
 φριχέσθε καὶ ἠγαπημένε μετὰ χαράλαμσε, ὅσῳ
 διὰ τὸ ὄνομά μου ἰουστὸν ἐλαμσε σάθησει. Ζήτησαι
 μετ' ἡμῶν χάριν δέχου νὰ σὺ ὑπαυτὸσω δέχου. Ὅδε
 ἀστυρίνατο. Καὶ ἦτο μέγαλον μετὰ χάρισμα ἦναι,
 ὅσῳ ἠβιώθηνα νὰ ἰδῶ τὴν φροβερὰν δόξαν τῆς σα-
 ρκοῦ σου. σκήπν ἐσθθὴ ἡ ἀγαθὴ σου μετὰ προσά-
 αυγ νὰ σὺ ζήτησω αἰτησιν, σαραμαχῶ τὴν βασι-
 λείαν σου νὰ μετὰ εἰμης τὴν χάριν. ἡ δὲ ὅσοιον ἰδῶν
 οὐρεθὴ κομμάτι ἀπὸ τὸ χήσανόν μετὰ, καὶ ἡ δὲ ὅσοιαν
 χώραν μετὰ δέχου ἐδρῆσθ, νὰ μετὰ γένη ἐμῆ σωσῶ
 σῆνα, ἔλε στανύμα νὰ θανατώη τῆ ἀνθρώπων
 ἄωρα, μήτε σονηρὸς ἀνθρώπος νὰ ἐχάσθῃ τῆ καρ-
 πῆ, ἀλλὰ νὰ ἦναι ἡρήνῃ σάθηρά, ἐμψυχῶν σωτηρία,
 καὶ σῶμα τῶν ἰασίς, σκήπτος σίτη, οἶνον καὶ ἐλάτ,

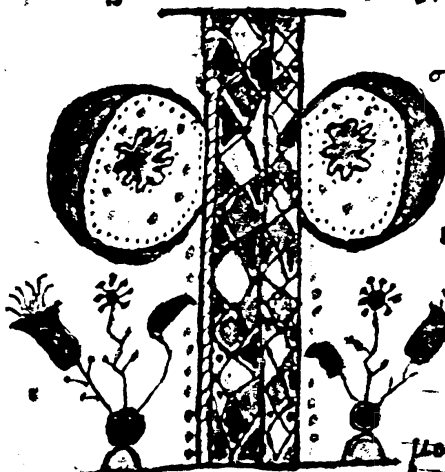

καὶ λειψάσθαι, καὶ ἄλλα χρῆσθαι. καὶ οἷον ἔχον
 λόμυριον καὶ μετημονύμε, νὰ μὴ φοβήσῃ
 λόβου, μήτε ἄλλο λειψάσθαι, μήτε πνεύματι νὰ
 λάβῃ, ἵνα κακὸν σώσῃ. ἐσθὲν σάρκα καὶ αἵ-
 μα εἰς σῶμα ἡν ἀχρῆτων χερῶν. καὶ
 συγχώρησον τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ
 βίβανθρωπος. καὶ βύχαιτε ὑγὴν τὰ βόθια τῆς
 νὰ γεωργῶσι ἡν γῆν νὰ ἀσχεμαβάνῃ ἡν ὑσ
 σὴ ἀφροῦναι νὰ σὲ δοξάζῃσι. Λέγουσιν ὁ Κύριος
 νὰ γένη ἡ δόξα σου ἀεὶ μετ'. Καὶ ἵνα ὁ μέν
 Κύριος ἀνῆλθεν εἰς τράντι, ὁ δὲ ἅγιος παρῆ-
 δωκε ἡν ψυχὴν ἐν εἰρήνῃ χωρὶς νὰ ἴον ὑσὴ ὁ
 δῆμιος. ἡ δὲ μακαρία Παχὴνη ἐνλαφίασεν εἰς
 χρυσοῦν σεντῆν ἡν ἅγιον λείψανον με' σποχύμα
 μύρα καὶ ἀρώματα. ἡν ἐβύχασεν ἕως λείψαι
 ἡν σίξιν εἰς ἴον χρυσοῦν. ὡ' σρέσει σῶσα δόξα,
 ἡν καὶ προσεύνησι, σὺν Πατρὶ, καὶ ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς ἡν αἰῶνας.
 Ἀμήν. ✠

Ἐγγραφα κατὰ τὸ 1856 φεβρουαρίου 3.

ἐν Κοινοβίῳ Συναγωγῆς ἁγίου Ἰωάννου

τῶ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν κυρίου ἀρχιεπί

σκοπα, ἀρεζανδρείας λόγος περὶ ἐξόδου,

ψυχῆς· καὶ περὶ δευτέρου παροχής.

φοβῶμαι τὸν δαίμονα, ὅτι πιπρωςμοί

ἐστὶ; φοβῶμαι τὴν γενναίαν, ὅτι ἀστ

λεύτητος ἐστὶ; φοβῶμαι τὸν τάρτα

ρον, ὅτι ἔμετεχει δερμης; φοβῶ

μαι τὸ σκότος, ὅτι ἔμετεχει φωτός;

φοβῶμαι τὸν σκώληκα τὸν ἰοβόλον, ὅτι ἀτελεύτητος ἐστὶ· φοβῶ

μαι τὰς ἀγγέλους τὰς ἐπὶ τῆς κρίσεως, ὅτι ἀνελεήμονες εἰσι·

φοβῶμαι ἐγγυῶν τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὸ φοβερόν καὶ ἀδέξια

σον διακρίθιον, τὸ βῆμα τὸ φριγῶδες, τὸν διακρίθιον τὸν

ἀδέξιασον· φοβῶμαι τὸν ποταμὸν τῶ πυρός, τὸν πρὸ τῶ βῆ

ματος ἐκείνου στροβιζόμενον, καὶ σφοδρότατη καχλαίοντα

τῆ φλογί· φοβῶμαι τὰς ἠκονημένας ρομφαίας, τὰς ἀπο

τόμους τιμωρίας· φοβῶμαι τὴν κολασίν τὴν ἔκλεχσσαντέ

πος· φοβῶμαι τὸν Σόφον τὸν ἀφεγγῆ· φοβῶμαι τὸ σκότος

τὸ ἐξωτερὸν; φοβῶμαι τὰ δεσμά τὰ ἀλύτα, τὸν βρυγμὸν

τῶν ὀδόντων, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἀπαρσένδον, τὰς ἀ

φύλακας ἐλέγχους· ἔδεν γὰρ κατηγόρων δέεται ὀδονκῆ

ης ἐκείνου, ἢ τε μαρτύρων ἢ τε ἀποδείξεως, ἢ τε ἐλέγχων.

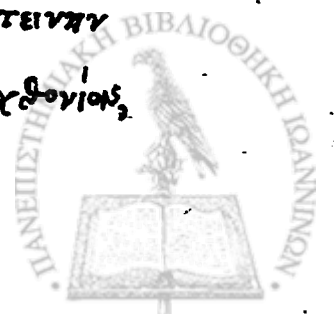
ἄλλ' ὅσα ἐπράξαμεν, καὶ ἐλάλησαμεν, καὶ ἐβόλευσαμεθα,

φέρει εἰς μέσον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν πεπλημμεληκότων.

τότε ἔδειξέ μοι ὁ παρυσάμενος, καὶ ἐξάρπασεν τῆς τιμῆς

ρίας; ὁ πατήρ, ὁ μήτηρ, ὁ υἱός, ὁ υἱὸς θυγάτηρ, ὁ
 καὶ τὰς τῶν συγγενῶν, ὁ γείτων, ὁ φίλος, ὁ συνήγο
 ρος, ὁ χρημάτων δόσις, ὁ πλῆτος περισσία, ὁ δυναθείας
 ὄγκος, ἀλλὰ τὰῦτα πάντα ὡς περ κόνις, εἰς σποδὸν
 ἐνθάσσεται, καὶ μόνος ὁ κρινόμενος ὑπὸ τῶν αὐτῶν
 πεπραγμένων, τὴν ἐλευθερώσαν, ἢ τὴν καταδικάζου
 σαν ὑπομένει ψῆφον· οἴμοι, ἔτι τὸν νοῦν τῷ σώματος
 ἐφ' ἑαυτῶν, καὶ τὸ ἅγιον σὺ πνεῦμα ἐλύπησα. ὦ θεέ· ἀ
 ληθινά σὺ τὰ ἔργα, καὶ δικαίαι ἢ κρίσις σὺ, διὰ πρὸς
 αἰρον ἁμαρτίας ἀπολαύσιν, ἀδάνατα βασανίζομαι;
 διὰ ἢ δονῆν σαρκός, τὰ πυρὶ παραδίδομαι· ποῖον φόβον,
 καὶ τρόμον, καὶ ἀγῶνα, ἔχει ἡ ψυχὴ, ὅτε τῷ σώματι
 χυρίζεται; παραγίνονται γὰρ ἐφ' ἡμᾶς βραττοὶ, καὶ δυ
 ναμεις ἄραγια, καὶ τῶν ὑπεναντίων δυνάμεων οἱ τῷ σῶ
 σῳτῳ ἄρχοντες, οἱ κοσμοκράτορες τῆς πονηρίας, δαίμονες,
 ἐὰν ἐνσεβῶς ζήσομεν, παραλαμβάνουσιν αὐτὴν ἀγγελιο
 καὶ πορεύεται εἰς ἐκείνην τὴν ἀνεκμάχητον χαρᾶν.
 ἐὰν δὲ εὐρεθῆ ἐν ἀμελείᾳ καὶ ἀσωτίᾳ ζήσομεν, ἀ
 κτεῖ τὴν δεινοτάτην ἐκείνην φωνὴν· ἀρδῆτω ὁ σέβης
 ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κέρως· τότε αὐτὴν καταλαμ
 βάνουσι ἡμέραι ὀργῆς, καὶ δλίφθως, ἀνυπλῆως, αὐτὴν
 ῥίπτουσιν δεδεμένην δεσμοῖς ἀλύτοις, εἰς γῆν σιωτεινὴν
 καὶ ζοφεράν, εἰς τὰ κατώτερα μέρη, ἐν τοῖς ὑποταχθούσις,

και δεσποτηρίοις, και φηραυαίς τῷ ἄδῳ. ⁵⁵ ~~καθώς φησιν~~
 οἷον· εἰς γῆν σποτοινην και Σοφρην, εἰς γῆν σποτας
 αἰωνῆς, τότε πῶ η̄ καὶ ἀνέχῃσις τῷ κόσμῳ τὰτα, πῶ η̄
 κενοδοξία; πῶ η̄ τρυφή; πῶ η̄ ἀπολαυσις; πῶ η̄ σωα-
 τάλη; πῶ η̄ φαντασία; πῶ η̄ ἀναπαυσις; πῶ η̄ ἀνδρε-
 κτῆς σαρκός; πῶ ὁ κόσμος; πῶ τὰ χήματα; πῶ η̄ εὐ-
 γένεια; πῶ τότε η̄ τερωνότης; πῶ τὸ κάλλος τῶν γυναι-
 κῶν τὸ φευδες και ἀνωφελές; πῶ τότε η̄ τερωνότης; πῶ
 τότε η̄ παρρησία η̄ ἀταιδῆς και ἀναίσχυτος; πῶ η̄ ἡδὴ
 ἡ τῆς ἀμρτίας η̄ ἀκαθάρτος; ὅτι, καθὼς ἕνας ζωγρά-
 φος ἀριζος ὁ πῶ κατασκευάσῃ μίαν τεχνικὴν εἰκόνα,
 ἐάντιδῃ ἄλλον ἀτεχνον ζωγράφον να βάλῃ ἄλλα χρώματα
 εἰς τὴν εἰκόνα, ὀργίζεται τοιοτρόπως και ὁ τῆς ἀνδρω-
 πίνης φύσεως πλάτης και ζωγράφος θεὸς ὀργίζεται, ὅ-
 ταν αἱ γυναῖκες βάλλουσιν ἄλλα χρώματα εἰς τὸ πρόσωπον
 αὐτῶν, και φορρίζῃ τὸ σῶμα τῶν μετὰ μάταια και σιγχα-
 μερὰ φορρίδια. κατηγοροῦσι γὰρ μετῶ τὸ τὸν θεὸν, πῶς εἰ-
 νοι ἀμαθῆς και ἀτεχνος, και δὲν ἠξενρε να τὰς δημιου-
 ργησῇ εὐμορφῆς και ὠραίας και δὲν φοχάζονται τὰ ἀνο-
 ητα γύναια, πῶς ὁ θεὸς πᾶντα ὅσα θέλει και ποι-
 εἶ γνωρίζωντας ὅμως τὸ συμφέρον, δὲν δίδει εἰς ὄφελος
 και εἰς ὄφελος ἔπειγο ὁ πῶ ἠμπορεῖ να βλάψῃ τοὺς φησῇ

56
ψυχῶν των; καὶ δὲ τῆτον εἶ ναι καὶ ἡ εὐμορφία τῶ σώ
ματος. πῶ τότε ὁ καλλωπισμὸς τῶν ἰματίων; πῶ οἱ τὰ μύ
ρα καὶ τὰ ἀλείμματα ἀλείφόμενοι καὶ καπνίζόμενοι; πῶ οἱ
μετατυμωμένων καὶ κιδάρας τῶν οἰωνῶν πίνοντες; πῶ τό
τε ἡ καταφρόνησις τῶν ἐν ἀφοβία ζώντων; πῶ ἡ φιλαργυ
ρία, ἡ φιλοχρηματία, καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν ἀσπληχνία; πῶ τότε
ἡ ἀπάνδρος ὑπερήφανία; πῶ τότε ἡ κενὴ καὶ ματαία τῶν
ἀνδρῶν δόξα; πῶ ἡ δουλεία, καὶ ἡ τυραννίς; πῶ τότε
βασιλεὺς; πῶ ἄρχων; πτωχὸς μὴ ἐλεῦντες, καὶ τῷ θεῷ κα
ταφρονῶντες; πῶ τὰ δέσποτα καὶ τὰ κυνήγιστρα; πῶ τὰ μαλακ
καὶ ἐνδύματα καὶ οἱ ἑρῶμοι οἱ μάδακαὶ καὶ ἀπολαί; πῶ τότε
ἡ σοφία τῶν σοφῶν; πῶ τῶν ρητόρων ἡ ἐν γλωττίᾳ, πῶ σοφός;
πῶ γραμματεὺς; πῶ συζητητὴς τῶ αἰῶνος τούτου; ὦ ἀδελφοί
μοι. χρησιανί, ἀλήμονος ὄψης δὲν ἢ νε ἐτημασμένος, μετὴν
καθαράν ἐξομολόγησιν, καὶ μετὰ καλὴν μετάνοιαν; ἐκίνην τὴν
ῶραν τῶ θανάτου, ἐξαιφνης, ὡς περ κατακλιθεὶς ἀπροσδόκητος,
καὶ ὡς περ ἀνεμοσφοριγῶ ἐκίνηθις, παρὰ πάσαν ἐλπίδα,
ἀρπάζη ὁ θάνατος τὴν ζωὴν, ὅταν, λέγω, τὴν ῶραν ταύ
την εὐρίσκειται ὁ ἀνθρώπος, ὑγιῆς καὶ εὐρωχὸς καὶ ἀμαρ
τάνων, μετὰ δὲ μίαν ἡμέραν ἀλλοτρός καὶ ἀνοήσθητος, ποί
α ἐλπίς τότε σωτηρίας; πῶ μετάνοια τότε; πῶ ἐξομολόγησις;
πῶ ἐπισηροή; ὃ δὲ συγγενής, ὃ δὲ φίλος, ὃ δὲ ἱερεὺς δύναται
βοηθῆσαι τότε, κενὴ δέλη, κενὴ σπυδαία, καὶ ἐξομολόγησις

καρδίας ἐπίποδῃ; μόλις προφθάνει ὁ δουλοχῆς, ἐκείνος νοῦ οὐ
 σθαινοῦ, ὅτι ἀποθνήσκουσι, καὶ οἱ ἀνελεῖναι ἐρχονται ἡ
 τῶντες τὴν ψυχὴν αὐτῶν. ταύτη τῇ νύκτι τὴν ψυχὴν σο
 ἀποσῶ. ἀπειτῶσιν; ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ μὴ πλανώμεθαί ἢ
 ἡμέρα ἐκείνη ἐστὶν ἡμέρα φοβερὰ. Ἴδὲ γὰρ ἡμέρα κυρίου ἐρχεται
 ἡ ἀνίατος, θυμῶ καὶ ὀργῆς. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξετάζεται ἀ
 κριβῶς ὁ μόνον τῆς ἐλεημοσύνης τὸ ἔργον, ἀλλὰ πάντα τὰ
 ἔργα ἡμῶν, καὶ τὰ λόγια, καὶ οἱ λογισμοί. πόση αἰσχύνῃ περι
 καλύψουμε τότε, ὅταν ἀνοίξωσι τὰ βιβλία, καὶ φανερωθῶσιν ἐν
 ὄπιον πάντων τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν ἀν
 θρώπων τὰ αἰσχροῦ ἔργα, τὰ ὅποια ἐὰν τὴν σήμερον ἐφανε
 ρῶντο ἐνώπιον ἑνὸς μόνου, καὶ αὐτὸς ἦν ἀδελφός μου, ἀπὸ τῆς γε
 νοχωρίας τῆς αἰσχύνῃς ἐπεμαλόμεν, τὴν γῆν, ἵνα σχισθῇ
 καὶ καλύψωμε; πόση ἢ αἰσχύνῃς, ὅταν ἐνώπιον πάντων
 φανερωθῇ ἡ ὑπόκρισις τῆς ἡδυσμα, αἱ ἀδικίαι τῶν χειρῶν μου,
 αἱ συνοφαντίαι τῆς γλώσσης μου, τὸ ψεῦδος τῆς ἑομοτομοῦ, ἢ ὑπε
 ρηφανεία τῆς νοσοῦ, ὁ κρυπτός φόβος τῆς καρδίας μου, καὶ πᾶν
 τα τὰ λοιπὰ πονηρὰ ἔργα μου, καὶ πᾶσα ἢ αἰσχρότης τῶν λογισ
 μῶν μου; πόση αἰσχύνῃ καὶ φόβος, ὅταν ὁ κριτὴς ἐξετάζει, καὶ ἐλε
 γχει, καὶ παρίσθῃ ἐνώπιόν μου πᾶσας τὰς ἀμαρτίας μου; ταῦτα
 ἔποιήσας, λέγει μοι ὁ φοβερὸς κριτὴς, καὶ ἐσίγησα, ὑπέλαβες ἀνο
 ῦμίαν, ὅτι ἑσθμαίσοι ὁμοιος. ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσω
 πόν σου τῆς ἀμαρτίας σου. πόσος τρόμος, ὅταν ὁ κριτὴς ἀνοίξῃ τὸ

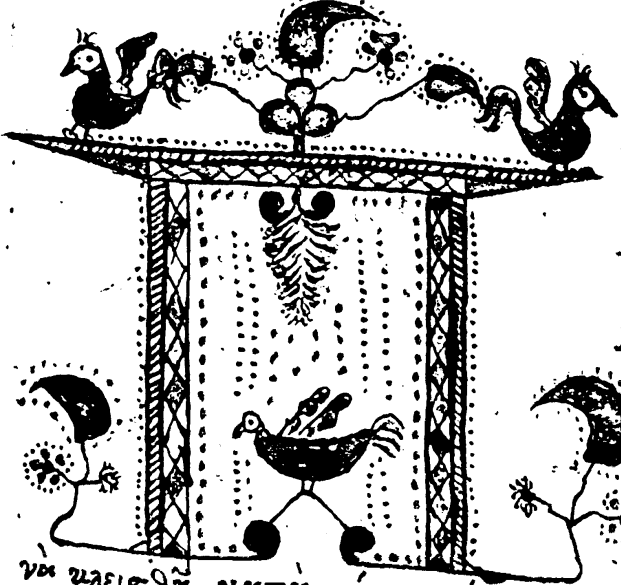

54
 5ομα αὐτῷ, καὶ προφῆτῃ ἐπὶ διαιματούτης αὐτῷ κρισίως τὴν
 φριτωδεσμάτην ἀπόφασιν; πορεύεσθε, λέγει, ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
 ἀλλὰ πῶς θέξετε ἡμᾶς τῶς παντοδραστῆς; πορεύεσθε· φιλόανδρωπε,
 πανοικτιρμῶν, Σωτὴρ τῶ νόμου, σὺ δὲ ἡμᾶς γέγονας ἀνδρωπος,
 δι' ἡμᾶς ὑπέφερες πᾶθος, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ὃ ψῶδες ἐν τῷ
 5ομῶν, καὶ ὑπέμεινας θάνατον, πῶς δὲ νῦν ἐξαποθέξετε ἡμᾶς;
 πορεύεσθε ἀπ' ἐμῶ. Ἀπὸ σοῦ χωρίζεις ἡμᾶς; ἀλλὰ σὺ εἶ τὸ φῶς,
 ἡ ζωὴ, ἡ εἰρήνη, ἡ ἀνάπαυσις, μὴ χωρίσῃς ἡμᾶς ἀπὸ
 τῶ προσώπου σου, ἐλέησον ἡμᾶς καθὼς τοσάυτις ἠλέησας· βλέψ
 ον ἐπὶ τὴν θέησιν, ἐπὶ τὰ δάκρυα, ἐπὶ τὴν μετάνοιαν ἡμῶν.
 ὁ καιρὸς τῶ ἐλέους ἐπαύσεν, ἀποκρίνεται εἰς ἡμᾶς ὁ ἀδυσώπη
 τος κριτῆς, ὃ δὲ ἡ θέησις ἀναταί, ὃ δὲ τὰ δάκρυα ὡ φε
 λῶσιν, ὃ δὲ ἡ μετάνοια ἐστὶν ἐν πρόσδευτος· ἐπαύσεν ὁ καιρὸς
 τῆς ἐνσπλαγχνίας, νῦν καιρὸς κρίσεως καὶ ἀποθέσεως.
 » πορεύεσθε ἀπ' ἐμῶ οἱ κατατρεμένοι; Κατατρεμένοι; ὡ λόγος
 κρίσεως διχομῆ μαχαίρας ὀξύτερος καὶ τομώτερος· ἀλλὰ κατα
 τρεμένοι ὄχι ὑπὸ ἀνδρῶν, ἀλλ' ὑπὸ σοῦ τῶ παντοδραστῆς
 » θεῶ, πῶς νὰ ἀπέλαθωμεν; πορεύεσθε ἀπ' ἐμῶ οἱ κατατρεμένοι εἰς
 » τὸ πῦρ· πῦρ; ὡ φριτωτὴ καὶ ἀνείματος κωσταδίωπ· ἀλλ' ὄρα
 » γέ ἔχει τέλος αὐτὸ τὸ πῦρ; ἀράγε καταναοίσει ἡμᾶς μετὰ
 τινος χρόνου περιόδου, καὶ μεταβάλλει ἡμᾶς εἰς τὸ μὴ ὄν; πορεύ
 » εσθε ἀπ' ἐμῶ οἱ κατατρεμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἠτοιμασ
 » μένον τῷ διαβόλῳ· καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτῶ· χαρισμὸς ἀπὸ τῶ
 θεῶ, πῦρ κωρὶς τέλος, συμβίωσις μετὰ τῶν δαιμόνων· ὃ δὲ νῦν

ἔχω· ἵνα νοήσω, ὅθεν γλώσσα, ἵνα παραστήσω τῶν κοροδομι-
 νῶν τὸν ἀπελιπισμὸν καὶ τὴν βίασανον· Κύριε τὸ ἔλεος, ἀληθῶς
 τότε ἐπέβη καιρὸς ἔλεος, ἀλλὰ πίστεως· δείξον ἔν νῦν τὸ ἔλεός σου
 εἰς ἡμᾶς· ἐξαπόσειλον εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν τὸ φῶς τῆς μετανο-
 ας· ἵνα ἐξ ὅλης ψυχῆς μετανοήσαντες, ἐπιβρεψώμεν πρὸς σέ·
 πρὶν ἢ ἔλθῃ ὁ καιρὸς ἐκείνος ὁ ἀήλεος· ἐξαπόσειλον ἔπειτα εἰς
 ἡμᾶς τὴν ἰσχυρὰν δύναμιν τῆς χάριτος σου, ἵνα ὑπ' αὐτῆς
 ἐν δυνάμει φηλατῶμεν διαπαντὸς τὰς δειάς σου ἐν τοῖς
 καὶ πορευώμεθα ἀόκως ποίας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν
 τῆς ἀρετῆς τὸν δρόμον· ἵνα τότε καταζώσης ἡμᾶς ἀΰσαι
 τὴν μακαρίαν καὶ φιλανθρωποτάτην σου φωνήν καὶ ἀπόφασιν·

» Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τῷ πατρὶσι, κληρονομήσατε τὴν ἔτοιμα
 » σμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· γένοιτο
 Κύριε, γένοι· ὁμιλία περὶ ἐξομολογήσεως· Μάρκος κεφαλαιῶ δευ-
 τέρῳ· Ἀποστολικὴ σαγήνη,

ρῶτον ἔργον, ὅ πᾶ χρωστῆ
 να καίμη ὁ ἐξομολογηθεῖς
 χριστιανός, ἀφ' ὅ ἀναχωρήσῃ
 ἀπὸ τὸν πνευματικόν,
 εἶνοι τῶτο πηγαίνου
 μένος εἰς τὸ ὀσπήτιόν τε,
 να κλεισθῆ κατὰ μόνους μέσα εἰς τὴν καμέραν τε, καὶ να
 συμπεζώσῃ ὅλας ἐμείνας τὰς νυδρσίας, καὶ παραγγελίας τῷ

πνευματικῶς πατρός, καὶ γὰρ τὰς ἐντυπώσεις μέσα εἰς
 τὸν νῦν τοῦ μαζῶ, ὅπῃ γὰρ μέγιστοι διαπαντός ἀνεξαρτήτως,
 καὶ γὰρ τὰς φυλάττη εἰς τὸ ἔξῃς ὅχι ὡς λογισμὸς ἀπλῶς ἄνθρω-
 πῶν, ἀλλ' ὡς νόμος, καὶ ἐντολὰς αὐτῶ τῶ ἰδίῳ ἀοράτῃ θεοῦ· β.
 ἀντὶ τῶ ἔδωκε διὰ ἰατρικὰ βότανα γὰρ καὶ μὴ ἐλεημοσύνας,
 πάραυτα χωρὶς γὰρ προσμένη τὸ αὐριον, καὶ μεθαύριον, γὰρ
 τὰς δώσῃ ὅταν ἔχη τὸν τρόπον· γ· ἀνδρὸν τὸν ἐμπόδισεν
 ἀπὸ τὴν ἱερὰν Κοινωνίαν, ἀμὴν τὸν ἐπρόσβαζε γὰρ καὶ μὴ
 πρῶτον τούτοις μετανοίας, καὶ γὰρ τελειώσῃ τὸ, καὶ τὸ, ἐπει-
 τα γὰρ μεταλάβῃ, γὰρ καὶ μὴ εἴδῃ χωρὶς ἄλλο, καὶ ὅχι ἀλλῶς· δ.
 ἀντὶ τὸν ἔχη ἐμπόδισμένον ἀπὸ τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν
 εἰς τούτοις μαζῶν, γὰρ τὸν φυλάττη ἀπαρσάκεντα χωρὶς γὰρ
 παρασκάλλῃ μίαν ἡμέραν· ε· γὰρ μὴν ἀλλάξῃ τὸν πνευματι-
 κὸν τῶ πατέρα ἔξω ἀντὶ ἀποδείξῃ, ἢ ἀντὶ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸν
 τόπον ἐαίεινον· ς· γὰρ πιεσῆ ἀνομιβόλως, πῶς ἐσυγχωρήθῃ
 ἢ ἁμαρτίαι μετὰ τὴν ἱερὰν ἐξομολόγησιν, καὶ μετὰ τὴν τῶ
 μαζῶν τελειώσιν· ζ· γὰρ ἔχη πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τῶν ἁμαρ-
 τῶν (καὶ μετὰ ὅλον ὅπῃ ἐσυγχωρήθῃ) διὰ γὰρ ταπεινώνεται· καὶ
 ἢ· γὰρ ἀποφεύγῃ πάντοτε τὰ αἴτια, ὅπῃ ἔναμον γὰρ ἀρρητήσῃ
 πῶς εἶναι τὰ αἴτια τῆς ἁμαρτίας, ἐρωτᾶτε; ἐγὼ γὰρ οὕτως
 εἶπῶ· ἢ ὑπερηφάνεια, ἢ μενοδοξία, ἢ κατὰ υἱοῖς, ὁ καὶ
 ἄπιστος, ἢ πολυφαγία, ἢ πολυποσία, ἢ καὶ ἄλλο συνανοήσο-
 ρη, οἱ πόροι, τὰ τραγώδια, ἢ ἀσχρολογία, τὰ ἀσεμνα γέλοι-
 α, ἢ περιέργεια, ὁ θυμὸς, ὁ φθόνος, ἢ μνηστειολογία, ἢ ἀμέλεια,

ἡ αὐθεντία, καὶ ὅσα τῶν ὁμοίων, ὅπως ἡ ὥρα δὲν τὸ σὺ
 γχωρεῖ ἕνα πρὸς ἕνα γὰρ τὰ ἐπαριθμῶ. ὁ καὶ ἕνας σὺς ὅμως
 κατὰ τὸ εἶδος τῆς πληγῆς, καὶ τῶ πάθος τὸ κατὰ λαμβάν
 εἰ καὶ ποῖα τὰ αἴτια τῆς πληγῆς, καὶ τῶ πάθος τὸ. καὶ
 ἀν' αὐτὰ δὲν τὰ ἀποφυγῆ μετελειότητα εἰσάπαιξ, εἰ καὶ αὐ
 δύναντον γὰρ ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν, εἰ καὶ ὅλη
 μέρα ἠδὲλεν ἐξομολογήται, καὶ ὁ πνευματικὸς μυριάκις ἠδε
 λε τὸν συγχωρῆ. ἀλλ' ὡ τῶν ἐμῶν ... ὡ τῆς ἀναίσθησίας.
 ὡ τῆς τυφλότητος, ὅπως ἔχομεν τῶ μαρτῶ τῶτα πρῶτες οἱ ἀν
 δρωποι. ὅταν ἕνας ἀπὸ ἡμᾶς ἀσθενήσῃ, ἢ πληγωθῆ εἰς τὸ σῶμα,
 μεταχειρίζεται μυρίας τρόπους, καὶ καίμει τῶσα ἐξοδα, διὰ γὰρ
 τὸ ἰατρύση, καὶ με ὅλον ὅπως θνητὸν, φθαρτὸν, καὶ ἐπίσηρον.
 ἀφίγει καὶ πληγύεται καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὁ αὐτὸς, καὶ ἔ
 δεμίαν ἐννοίαν δι' αὐτὴν ἔχει, καὶ με ὅλον ὅπως ἀδύνατος, ἀ
 φθαρτος, καὶ αἰώνιος. ἔρχεται εἰς αὐτὸν ἢ προσβολὴ τῶν δυν
 μῶν, δὲν τὴν ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἀρχὴν, γὰρ τὴν διώξῃ με
 τὸν φόβον τῶ θεοῦ, καὶ με τὴν ἀπειλὴν τῆς αἰωνίου κο
 λάσεως. τὴν δέχεται με τὰ χαρῶς, καὶ τῶ γίνεται
 συνδυασμός. ἀφίγει πάλιν καὶ τὸν συνδυασμόν, καὶ πα
 ρενθύς προβαίνει εἰς συγκατάδεσιν. τὴν συγκατάδεσιν
 πάλιν τὴν παραλείπει, ἕως ἔριζώσῃ ἑρεῶ μέσα εἰς τὸν νῦν
 τῶ, καὶ τὸν φέρνει ἀχμαλώτον καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν. ἄμω
 τε καὶ ἔδω γὰρ ἔταμνε τὴν πρέπασαν προετοιμασίαν,
 γὰρ ἀρηγήσῃ, καὶ εἰς βαδῶν γὰρ ἀναγεννάσῃ, ἔπειτα γὰρ

Σητήση, καὶ ἐνρίσιωντας πραυτιμὸν πνευματικόν, καὶ
 κατὰ πολλὰ ἔμπειρον, γὰρ δρᾶμη πρὸς αὐτὸν χάρις ἀργου-
 ρίαν, διὰ τὴν ἰατρύνην τὴν ἀμφοτέρων, καὶ τὴν θεραπε-
 υσίαν τὴν θανατηφόρον πληγῆν. ἀλλ' ἔδ' ἐτὶ τὸ. ἀμή;
 προσμένει καὶ τὴν ἔλθῃ τὸ σαραντα ἡμερῶν, ἢ ἡ μεγάλη
 σαρακοστή, διὰ τὴν ὑπαύνην εἰς τὸν πνευματικόν. ταλαί-
 πωρε Ἄνθρωπε, καὶ ἀν' σὲ προλάβῃ ὁ θάνατος πρὸ τῆς
 ἔλθῃ τὸ σαραντα ἡμερῶν, ἢ ἡ μεγάλη σαρακοστή, καὶ
 πληγαίνης ἀδιόρθωτος, καὶ ἀνεξομολόγητος; διὰ τὴν ἀρ-
 ρωσίαν, ἢ τὴν πληγὴν τοῦ σώματος σου δὲν προσμένεις τὸ
 σαραντα ἡμερῶν, καὶ τὴν μεγάλην τεσσαροκοστήν καὶ ὑπαύνης,
 ἢ καὶ κράζης τὸν ἰατρὸν; καὶ διὰ τὴν ἀρρωσίαν, ἢ τὴν
 πληγὴν τῆς ψυχῆς σου προσμένεις τὸ σαραντα ἡμερῶν, καὶ
 τὴν μεγάλην σαρακοστήν καὶ ὑπαύνης εἰς τὸν πνευματικόν;
 ὡς τῆς ἀναίσθησίας σου Ἄνθρωπε. καὶ ἕως ὅπου καὶ ἔλθῃ ἐπι-
 γος ὁ καιρὸς, ἢ μία ἀμαρτία πόσας ἄλλας ἀμαρτίας δὲν θέ-
 λει σὺ προξενῆσαι; ὅταν μίαν σωματικὴν πληγὴν δὲν τὴν
 προλάβῃς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, δὲν γίνεται μετὰ τὴν πολυκαιρίαν
 χειρότερη; δὲν ἀνοίγει καὶ ἄλλας μυρίας ἢ αὐτὴ πληγὴς;
 δὲν προξενεῖ πολλὰ καὶ θάνατον; βέβαια. ἐμείνοιο
 πόν, ὅπου δὲν καίμεις εἰς τὴν σωματικὴν, πῶς τὸ καίμεις
 εἰς τὴν ψυχικὴν σου πληγὴν; ἐπομογή. αἰ εἰ γὰρ καὶ
 τὴν τοῦ ἀμφοτέρων καὶ τὴν ἔτρεχες ἐνδύς, ὅπου ἔλθῃ ἢ σα-

ραυση, ἢ εἰς τὴν ἀρχὴν, ἢ καὶ εἰς τὴν μέσην. ἀλλ' ἔτι ⁶³
 τῦτο· ἀμὴ τί; προσμένεις γὰρ ἔλθῃ ἢ ὑπερίνη ἐβδομάς,
 ποικίως δὲ καὶ ἡμεγάλη πέμπτῃ, ἢ τὸ μέγα σάββατον,
 διὰ γὰρ ἐξομολογηθῆς, καὶ ἐν ταύτῳ καὶ γὰρ μεταλάβῃς.
 καὶ ποῖον ἐτοιμασίαν ἔχεις γὰρ καίμης τότε; καὶ ὁ πνευμα-
 τικὸς ὄντας Σαλισμένος ἀπὸ τοῦ παῖδος τῶν Ἀνθρώπων,
 ποῖαν διορθωσιν ἠμπορεῖ γὰρ σὸ καίμη εἰς τὸν καιρὸν, ὅπῃ
 πηγαίσεις; καὶ τί προφαίνεις ἐρείνην τὴν ὥραν ἐσὺ
 γὰρ εἶπῃς; διὰ τῦτο καὶ μένεις καὶ τα πάντα ἀδιορθω-
 τος, καὶ σὸ φαίνεται τάχα πῶς ἐδιωρδώθῃς μετὰ τὸ γὰρ ἐμ-
 βῆτες καὶ ἐνγῆτες ἀπὸ τοῦ πνευματιοῦ. καὶ γὰρ τὰ τὴν
 φαντασίαν, καὶ πλάην σου ὡς τάχα ἐξομολογημένος, πηγ-
 αίνεις ὡσὰν τὸν ἰσθμὸν, καὶ χάσιωντας, πέρνεις μέσα σου
 τὴν ἀγίον, καὶ φρικτὴν ἐρείνην μεταδόσικ, καὶ σὸ γίνε-
 ται καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς ἀρχὴν,
 καὶ εἰς κατὰ ἀρχὴν. καὶ ἀπὸ τὴν τοιαύτην ἰσθαίμηγ
 καὶ ἀδρον τόλμηγ τί ἀπολαθῶν; ἀρρώστιας βαρύταταις·
 πόνοι τῶ σώματος ἀγυπόφοροι· συμπτώματα μύρια· καὶ καὶ
 πολυόδυγα· θάνατοι ἀωροί, καὶ αἰφγήδιοι· καὶ τέλος,
 αἰώνιος πόλασις, καὶ σκότος ἐξώτερον. καὶ ἔως ἐδῶ
 εἶναι ἢ ἐξομολόγησις τῶν Ἀνθρώπων· τῶν δὲ γυναικῶν
 ὁποῖα; ἐγὼ ἐντρέπομαι γὰρ τὴν εἶπῳ· πλησιάζωντας ἢ ἁ-
 γίαις ἡμέραις ξ ὡσὰν καὶ τώρα ξ ἔνα καιρὸν, ὑ. πῆγε μία
 γυνῶμα εἰς ἔνα ὅσιον ἐρημίτην, διὰ γὰρ ἐξομολογηθῆ.

ἅλα τὴν τὰ λοιπὰ ἁμαρτήματα με ἐλευθερίαν ὅλα τὰ ἐ-
 ζωμολογήθη· ἔνοι μόνον μέγα καὶ φριλλοδέστατον ἁμαρτήμα-
 τος τῆς ἦρχετο εἰς τὰ χεῖλη, διὰ τὸ ἐμφωνήσῃ,
 παρρησίας ἀπὸ τῆν ἐν τροπῆν της πάλιν τὸ ἐκατάπινε μέσα
 της· τὸ τὸ ἐγίνετο ἅπασι, δις, τρις, καὶ πάλιν· τέλος πάν-
 των πᾶσι βαρεμένος, ὁ πνευματοφόρος ἐμείνος πατήρ, τῆς
 λέγει· ἔχεις ἄλλο τίποτε καὶ μὲ εἰπῆς, χριστιανή μου; ἔχει
 πνευματικόν, τὸ λέγει· καλῶ· τὸ κυρίως δεκτικὸν· θεό-
 ποτα Κύριε ἰησοῦ χριστέ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ διὰ τὸ προφήτη σα-
 ναθαν, καὶ τὰ ἐξῆς· ἡμεῖν γυναικῶν λοιπὸν ἀνεχώρησεν εἰς
 τὸν οἶκόν της· ὁ δὲ ὑποτακτικὸς τὸ ὁ σὺ εἰς καιρὸν, ὁ
 πῦρ ἡ γυνὴ ἐζωμολογεῖτο } μακρόθεν ἰσχυμένος, ἔβλεπε πᾶσι
 ὀφίδια, ὅπῃ ἐλάττωσεν ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐμείνης τὸ εἶδος·
 ἕνας δὲ φοβερός, καὶ τρομακτικὸς δράκοντας, ἐπεὶ ὅπῃ ἐ-
 πρόβαλε τὸ κεφάλαιον, διὰ τὸ πεταχθῆναι καὶ αὐτὸς ἐξῶ ἀ-
 πὸ τὸ εἶδος της, ἐν τῷ ἅμα πάλιν ἐγύριζε μέσα· τὸ τὸ ἐγίνε-
 το συχνὰ εἰς πολλὴν ὥραν· τέλος, ἀφ' οὗ καὶ ἐμείνος ὁ μέγας
 δράκων δὲν εὐγῆμε, πάλιν ὅλα τὰ λοιπὰ ὀφίδια συμμαζαμέ-
 να ἐπῆδησαν μέσα της· ὠματαῖα, καὶ ἀνωφελῆς ἐζωμολογή-
 σις τῶν γυναικῶν· μάλιστὰ τῶν τωρινῶν· αὐταῖς ἔρχονται εἰς
 τὸν πνευματικὸν ὡς ζύμα, καὶ λίθοι ἀνάσθηται, ἀδελφαι-
 ταις, με πᾶσι, καὶ με ἔχθραις· τὸτα κατακρίνει τὸν ἄνδρα
 της, ἐμείνη κατηγόρει τὰ πενθερικῆς της, ἄλλη τὰς γοεῖς,
 τὰ παιδία, καὶ τὰ ἀδελφιάτης, ἕτερα πάλιν τὴν γειτόνισσά
 αὐτης, ἄλλη πάλιν μεμφεται, καὶ ἀρνεῖ τὴν κακὴν τύχην

της· και ὑπερον αν' εχον να ειπεν και καρμια
 αμαρτιας, την αναματωνουσι, την μπερδευουσι, και αρ
 χιδουσι να εξομολογυνται σιωπειναι, και πολλα μπερδευμε
 να εις τωσου, οπδ' ετε ο πνευματικος καταλομβανειτην εξο
 μολογησιν της, ετε αυτοις η ιδιαις αισθανονται τιλακω
 σι· αλλα νεωσμενα, αλλα πολλα μεσισμενα, αλλ' ριζω
 σι την αιτιαν, αλλος τος πτωει, ευεινη δεν ητον αφορμη
 να γενη το, και το, αυτη δεν το ηδελε να το καμη,
 οπειρασμος την επειραζει, παναδρατον, και αλλα με
 ρια φηναρισματα λεγουν εις την εξομολογησιν της εζω απο
 την αμαρταντας· ω θεεμο· αδελιος, και παναδελιος ο
 πνευματικος, οπδ' ταις αυει· αλλα τιμωρια εδω δια τας α
 μαρτιας το δεν ημπορει να το γενη ληπτερη, και το να
 εξομολογη τετοιαις παρομοιας. Γυναικας· αλλα ειπα λοιπον
 πορρω, πωδ' εινοι μεγαλη ετροπη να διηγηται τιτοις των
 τωρινωω, μεγαλια Γυναικωω την εξομολογησιν· και ταυτα
 μεν και περι της εξομολογησεως των Γυναικωω· αλλ' αμω
 τε, ω παναγαδε, και υπεραγαδε, και φιλανθρωποτατε ε
 μω, και γλυπυτατε ηποδ' χριξε, και θεε των ολων, δια
 των ακοιμητων πρεσβειωω το πιησσυ δραπογτος, και μεγα
 λο πατρος ημων, και πανσοφο ποιμενος και διδασκαλοσ γρη
 γορις, αμποτε λεγω να εμφυτευσης μεσα εις τας καρδιας
 των ορθοδοξων τα' οσα με εφωτισας, και εδιδασξας.

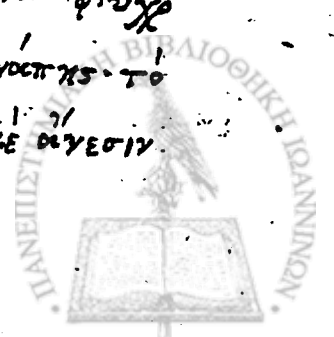
πρὸς αὐτὸς σήμερον· διὰ γὰρ τὸν φέγγυστον ὡς φωτεινός, καὶ
 ἔλαμπρος λύχνος. ὅταν εἰς τὴν ἀφεγγῆ, καὶ σπατεινὴν γύ-
 ατα τῆς ἀμαρτίας εὐρίσσωγτος, εἰς τὸ γὰρ γνωρίζον τί
 πρέπει γὰρ καίμην πρὶν γὰρ ὑπάγειν εἰς τὸν πνευματικόν, καὶ
 τί, ἀφ' ἧς ὑπάγει, καὶ τί, ὅταν ἐνεῖθεν ἀναχωρήσῃ.

ὅτι τὸ γὰρ ἀργοπορῆ τινὰς γὰρ
 μεταλαμβάνη, προξενεῖ μεγάλ-
 λην βλάβην εἰς αὐτόν.

Ἄρα τὰ ἐναγτία, ἀπὸ ὅσα
 εἴπαμεν πῶς προξενεῖ ἡ συ-
 χτη Κοινωνία, γεννᾷ εἰς τὰς
 χριστιανὰς ἡ ἀργοπορῆν καὶ Μετάλη-
 ψιν.

διὰ τὴν ἐνεῖνος ὅπῃ
 ἀργοπορεῖ γὰρ μεταλάβη,
 καίμην προετοιμασίας δὲν
 καίμην, δὲν γίνεται προ-
 σευτικὸς· δὲν ἔχει τόσην γεννῆ φυλα-
 κὴν εἰς τὰς ποικίλους λογισμὸς· ἐπειδὴ ἡ
 ἀργοπορία, τὸν καίμην γὰρ πέφτη εἰς ἀμελείαν, καὶ γὰρ ψυχὴ
 σκινεται ἡ δερμὴ τῆς εὐλαρείας καὶ τῆς θεϊκῆς ἀγάπης· τὸ
 μακρὸν τὸ καίρῳ, τὸ δίδει ἀδείαν γὰρ περιπατῆ με ἀνεσίαν.

και ἀδιαφορίαν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην. γὰρ μὴν ἔχη φόβον 67
 εἰς τὴν ψυχὴν, συζορῆν εἰς τὰ κινήματα ταύτα. ἀλλὰ γὰρ
 καὶ μὴν λύσιν τελείαν καὶ εἰς φαυλότητας. καὶ εἰς λόγια. καὶ
 εἰς ἀπρεπείας θεωρίας καὶ ἀνομιῶν. καὶ γὰρ γίνεται ὡσανεὶ
 γὰρ ἀλογον, τὸ ὅποιον, μετὰ γὰρ μὴν ἔχη χαλινόν, ἐξολισθαί
 νει εἰς καθεὶν κρημνὸν ἀμαρτίας. Αὐτὰ ὅλα πῶς ἀνομιῶν
 εἰς τὰς ἀργοπορήσας γὰρ μεταλάβαν, εἴ γὰρ ἀληθινόν, καὶ θῶς
 μετὰ τὴν καθεὶν κρημνὴν δουμὴν καὶ πράξιν τὰ παθάνομεν καὶ
 ἡμεῖς οἱ ἴδιοι. οἱ τοιοῦτοι ὅπως, ὄντες ἀξιοὶ ὅσον τὸ δυνατόν,
 ἀργοπορῶν γὰρ μεταλάβαν, θαυμάζω πῶς ἡμπορῶν γὰρ ἀπο
 λαύσαν τὸν ἀγιασμόν καὶ τὴν χάριν ἀπὸ τὰ θεῖα μυστήρια,
 καὶ θῶς εἶπευ ὁ Κερβασιλάς: ὅπως ἀνεφέρωμεν πρότερον;
 πῶς δύνανται γὰρ καταμαρῶν τὴν φλόγα τῶν παθῶν,
 ὅταν δὲν κοινῶνται τὰ ἀχραντα μυστήρια, τὰ ὅποια διαίω
 σι καθεὶν ἀσθενείαν. καταμοιμίζουσι τὸν ἀγρίον πόλεμον τῆς
 σαρκὸς, καὶ ἀπονεμῶσι τὰ πάθη, κατὰ τὸν ἱερόν Κυ
 ρίον; Πῶς ἡμπορῶν γὰρ καθαρίσαν τὸν γῶν τῆς; γὰρ
 ἀμπρῶν τὴν διάνοιαν; γὰρ μακροπίσαν ὅλας τὰς δύνα
 μεις τῆς ψυχῆς, μὴ μεταλαμβάνοντες τὸ σῶμα καὶ αἷμα
 τοῦ Κυρίου μας, τὸν ὅποιον εἶναι ἡ ἀληθινὴ καθαρισις. ἡ ἀλη
 θινὴ ὠραότης. ὁ ἀληθὴς φωτισμός. καὶ ἡ εὐγένεια τῆς ψυ
 χῆς καὶ θῶς προεἶπεν ὁ θεῖος χρυσοφόμος; Ἡ πῶς εἶναι δύ
 νατόν γὰρ φύγειν τὸν νοκτὸν Φαραῶν, καὶ τὴν Αἴγυπτον τὴν
 πικρὴν καὶ διωκτικὴν ἀμαρτίαν, ὅταν δὲν εἶναι ἐσφραγισμε
 νοὶ καὶ σπρωμένοι μετὰ τὸ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ, καὶ θῶς προεἶ

66
πενὸ Θεολόγος Γρηγόριος; Ἡ δὲ πῶς εἶναι τρόπος ναὶ ἀ-
νάψαν εἰς τὴν καρδίαντας τὴν θεϊκὴν ἀγάπην, τὴν
πνευματικὴν χαρὰν, τὴν θεϊκὴν εἰρήνην, καὶ τὰς λοιπὰς
καρπύς καὶ χαρίσματα τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, χωρὶς ναὶ
μεταλαμβάνον τὸ σῶμα καὶ αἷμα τῷ ἀγαπητῷ ὑπὲρ τῷ Πα-
τρὸς καὶ Ὁμοσίῳ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, ὁποῖος εἶναι ἢ ὄν-
τως χαρὰ καὶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, καὶ
ἡ πηγὴ ὅλων τῶν ἀγαθῶν, Ἐγὼ ἐξίψαροι καὶ ἀπορῶ ἀν-
σως τῷ νῦν καίρεσσι οἱ Χριστιανοὶ ἡμπορῶν ναὶ ἑορτάσσει, ἢ τὰς
Κυριακαῖς, ἢ τὰς ἄλλαις ἑορταῖς τῷ χόρῳ, καὶ ναὶ χαρῶν πνευ-
ματικῶς με ἀληθινὴν χαρὰν. ὡσὺν ὁ πῶ δὲν μεταλαμβάνον
συνεχῶς τὴν θεϊκὴν Κοινωνίαν, ἢ ὁποῖα εἶναι ἢ αἰτία καὶ
ἀφορμὴ καὶ θε ἑορτῆς καὶ πανηγύρεως. Λοιπὸν, βεβαιότα-
τα οἱ μὴ συνεχῶς μεταλαμβάνοντες, ὑπερῶνται (ὡ
τῆς δυσυχίας) ὅλα αὐτὰ τὰ ἔρανια καὶ θεϊκα ἀ-
γαθα. ἀλλὰ καὶ πρὸς τῆτοις ἀκόμῃ, εἶναι καὶ παρα-
βάται τῶν ἐντολῶν καὶ τῶν δεσποτικῶν ἀποφάσεων
τῷ Κυρίῳ, ὡς προείπομεν. καὶ τῶν Ἀποστολικῶν κανόνων,
καὶ Συννομιῶν, καὶ ὅλων ἀκόμῃ τῶν κατὰ μέρος
Ἁγίων, ὅπῃ ἀναφέραμεν. καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι εἰς τὴν
ἐνοχὴν τῷ ἀφορισμῷ ὅπῃ κάμνουν οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ
ἢ ἐν Ἀντιοχείᾳ Σύνοδος, καθὼς προτῆτερα εἰς πλάτος
ἐφανερώσαμεν. οἱ τοῦτοι πρὸς τῆτοις, δίδουσι ἀδείαν καὶ
χάραν εἰς τὸν διάβολον, με τὴν ἀργοπορίαν τῆς Κοινῆς

νίας, γὰρ τὸς ῥίπτει εἰς διαφορὰς ἁμαρτίας, καὶ εἰς ἄλλας
 πολλὰς πειρασμὰς, καθὼς λέγει ὁ Θεὸς Κύριλλος ὁ Ἀλεξαν
 δρείας· Οἱ τῆς Εὐαγγελισίας καὶ τῆς Κοινωνίας ἑαυτὸς ἀπο
 μαυρύνοντες, ἐχθροὶ τῷ Θεῷ γίνονται, καὶ δαιμόνων φίλοι.
 Ἡ ἕν· ἐμείνοι ὁ πῶ ἀπομαυρύνουσιν ἀπὸ τῆν Εὐαγγελισίαν
 καὶ τῆν Ἀγίαν Κοινωνίαν, γίνονται ἐχθροὶ τῷ Θεῷ, καὶ
 φίλοι τῷ διαβόλῳ. Καὶ ὁ Θεὸς χρυσόφομος λέγει· (1) ἵνα μὴ
 ἐπὶ πολὺ ἀφιστάμενος τῆς Κοινωνίας σου, θηριάλωτος
 ὑπὸ τῷ νοπτῷ λύμα γένωμαι. Ἡ ἕν· διὰ τῷτο Κύριε
 πλησιάζω· συχνὰ εἰς τὰ μυσηρία, καὶ μεταλαμβάνω, ἔ
 πειδὴ φοβῶμαι μήπως ζεμαυρύνωντας πολὺν καιρὸν ἀπὸ
 τῆν Ἀγίαν σου Κοινωνίαν, με εὐρη ὁ νοπτὸς λύμας διάβολος
 γυμνωμένον ἀπὸ τῆν χάριν σου, καὶ με θανατώσῃ. Ὁ δὲ
 ὁσίος Παρθάδιος διηγεῖται διὰ τὸν Ἀββῶν Μακαρίου
 τὸν Αἰγύπτιον πῶς, ἀφ' ὃ ἰατρεύσε τὴν γυναῖκα ἐμεί
 νην, ὁ πῶ, κατὰ συνεργίαν τῷ διαβόλῳ, ἐφαίγετο ὡσάν
 φοράδα εἰς τὸς ἀνθρώπους, τῆς ἔδωκε τέτοιαν συμβαλήν
 καὶ τῆς εἶπεν ἔτι· γυναῖκα· ποτέ σου γὰρ μὴ λείψῃς ἀπὸ τῆν
 Κοινωνίαν τῶν μυσηρίων τῷ χρυσῷ, ἀλλὰ γὰρ μεταλαμβ
 νῆς συχνὰ. διὰ τὶ αὐτὴ ἡ διαβολικὴ ἐνέργεια σου ἡ γλο
 λῶθησεν, ἐπειδὴ δὲν ἐμετάλαβες πέντε ἐβραμαῖδες, καὶ
 ἀπὸ τῷτο εὐρήνῃε χώρην ὁ διάβολος, καὶ σὲ ἐπειράζε· Ὁμοί
 ως καὶ ὁ Θεὸς χρυσόφομος κατὰ τῆν ἡμέραν ὁ πῶ ἐχειροτονή
 θῃ ἰατρεύωντας ἕνα δαιμονισμένον, τὸν ἐνοθέσει γὰρ συχνάζῃ
 (1) ἐν τῇ εὐχῇ τῆς μεταλλ.

70
εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ εἰς τὰ θεῖα μυστήρια μετὰ νηφείαις καὶ
προσευχαῖς, διὰ τὸ μὴ τὸν πειράζει πλέον ὁ δαίμων.
Ἡ ἄρα ἕνας ἄνθρωπος ὅπῃ εἶχεν ἀκαθάρτον δαιμονίον,
ἀφ' ἡδύως ἐπήδησεν εἰς τὸ μέσον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πῖ-
πτωντας καὶ εὐγαγεν ἀφ' ἑσῆς ἀπὸ τὸ ἔσωμα. καὶ ἐνεμή-
σεν ἔξω τὴν γλῶσσάν τε. ὅλοι λοιπὸν οἱ παρευρεθέντες βλέω-
οντες ἕνα τοῦτον θέαμα, ἐπαρακάλεσαν θερμῶς τὴν Ἁγί-
αν ἐκείνην τῷ Θεῷ Χρυσόμομα ψυχὴν, νὰ παρακαλέσῃ
τὸν Θεὸν νὰ τὸν ἰατρεύσῃ. ὁ δὲ Ἁγίος λέγωνταὶ τὸν νὰ ὡ-
πάγῃ κοντήτερα, καὶ βλέπωνταὶ τὸν μὲ ἕνα φιλήνθρωπον
ὄμμα, καὶ σφραγίζωνταὶ τὸν μὲ τὸ χερίτε. Ἐπειτα ἐπιμα-
λεσθεὶς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, προσάξει τὸ δαιμό-
νιον νὰ εὐχῆ. καὶ παρευθῆς, ὡς τῷ θαύματος. ἔργον ὁλο-
γος ἐγένετο. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἠλευθερώθη ἐν τῷ ἅμα ἀπὸ
τὴν δεινὴν τῷ δαιμονίῳ ἀσθένειαν. ὕψηρα δὲ ἀσηκώωντας
τὸν ὁ Ἁγίος τὸν ἐσυμβόλευε νὰ συχνάζῃ εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν. καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Κοινωνίαν, καὶ νὰ ἐπιμελήται
εἰς ταῖς νηφείαις καὶ προσευχαῖς. διὰ τὸ ἔτσι, τῷ λέγει, καὶ με-
τωντας, πλέον δὲν θέλεις περιπατῆς ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, ὁ δὲ
θέλεις πιασθῆς ἀπὸ ταῖς δαιμονίαις τὰ παγίδες καὶ ἔνε-
δραῖς. Ἀπέτετε ἀδελφοί μου πῶς ἐνεῖγοι ὁ πῶ δὲν μεταλα-
μβάνουσι συχνά, ἀλλὰ μαυρύνουσι τὸν ἑαυτὸν τὸς ἀπὸ τὰ μὲ
τήρια, τὶ καὶ καὶ παθαίνουσι; ἀπέτετε πῶς καὶ δαιμονίζονται;

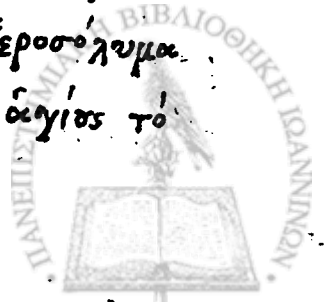

καὶ εἰς εἶδος ἀλόγων ζώων μεταμορφώνονται, καθὼς τὸν
παλαιὸν καίρον ἐμεταμορφώθη εἰς εἶδος βοδίου Ναβουχοδονό-
σορ ὁ Βασιλεὺς; καὶ καὶ γὰρ νῦν πάθωσι· διὰ τί ἡμποροῦντες
νῦν γένων ἀπὸ ἀνθρώποι θεοὶ κατὰ χάριν μετὴν συνέχειαν
τῆς Θείας Κοινωνίας· μὴ θέλοντες δέ, ἀλλὰ ἀπομαυρυνόμενοι
ἀπὸ τῆν Θείαν Κοινωνίαν, χάνον καὶ τὴν μορφήν τὴν ἀνθρωπι-
νήν ὅπου ἔχουσι, καὶ μετασχηματίζονται εἰς ἀλόγου ζῶα, καὶ παρὰ
δίδονται εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶ σατανᾶ. ὡς λέγει ὁ ψαλμωδός· (1)

» Ἰδοὺ οἱ μαυρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἀπολθῶνται. Ἡ' γὰρ· ὦ Κύριε
γὰ ὅπου χάνονται ὅλοτελα ἐμείνοι ὅπου ἀπομαυρύνουσι τὸν ἑαυτοῦ
τος ἀπὸ τὴν χάριν σου. Ἀφίνω γὰρ λέγω πῶς, ἀν' εἰς ἐμείνας ὅπου
ἀργοποροῦν γὰρ μεταλάβαν ἀνολεθρήσῃ αἰφνιδίως καὶ θάνατος, καὶ
τὸς εὐρη ἀνετόιμυς χάρις τῆς Θείας Μεταλήψεως, τί ἄρα γε ἔ-
χον γὰρ γένων οἱ ταλαίπωροι; πῶς ἡμποροῦν γὰρ ἀπεράσῃ με-
ἐλευθερίαν τῶς τελωνάρχαις δαίμονας τῶ ἀέρος; ποῖον φόβον καὶ
τρόμον ἔχει γὰρ δουλεία ἢ ψυχῆτας; ἐμει ὅπου ἡμποροῦσαν με-
τὴν συχνήν Κοινωνίαν γὰρ ἐλευθερωθῶν ἀπὸ ὅλα ταῦτα, ὡς προ-
εἶπεν ὁ θεῖος Χρυσόφομος; ἴλεως ὁ Θεός· Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου,
μίαν φοράν ὅπου ἡ ἀργοπορινὴ Μεταλήψις προσενεῖ τόσα μεγάλα
καὶ ἀνευδρήγητα καὶ εἰς ἡμᾶς· Καὶ μίαν φοράν ὅπου ἐν τῶ
ἐναντίῳ ἡ συχνή Κοινωνία μᾶς χαρίζει τόσα ὑψηλά, τόσα με-
γάλα, τόσα ἀράγια καὶ ὑπερφυσικά ἀγαθὰ, καὶ εἰς τὴν πα-
ροῦσαν ζῶην, καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν, διὰ τί τόσον γὰρ ἀργοποροῦμεν
γὰρ μεταλαμβάνωμεν; διὰ τί γὰρ μὴν ἐτοιμαζώμεθα μετὴν πρέπα
(1) Ψαλ. 72.

σαν προτοίμασίαν να κοινωνῶμεν τὰ θεῖα μυστήρια, ἂν δὲν
 ἤμπορῶμεν καθε ἡμέραν, μὴ καὶ καθε Σάββατον, ἢ Κυρια
 κήν; καὶ εἰς καθε ἑορτήν; δὲν ἔπρεπε να ἔχωμεν μεγάλην
 χαρὰν να τρέχωμεν συχνὰ εἰς τὴν Ἱεραὴν Τράπεζαν να
 κοινωνῶμεν τὸν γλυκύτατον μας Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὅποιος εἶ
 ναι ὅλημας ἡ ζωὴ, ἡ πνοή, τὸ εἶνάμας, καὶ ὅλη ὅλη ἡ ἐλπίς,
 καὶ σωτηρία^{ια}; διὰ να εἴμεθα πάντοτε ἠνωμένοι καὶ ἀχώριστοι
 ἀπὸ αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν τὴν ζωὴν, καὶ εἰς τὴν ἄλλην; ἡμεῖς
 ὅμως φέρωμεν καὶ ἔχομεν μεγάλην χαρὰν να ἀργοπορῶμεν καὶ να
 ἀπομακρύνωμεν ἀπ' αὐτόν. Καὶ ἀπὸ μὲν τὴν τράπεζαν τῶν
 σωματικῶν φαγητῶν ἂν εὐρεθῇ τις να μᾶς ὑψηλίστη ὄχι
 πολὺ, ἀλλὰ μίαν μοναχὴν, ἡμέραν, λυπῶμεθα, ἀδημονῶμεν,
 καὶ μᾶς φαίνεται μέγαλον καιὸν. ἀπὸ δὲ τὴν πνευματικὴν
 καὶ ἁγίαν τράπεζαν τῶν θεῶν μυστηρίων, ἂν ὑψηθῶμεν
 καὶ μίαν καὶ δύνω, καὶ μὴνας ὀλοκήρως δὲν τὸ νομίζομεν.
 διὰ τίποτε. ὡς μεγάλην ἀδικοπρασίαν ὁπῶσάν μιν οἱ Χριστι
 οὶ τῶ τωρινῶ καιρῶ ἀνάμεσα εἰς τὰ σωματικὰ καὶ πνευμα
 τικὰ. διὰ τί εὐεῖνα μὲν με ὅλην τὴν ἀγάπην τὰ ἐναγαλιζόν
 ται, ταῦτα ὀρότερα δὲν τὰ ἐπιθυμῶσι. Πολλοὶ φιλόθεοι Χρι
 στιανοὶ ἐξοδεύουσι τόσα χρήματα. ὑπομένουσι τόσους κόπους. τρα
 βίζουσι τόσους κινδύνους καὶ διαθαλάσσης καὶ δια ζηρῶς,
 μόνον διὰ να ὑπάγουσιν να προσκυνήσουσιν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα
 τὸν ζωοποιὸν τάφον τῶ Κυρίου, καὶ τὸς ἄλλας ἁγίους τό

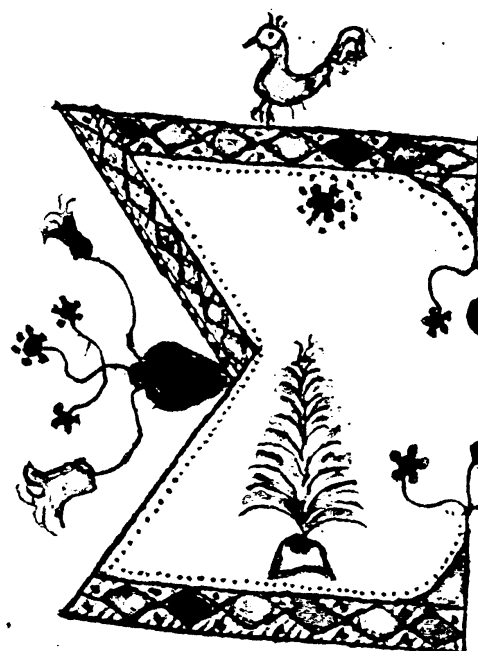

πρὸς· καὶ τὸ ἔχον διὰ μαύρημάτας γὰρ ὀνομάζονται προσκυ-
 νηταὶ τοιούτων ἱερῶν προσκυνημάτων. Πολλοὶ, ἀυτὸντες πῶς
 εὐρίσκονται εἰς ἕνα μαυρῆνον τόπον ἕνα ἱερὸν λείψανον ἑνὸς
 ἁγίου, τρέχον μετὰ τὴν προθυμίαν γὰρ ὑπάγαν γὰρ τὸ
 προσκυνήσαν διὰ γὰρ λαβῆν χάριν καὶ ἁγιασμόν.
 Μὰ διὰ γὰρ μεταλάβαν τὰ ἄχραντα μυστήρια καὶ γὰρ ἀζωο-
 θῶν γὰρ ἀπολαύσαν, ὄχι τὸν ζωοποιὸν τάφον, ὄχι τόπος ἁγίος,
 ὄχι λείψανον ἁγίου, ἀλλὰ τὸν βασιλέα τῶ παντός, καὶ τὸν
 Ἄγιον, τῶν Ἁγίων, ἢ ὀλίγην ἐπιθυμίαν ἔχουσι, ἢ ὀλίγην
 δὲν τὸς μέλει· διὰ γὰρ ὑπάγαν εἰς τὰς ἁγίας τόπους, καὶ χη-
 μάτα ἐξοδεύουσι, καὶ μαυρῆν δρόμους περιπατοῦσι, καὶ πολλὰς
 κινδύνους ὑπομένουσι· διὰ γὰρ νοιωγῶσιν, δὲν χροιάσεται ὅ-
 τε ἄσπρα γὰρ ἐξοδεύουσι, ὅτε μαυροὶ γὰρ περιπατήσαν, ὅ-
 τε γὰρ ὑπομείναν κινδύνους· φθάνει μόνον γὰρ μάμψαι μίαν
 συντετριμμένην ἐξομολόγησιν· μίαν ἀληθινὴν ἱκανοποίησιν καὶ
 προετοιμασίαν, καὶ παρευθὺς ἢ μπορῶν γὰρ τὸ ἀπολαύσαν·
 καὶ γὰρ γέναν σύσωμοι καὶ σύννομοι μετὰ τὸν Χριστόν· καὶ
 μὲν ὅλοις αὐτοῖς ταῖς εὐλογίαις, πᾶσι ὅλοι ἀμελεῖσιν εἰς τὸ τοῦ
 ὅλοι παραιτῶνται ἀπὸ μίας· Ἀχ, ἀδελφοί μου καὶ γὰρ ἐβλέπομεν
 μίαν φορᾶν μετὰ τὰς νοητὰς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς μας, ποῖα ὑψήθη
 λαὶ καὶ πόσον μεγάλη ἀγαθὰ ὑψερῶμεθα μετὰ γὰρ μὴν μεταλαμ-
 βάνωμεν συνεχῶς, τότε καὶ ἢ θέλωμεν καὶ μὴ ὅλοις τὰ δυνά-
 τα γὰρ ἐτοιμαζώμεθα καὶ γὰρ μεταλαμβάνωμεν, ἀν' ἢ τὸν τρόπον,

74
και καθε ημεραν. Ομως ανησως εως ταυτα εδωξαμεν μεγα-
λην αμελειαν εις την αγιον καινον; αλλα απο ταυτα και ες
το εξης, παρακαλω εν σπλαγχνοις αγαπης αδελφωις,
ως εξυπνησωμεν απο τον βαρυν υπνον της ραθυμιας, ως
βουλωμεν προθυμιαν και επιμελειαν. Και ειμεν τινας απο εου-
νης οπω εχουσι την πνευματικην εξουσιαν, ηθελε μας εμποδιση
απο τωτο το θεαρεστον εργον, ως μη ψυχαιωμεν παρευθους την
ζεισιν της προθυμιας μας, και αδημονουμεν. οχι. αλλα πιπτοντες
ως τον παρακαλωμεν θερμως ως η Χαναανωιοι. ως καταφιλωμεν
ως η πορνη της ποδαστη. και ως επιμενωμεν κρυστες την θυραν
και ζητωντες την αδειαν. Και βεβαιοτατα, εγω δεν πισειω
ποτε να ευρεθω ενας τοιυτος τονον πολλα σκληροκαρδιοι, οπω
να βλεπη την θερμην προθυμιαν οπω εχομεν εις την αγιον και-
νον και να μας εμποδιση. αλλα μαλιστα πληροφορημαι πως,
οσον και αν ει γαρ σκληρος. οσον και αν φοβηται τροπον τινα
την κακην συνηθειαν οπω επεφραττησεν εις τωτο, θελει κρη-
θη η καρδιατε και να μας δωση την αδειαν να τελειωσωμεν
το ποθημενον.

λογος εις την ευριακην των βαλων. περι της
 ανουγλης, οπως εχομεν, γα μεταλαμβουμεν συνη
 χως την ιεραν κοινωνιαν. εν των ποιμενιων
 αυτων. εγραφι προς ψυχην ο φελλιαν.
 εβρ λευσαντο δε οι αρχιερεις του τον ραζα
 ρον αποπειρασιν, οτι πολλοι ισραηιτι δι
 αυτον επιτενον εις τον χορηγον.
 Ιωαν. 2φ.β.

το χρισθειτε, σας παρακαλω,
 εως εις πηον βαθμον της μακροσ
 φθάνει ο ανθρωπος, οταν μεθυσθ

η αρμετα απο εμεινο το φαρμακι της ανθυδεις, οσθ
 τω ποτιζει η αμαρτια την ψυχην. Βλασφημει πλεον, και
 εναγτιωγεται φανερα εις την παντοδυναμιαν εγος υψισθ

θεσ. και ωσαν εγασ γιγαντας το Αδσ, αντιπολεμει τον παν
 δαμωτορα βραχιονα το Κυρισ. και αγωνιζεται γα το δια
 σμεδαση της ψηανθρωπισα σιοπασ. Αγαπ ο θεος βεβυλευ

18 Ησκι. τις διοσμεδασι; και την χειρα αυτη την υψηλην
 22. τας αποσρεφει; φωνοζει ετζι ο Ησκιαισ εις τας αυλοισ εζει
 ονα το σκληρο καρδισρασ των Ισραηιων. Με ολον τστο, οι

αρχιερεισ εμεινο το Ισραηλιτιωσ ρασ, με ανοιωτα τα ομμ
 ατια ορμδσιν ανθυδωσ, γα διοσμεδασσι την βσλην το
 θεσ, και γα εμποδισωσι τα εργα της παντοδυναμιασ χειροσ.

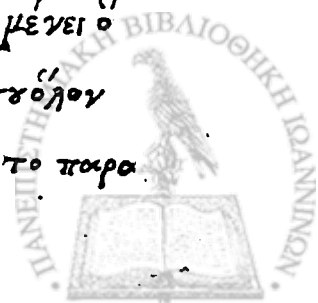
Αυτοι συμβσλευονται, γα θανατωσσι, και γα πεμψωσι
 πάλιν εις τον Αδην, εμεινον τον δ'ιελαιον Λαζαρον, οπσ ο

22

Ἰησοῦς Χριστὸς ἠθέλησε γὰρ τὸν φρέγγα ἀπὸ τῆς νεκρῆς εἰς τὴν ζωὴν.
 Αὐτοὶ ἀγνωρίζονται μὲ μίαν ἀπειρον κακίαν, διὰ γὰρ σβέσασιν ἀπὸ
 τὸν κόσμον ἐμείνω τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, ὅπῃ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γὰρ ἀγα-
 ψῆ, διὰ γὰρ ὁδηγήσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς εὐσεβείας.
 Ἐβλαύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι
 μαρτυροῦν τῶν Ἰουδαίων δι' αὐτὸν ἐπίβουλον εἰς τὸν Χριστόν. ὡς τερατώδεις ἀσυνή-
 θεια εἰς ἐμείνω τὰς παμπονήρας ἀρχιερεῖς, ὅπῃ ὑπερβοίγει ἀκόμα
 καὶ τὴν αὐθάδειαν ἐμείνω τῷ σατανᾷ, ὅπῃ ἐναντιώγεται εἰς τὰς
 βλαῖς τῷ Κυρίῳ. Βλέπετε, χριστανοίμη εἰς ποικίαν θεομαχίαν φθαί-
 νει ἕνας ἄνθρωπος, ὅταν ἀπομακρύνεται ἀπὸ ὀλίγον, ἀπὸ ὀλίγον
 ἀπὸ τὴν χάριν τῷ Θεῷ, καὶ κατακτᾷ εἰς τὸ κέντρον τῆς πονηρί-
 ας; ὁ Θεὸς καὶ ἡ ἁμαρτία εἶναι δὴ ὡς ἄκρα ἐναντία. ὅθεν ὅσον
 ἀπομακρύνεται ἕνας ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅπῃ εἶναι τὸ ἄκρον
 ἀγαθόν, τόσοον πλησιάζει εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ὅπῃ εἶναι τὸ ἄκρον
 κακίον. Καὶ ὅσον πλησιάζει περισσότερον εἰς τὸν Θεόν, τόσοον περι-
 σσότερον φωτίζεται, καὶ μισεῖ τὴν ἁμαρτίαν. Καὶ ὅσον πλησιάζει
 περισσότερον εἰς τὴν ἁμαρτίαν, τόσοον περισσότερον τυφλῶται, καὶ ἐνα-
 ντιώγεται εἰς τὰς βλαῖς τῷ Κυρίῳ. Διὰ τῆτο μᾶς παραγγέλλει ὁ Θε-
 ος εἰς τὸ δευτερονομίον, γὰρ βασιζώμεθα καλὰ ἀπὸ τὴν χάριν τα, δι-
 ὅτι, ὅταν ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ αὐτὸν μίαν φοράν, ἡμεθα εἰς κίνδυ-
 νον γὰρ χαθῶμεν διὰ πάντα. Ἀγαπήν Κύριον τὸν θεόν σου, εἰσακτέιν
 δευτερτῆς φωνῆς αὐτῷ, καὶ ἔχεσθαι αὐτῷ, ὅτι τῆτο ἠζωῆσθ, καὶ ἡ μακρο-
 λ. 2.
 τῆς τῶν ἡμερῶν σου. Τώρα διὰ γὰρ μὴν φθάνη ἕνας χριστανοίμη εἰς τὸ ἄκρον
 τῆς κακίας, πρέπει γὰρ μὴν βάλῃ τὸ ποδάριον παντελῶς εἰς τὸν δρόμον
 τῆς ἁμαρτίας; Καὶ διὰ γὰρ μὴν πατήσῃ τὸν δρόμον τῆς ἁμαρτίας, πρέπει
 γὰρ μὴν ξευλίγῃ παντελῶς ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς θείας χάριτος, ἀλλὰ γὰρ βα-

βασιλεύεται υαλά από την αγάπην τῷ Κυρίῳ. ὅθεν διὰ τὸ εὐρί
 σκεσθε πάντοτε εἰς τὰ ὅρια τῆς χάριτος καὶ τῆς ἀγαπῆς τῷ
 Κυρίῳ, καὶ τὸ ἀποφεύγετε τὰ ὅρια τῆς ἀμαρτίας, ἐγὼ δὲ εὐρί
 στω ἄλλο ἀρμολιῶτερον μέσον καὶ σοῖς διδάξω, παρὰ τὸ συχνοῦσθε
 εἰς τὸ μυτήριον τῆς ἱερᾶς υιογνωσίας, τὸ ὁποῖον μοῖς τὸ ἠτοίμασεν ὁ Κυ
 ρίος, ὅχι μόνον καὶ μοῖς ἀναμαλῆ με αὐτὸ εἰς τὴν χάριντα, υαθῶς
 υάνει εἰς τὰ ἄλλα μυτήρια, ἄλλο καὶ μοῖς ἐγώνη παντελῶς με τὸν ἑαυ
 τόντα, διὰ καὶ μένωμεν ἡμεῖς τελείως ἀχώριστοι ἀπὸ αὐτόν, καὶ αὐτὸς
^{Ἰωάνν. 1}
^{5-78.} ΤΕΛΕΙΩΣ ἀχώριστος ἀπὸ ἡμᾶς. Ὁ τρώγωνμα τὴν σάρκα, καὶ πίνωνμα
 » τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. Ὡ πόσω παρρησιάζεσθε εἰς
 τὸτο τὸ μυτήριον τῆς θείας εὐχαρίας, ἐμείνη ἡ φλογερὰ ἀγάπη, ὅπῃ
 δείχγει ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς εἰς ἡμᾶς, ὅταν ἔρχεται καὶ ἐγνοῦν με ἡ
 μοῖς εἰς αὐτὸ, διὰ καὶ μοῖς ἔχη πάντοτε εἰς τὴν ἐπίσηψίντα, καὶ καὶ μοῖς
 ρυλάττη ἀβλαβεῖς ἀπὸ τὰς θανατηφόρας ἐπιβλαῖας τῆς ἀμαρτίας! Καὶ
 λοιπὸν ἐμείνω, ὅπῃ ἐγὼ ἔχω σιωπὸν καὶ σοῖς προβάλλω εἰς τὴν πορῶ
 σάνμα διδαχὴν, εἶνοι, ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν τὴσιν ἀνάγκην καὶ συχνο
 μεταλαμβώνωμεν ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ Αἷμα τῷ Κυρίῳ· μοῖς, ὅσιν ἀν
 ἀγκην ἔχομεν καὶ εὐριστώμεθα ἐνωμένοι με αὐτόν, διὰ καὶ ἀποφεύ
 γωμεν τὰ ὅρια τῆς ἀμαρτίας, μέσα εἰς τὰ ὁποῖα ἀπολαβεῖ καὶ χάσωμεν
 τὴν χάριν, καὶ τὴν σωτηρίανμα. ὅθεν πρῶτον θελῶ καὶ σοῖς παρασησω
 αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, ἀπὸ ἐμείνω τὰ δυνατὰ μαρθεσματα, ὅπῃ μοῖς ἔ
 ανει ὁ Κύριος, εἰς τὸ καὶ πλησιάζωμεν συνεχῶς εἰς αὐτὴν τὴν υιογνω
 αν τῆς θείας εὐχαριστίας. Καὶ δεύτερον καὶ δείξω ματαιίας ὅλας ἐμείνω
 τας προφάσεις, ὅπῃ προβάλλωσι μερικοὶ χορσιανοί, διὰ καὶ τὴν ἀποφεύ
 γωσιν. Ἡ Ἀγάπη ἐμείνη, ὅπῃ ἔχει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ἑαυτόντα, μένει ὅ
 λη ἡσυχος καὶ ἀναπαυμένη, διὰ τὴν εὐρίσκει εἰς τὸν ἑαυτόντα ὅλον
 ἐμείνω, ὅπῃ ἡμπορεῖ καὶ ἐπιθυμῆσῃ ἡ καρδιάτα. Καὶ εἰς τὸτο παρα

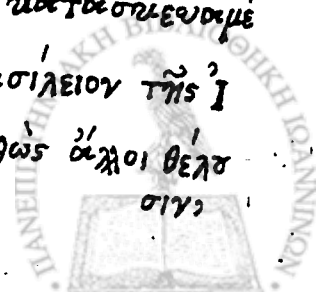

μοιάζει ἡ φιλαυτία τῷ Ἰησοῦ, ὡσάν ἐκείνο τὸ χρυσίον, ὅπῃ ἀν
 αλύνεται εἰς τὸ χωνευτήριον τῷ χρυσοκότῃ, τὸ ὁποῖον ὅσον καὶ ἀν
 πυρώνεται ἀνάμεικτα εἰς ταῖς φλόγαις τῆς καρμίνης, μένει πάντοτε ἴσον
 χον καὶ ἀσάλευτον, χωρὶς γὰρ κοχλιάσει καὶ γὰρ ταράσσεται. Μὰ
 ἡ ἀγάπη ἐκείνη, ὅπῃ ἔχει εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἶναι ἀνήσυχος εἰς τὴν
 καρδίαντα, διὰ τὴν ἐύρίσμεται γεμάτη ἀπὸ ἐπιθυμίας, μὲ τὸ γὰρ μὴν
 ἐύρίσμεται πάντοτε εἰς ἡμᾶς ἐκείνη, ὅπῃ ἐπιθυμεί. Καὶ εἰς τὴν παρομοί
 αῖαν τῆς φιλανθρωπίας τῷ Ἰησοῦ, μὲ ἐκείνον τὸν ὑδράργυρον, ὅπῃ πάντο
 τε κινεῖται μὲ εὐκολίαν, καὶ ὅλον ταράσσεται. Ἀπὸ μίαν τοιαύτην φι
 λανθρωπίαν λοιπὸν γεννῶνται εἰς τὴν καρδίαντα, ἐκείναις ἢ ἀκατάπαν
 ταις ἐπιθυμίαις, ὅπῃ τὸν κινεῖται, διὰ γὰρ δοθῆ ὅλος εἰς ἡμᾶς ἐπιθυ
 μίας τόσον φλογεραῖς, ὅπῃ ἀκαταστάσι γὰρ τὸν ἀγαθωσύνην
 εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς τῆς, γὰρ θυσιάζει τὸν ἑαυτόντα μί
 αν ὥραν προητέρα, διὰ γὰρ παρρησιασθή εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν πλε
 ον ὑψηλοτάτον βαθμὸν τῆς ἀγάπης. Καὶ λοιπὸν ἀπὸ τὴν σιγμὴν
 τῆς συλλήψεως, ἕως εἰς τὴν ὑπερινήν ὥραν τῆς ζωῆς τῆς, ἡμποροῦμεν
 γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ὅλητι ἡ ἀνομιή, ἐξάθη μία ἀδιάλυτος ἐπιθυμία, ὅ
 πῃ ἀπέβλεπε γὰρ βοήθει εἰς πράξιν τῆτο τὸ ἀπόρρητον μυστήριον τῆς θείας
 εὐχαιρίας, διὰ γὰρ μεταλαμβάνωμεν ὅλοι ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς ἐπιθυμίας ἐπε
 2.2. ἵθυσται τῆτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθύμων, πρὸ τῆμε παθεῖν. Καὶ δεῦν πρέ
 πει γὰρ θαυμάζωμεθα εἰς μίαν τοιαύτην ἀπειρον ἐπιθυμίαν τῷ Ἰησοῦ.
 Διὰ τὴν καθὼς αὐτὸς ἐφοχάζετο γὰρ συμμαζώξῃ εἰς αὐτὴν τὴν
 ἀγιωτάτην κοινωσίαν, ὅλον τὸ ἀγαθὸν καὶ ὅλον τὸ ὥραϊον τῶν χα
 ριτωντα, καὶ γὰρ ἐνώση εἰς αὐτὴν, ὅλος τὰς ἀετίνας τῆς ἀγάπης,
 ὡσαν εἰς ἕναν καθαρώτατον Κρύσταλλον, ἔτσι ἴσαζε παντογίαν.

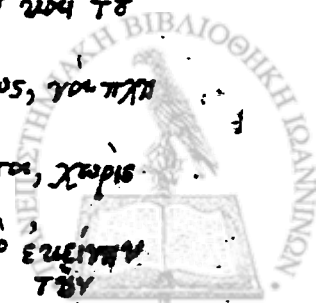
τὸς ἀκουστικὰς τῆς ἀναπνοῆς εἰς τὸτον τὸν ἠχοασμὸν· εἰς τούτου,
 ὅπῃ τὰ ἐφαίνετο σχεδόν, ὅτι δὲν θέλει φθάσει ποτὲ εὐεῖνη ἢ ὥρα,
 εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιθυμῶσε γὰρ μᾶς χάριση ἔγαν τέτοιου μεγάλου θη
 σαυροῦ. Ἀφ' οὗ ἐφθάσε λοιπὸν εὐεῖνη ἢ εὐλογημένη ὥρα, ἐδόθη ὅλος
 εἰς ἡμᾶς, γὰρ τὸν μεταλαμβάνωμεν προχειρότατα. Καί, λάβετε, φαίγετε,
 μᾶς λέγει, μὲ ὀληγτα τὴν προθυμίαν, τὸ τὸ ἐστὶ τὸ σῶμα μᾶς. Μὲ τί τὸ
 ὄφελος, ὅταν ἡμεῖς δὲν φροντίζωμεν γὰρ ἀπολαμβάνωμεν ἔγαν τοῦτον
 ἀργίον θησαυροῦ; Καί λοιπὸν, ὅταν φαίνεται, ὅτι ἔπρεπε γὰρ ἡ συχία
 σι πλέον ἢ ἐπιθυμίαις τῶ Σωτῆρός μας, ἀφ' οὗ μᾶς ἠτοίμασεν ἔγαν τοῦτον
 χάρισμα, ὅπῃ δὲν ἠμπορεῖ γὰρ γένη ἄλλο μεγαλύτερον ἀπὸ αὐτοῦ, ἐδῶ
 εἰς τὴν γῆν, αὐτὸς ἀπολαθθεῖ πάλιν γὰρ ἐπιθυμῆ. Διὰ τὴν ἐπιθυμῆ γὰρ
 συντρέχωμεν ἡμεῖς, γὰρ τὸ μεταλαμβάνωμεν. Διὰ τῆτο αὐτὸς γέγει πᾶ
 ντοτε προσωπιῶς ἐπάγω εἰς τὸ ἱερὸν θυσιαστήριον, καὶ μᾶς καλεῖ ὅλος
 γὰρ δρόμων εἰς αὐτόν, καὶ γὰρ τραφῶμεν ἀπὸ τὸ ἰδιόντῃ σῶμα, διὰ
 γὰρ μετασχηματισθῶμεν εἰς τὴν ἐδωκῆντα δόξαν καὶ ἀγιότητα, καὶ
 γὰρ ἀφήσωμεν εὐεῖνην τὴν δυστυχισμένην ὑπαρξίν τῆς διεφθαρμένης
 φύσεως. Ἐλθετε φαίγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον καὶ πῖνετε οἶνον, ὃν με
 κέραια ὑμῶν, ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἰναβιώσητε. Μὰ ἴσως νομίζετε,
 ὅτι ἐγὼ ὁμιλῶ ἐδῶ μὲ ὑπερβολὴν, διὰ γὰρ σᾶς καταπέισω τάχα γὰρ βεβαι
 ωθῆτε, ὅτι ὁ Χριστὸς ἔχει μίαν φλογερὰν ἐπιθυμίαν, διὰ γὰρ τρέφονται οἱ
 πιστοῖτα ἀπὸ αὐτοῦ, μὲ μίαν ἀδιάκοπον συνέχειαν. Ὅθεν διὰ γὰρ σᾶς δῶ
 σω γὰρ καταλάβετε, ὅτι τῆτο, ὅπῃ σᾶς λέγω, εἶναι μία μεγάλη ἀλήθεια,
 καὶ ὄχι μία ὑπερβολὴ τῆς ἐδωκῆς μου ὁμιλίας. Θεῶ γὰρ σᾶς κάμω γὰρ τὸ συ
 μπεράνετε ἀπὸ δῶνα πράγματα τῆτο τῶ ἱερῶ μνηρίῳ. Ἀπὸ τὴν ὑληγτα
 δηλαδῆ, καὶ ἀπὸ τὸ τέλοςτα. Ἐδύνετο βέβαια ὁ Κύριος γὰρ ἐπέλεξῃ καὶ γὰ

διορίσθη τὴν ὕλην τῆς ἱερᾶς κοίτης, ἀπὸ χρυσοῦν καθαρόν, ἀπὸ
 ἀνθράκων, ἀπὸ διαμάντια, ἀπὸ μαργαριτάρια, καὶ ἀπὸ ἄλλων πολυτίμων
 λίθων, καὶ γὰρ τὴν κατασκευασμένην τὸ σχῆμα μὲν εὐγενικῆς, καὶ πολυ-
 τίμου τροφῆς, μὲ ἀνθόνερα, καὶ μὲ τὰ χαρῆς, καθὼς κατασκευάζουσιν οἱ
 ἰατροὶ καὶ ποία βασιλικῶν, καὶ ἡδονικῶν ἰατρικῶν. ποῖος ἢ μπορεῖ γὰρ ἀμφι-
 βάλῃ εἰς τὸτο; Αὐτὸς εἶναι θεὸς παντοδύναμος, καὶ κάνει πάντα
 ὅσα θέλει, καὶ δὲν δύναται κατένευεν γὰρ ἐναντιωθῆ εἰς τὸ πανάγιον
 τὸ θέλημα. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ ἔρανε καὶ ἐν
 τῇ γῆ, ἐν ταῖς θαλάσσοις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Καὶ τῶν
 λήματι αὐτῷ τίς ἀνθέστη; Καὶ ὄχι μόνον, πῶς ἐνδύνατο γὰρ τὸ
 καὶ αὐτὸ, ἀλλὰ φαίνεται ἀκόμα, ὅτι ἔτιζεν ἦτον καὶ τὸ πρέπον γὰρ
 καὶ μὴ, διὰ γὰρ δῶσθαι τὴν πρέπουσαν τιμὴν εἰς τὸ Πανάγιον τὸ Σῶμα.
 Διὰ τὴν ἀνίσως ἐπρόσβαζεν ὁ Θεὸς μίαν φοράν γὰρ δὲλευθῆ με τέτοιαις πλε-
 σιότηταις ἐμείνη ἢ Κιβωτός, ὅπῃ ἔμελλε γὰρ φυλάξῃ μεσσητὴς ἐμείνη τὸ
 περιφημον Μάννα, τὸ ὁποῖον ἐξάθη ἑνὸς τύπος καὶ μία σελὴ τὰ τὰ
 ἔρανε ἄρτα τῆς θείας εὐχαριστίας, πῶς μᾶλλον ἔπρεπε γὰρ κατασκευ-
 ασθῆ με πολυτίμοις ὕλοις τὸ Σῶμα τῶ Κυρίου; Μόλιχα, ἀνίσως καὶ
 ὁ Κύριος ἠθέλησε γὰρ καὶ αὐτὴν τὴν θυσίαν τῆς ἱερᾶς εὐχαριστίας, ἐπά-
 να εἰς ἕνα ἀνώγειον, ἐξολισμένον μεγαλοπρεπῶς, καθὼς ἦτον ἐμείνη,
 εἰς τὸ ὁποῖον ἐξείλε τὸ μαθητὰς τὴν ὥραν ἐμείνην, γὰρ ἐτοιμάσασθαι
 τὸν δείπνον, διὰ γὰρ τιμῆσαι τὸ καθαρώτατον σῶμα, καὶ τὸ Πά-
 ναγιον τὸ Αἷμα αὐτοῦ ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐξωμένον, ἐμεί ἡμῖν
 ἔτοιμάσατε καὶ εἰς ἕνα ποτήριον, ἀπὸ λίθου πολυτίμου κατασκευασμέ-
 νον, τὸ ὁποῖον φαίνεται καὶ τιμᾶται τὴν σήμερον εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἰ-
 σπανίας, καθὼς μὲν βεβαιώνουσιν ἡ ἱστορία καὶ ἡ καθὼς ἄλλοι θέλο-
 σιν.

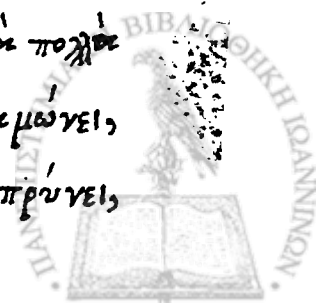

σιγ, ὅτι εἶναι ἐκεῖνο τὸ ποτήριον, ὅπῃ εὐρίσκειται τὴν σήμερον εἰς τὴν
 μονὴν τῶ βασιλοποιδίου. Τὸ ὁποῖον εἶναι μεγάλης τιμῆς, μέθῃ γὰρ
 εἶναι γλυπτὸν ἀπὸ ἑνὸς πολυτίμου λίθου, ὀνομαζόμενον Ἰασπιν.
 Διὰ τὴν λοιπὴν γὰρ μὴν θελήσῃ ὁ Κύριος γὰρ μᾶς δώσει τὸν πολυτί-
 μον θησαυρὸν τῆς ἱερᾶς κοίτης, ὑποκαίτω εἰς ἕλην ἀσπίδος ποικυ-
 τίμα καὶ θεραπευτικῆς ὀσμῆς, διὰ περισσοτέρων τιμῆν; Καὶ τὸ
 τὸ ἐδύνατο γὰρ τὸ ἀλάμη βεβαία. Μὰ εἰς αὐτὸς τὸ ἔμαγε με ἔναυται
 ἕτον ἔροπον, ἢ θελε κατασταθῆ ἢ μεταχειρισίς τῆς ἱερᾶς κοίτης πο-
 ῖα σπασίαι εἰς τὰς πηγᾶς, διὰ τὴν ἢ θελεν εἶναι πολλὰ δυσεύρετος. Ἐπει
 δὴ οἱ πτωχοὶ δὲν εἶχασιν τὸν τρόπον γὰρ τὴν ἀποκατήσωσι, διὰ τὴν ἔλλει-
 ψιν τῶν ἀργυρίων. οἱ πλούσιοι πάλιν δὲν ἢ θελον γὰρ τὴν ἀποκατήσωσι, διὰ
 τὸ πάθος τῆς φιλαργυρίας. Καὶ ὅλοι ἢ θελον ἀμελήσωσιν ἀπὸ τῶ γὰρ τρέχω-
 σι γὰρ ζητῶσι πράγματα πολυτίμα καὶ δυσεύρετα. Διὰ τὸτο ἢ θελήσῃ
 ἐν ὁ Χριστὸς γὰρ δοθῆ εἰς ἡμᾶς ὑποκαίτω εἰς τὰ εἶδη μᾶς βρώσεως τὸσον
 κοινῆς, ὅπῃ ὄχι μόνον εἶναι πολλὰ εὐωλον γὰρ εὐρεθῆ, ἀλλὰ εἶναι ἀκόμα
 καὶ ἢ πλεον ὀσιώδης καὶ συνηθισμένη τροφή εἰς ὅλας τὰς ἀνθρώπων. Καὶ
 ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου ἠρῖζει, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Αὐ-
 τὴ ἢ τροφή εὐχαριεῖ ἐπίσης ὅλας τὰς ὀρέξεις, καὶ ἐν τῇ δὲν τὴν βδελύσσεται,
 μάρις ὅλοι τὴν ὀρέγονται, τὴν μεταχειρίζονται εἰς ὅλας τὰς κοίτας, εἰς ὅλας
 τὰς τόπας, καὶ αὐτὴ εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν ἄλλων φαγητῶν καὶ ποτῶν. Διὰ
 τὴν προτιθῆται καὶ προτιμᾶται εἰς ὅλας τὰς τράπεζαις καὶ βασιλευν, καὶ πᾶ-
 ρων. Δίδεται λοιπὸν εἰς ἡμᾶς ὁ Χριστὸς ὑποκαίτω εἰς τὸ εἶδος τῶ ἄρτου καὶ τῶ
 οἶνου, διὰ γὰρ ἐμφυχώνη καθεύουσαν τὴν ἢ εὐλογία τῆς ἀποκατήσεως, γὰρ πᾶ-
 σία ζῆ εἰς τὴν ζωοποιόντα τράπεζαν, χωρὶς ἕξοδα, χωρὶς ἐναντιότητα, χωρὶς
 κίνδυνον, καὶ χωρὶς καμμίαν ἄλλην λαμπρὰν ἐτοιμασίαν. ἔξω ἀπὸ ἐμείνην
 Τῶν

τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καθαρῆς συνειδήσεως, καὶ ἀδύλα καρδίας.
 » βραδίαντες ἀγοράσατε οἶνον καὶ ξάρον, ἀνευ ἀργυρίου, καὶ τιμῆς.
 Τώρα εἰπέτε μοι, οὐκ παρακαλῶ, ἀν' εὐρίσμεται καμμία δυσκολία,
 ἢ μικρά; ἢ μεγάλη ἔδω εἰς τὴν τὴν ἕλην τῆς ἱερᾶς μεταλήψεως;
 Μὰ εὐχασθεῖτε ἀκόμα μίαν ἄλλην μεγαλύτεραν εὐκολίαν εἰς τὸ το
 μυσηρίον. Ὁ Χριστὸς ἀφ' οὗ ἔδιδάξε μίαν ἕλην τὸσον κοινὴν εἰς τὸ το
 μυσηρίον; φαίνεται, ὅτι ἦτον πρέπον γὰρ διορίσῃ καὶ τὴν κοσμίαν τῶ
 ἄρτυ καὶ τῶ οἴνω, ἢ γὰρ διορίσῃ καὶ ποίας ἐξαίρετος ἡμέρας, διὰ γὰρ ἐπι
 τελεῖται εἰς αὐτὰς τὸ το σεβάσιμον μυσηρίον; ἢ καὶ ποίας ξεχωριστὰς
 τόπας ἐμεῖ, ὅπῃ ἢ μπορῶσι γὰρ εὐρίσωνται πατριαρχαί, διὰ γὰρ ἐνεργῶ
 σι τὸ μυσηρίον. Ὅμως μήτε εἰς αὐτὰ δὲν ἔβραβεν ὅπως διορισμένους,
 ἀλλὰ ἠθέλησε γὰρ εἶναι ἠποσύτης τῆς ἱερᾶς κοινωγίας ἀδιορίστους, κατὰ
 τὸν ἀριθμὸν τῶν πιφῶν, ἠθέλησε γὰρ ἐνεργῆται τὸ μυσηρίον εἰς καθεὶ κα
 σαρὸν, καὶ εἰς καθεὶ τόπον ἱερὸν καὶ σεβάσιμον, διὰ γὰρ ἢ μπορῆ
 καθεὶνας πιφῶς γὰρ μεταλαμβάνη πρόχειρα ἀπὸ μίαν τὸσον ἢ κατὰ
 ἡμέραν τροφήν. καὶ ἀπὸ τὸ τέλος ἀκόμα αὐτῆς τῆς ἀγίας εὐχα
 ριστίας, γίνεται φανερόν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπιθυμῆ γὰρ πλησιάζω
 μεν συνεχῶς εἰς τὴν ἱερὰν τράπεζαν, καὶ γὰρ μεταλαμβάνωμεν ἀπὸ
 αὐτὰ τὰ ἀχραντὰ δῶρα. Μὰς διηγῶνται ἢ ἱστορίαις διὰ τὸν τίτον
 τὸν αὐτοκράτορα τῶν Ῥωμαίων, ὅτι ἦτον τὸσον πολλὰ γλυκύς εἰς
 τὸ ἠθόστω, τὸσον εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος, ὅπῃ τὸν ὠνόμα
 σαν τρυφήν τῆς ἀνθρωπότητος. Αὐτὸς ἐφοχάζετο πῶς ἔχαγε τὴν
 ἡμέραν ἐμείνην, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἠθέλε καμμία καμμίαν ἐνεργεσίαν
 εἰς κανεῖν ἄνθρωπον. Πάντα ἀγαπᾷσε γὰρ ἐνεργετῆ, εἰς ὅπως ἠθέλε γὰρ
 παραδείξῃ τὰ λαμπρὰ σημεῖα τῆς ἀγάπης. Τώρα ἀν' εἰς ἕνα ἄνθρ
 ωπον ἀπλῶς εὐρίσμετο μία καρδιά τὸσον φιλόανθρωπος, ὡς σὺν ποίᾳ φιλοῦ

θρωπία ἡμποροῦμεν να φοχασθῶμεν, ὅτι ἐνρρηματιεῖς τὴν καρδίαν τῶ
 θεοανθρώπου Ἰησοῦ; Ἐνοεσ ἀνθρώπος, ὅσον καὶ ἀν εἶναι εὐσπλαγχνος,
 ὅσον καὶ ἀν εἶναι φιλεάνθρωπος, καὶ εὐεργετικός, πάλιν οἱ εὐσπλαγχνί
 ἄτα καὶ ἡ φιλεάνθρωπία το εἶναι πεπερασμένη, καὶ ὑποκειμένη εἰς κά
 ποις ὅρας τῶν ἐλαττωμάτων. Μὰ ἡ φιλεάνθρωπία, καὶ ἡ εὐσπλαγχνί
 α τῶ Ἰησοῦ εἶναι ἀπειρος, καὶ ἐλευθερά ἀπὸ κάθε ἐλάττωμα, διὰ
 τὶ εἶναι ὅλη θεία, καὶ ἐμεῖ ὅπῃ ἀγαπᾷ καὶ εὐεργετεῖ, ἀγαπᾷ καὶ εὐ
 εργετεῖ με ὅλην τὴν τελειότητα. Ἀγαπήσας τῆς ἰδίης τῆς ἐν τῷ κόσμῳ,
 εἰς τέλος ἡγάπησεν αὐτῆς. Καὶ ὡσαύτ τοῖστος λοιπὸν, μᾶς δίδει αὐτὸ τὸ
 μέγαλον χάρισμα τῆς ἱερῆς κοινωνίας, διὰ να μᾶς εὐεργετήσῃ εἰς τὸ
 ἄκρον, εἰς τρόπον, ὅπῃ να πλατῆσῃ καὶ τὴν ψυχῆς ἡμᾶς, καὶ τοσῶ
 μάμας ἀπὸ μίαν δόξαν καὶ λαμπρότητα ὅλην θεϊκὴν. Ἐπειδὴ με αὐτὴν
 ἔρχεται να χύσῃ πλασιοπαρόχως τὰ χαρίσματά τα εἰς κάθε μέρος τῶν
 αἰσθησεών ἡμᾶς, καὶ τῶν δυναμέων ἡμᾶς. Λαμπρύνει καὶ πλατίζει ταῖς
 ἐξωτερικαῖς αἰσθησεαῖς τῶ σώματος ἡμᾶς, με τὴν μακαρίαντα παρσσίαν, με
 τὸ να σπείρῃ εἰς αὐτάς τὸν σπὸρον τῆς ἀθανασίας. Λαμπρύνει καὶ πλατίζει
 τὰς ἐσωτερικὰς δυνάμεις τῶ σώματος ἡμᾶς, διὰ τὶ χαλιγώνει τὰς ἀτάκ
 τῆς ὁρμᾶς τῆς ἐπιθυμίας, καὶ διεγείρει εἰς αὐτὴν μίαν ἐφεσιν ἄρα
 νιον, ὅπῃ να ὀρέγεται πάντοτε τὰ καλά. Καταπαύει τὸ χόχλασ
 μα καὶ τὴν ἐξασπιν τῶ θυμῶ, καὶ διεγείρει εἰς αὐτὸν μίαν ἐχθραν
 παντοτινὴν, καὶ ἔνοε ἀκατάπαυστον μῖσος ἐναντίον εἰς τὸν διάβολον,
 καὶ εἰς τὴν ἀμαρτίαν. Καὶ καθὼς τὸν παλαιὸν καιρὸν ἐματέβαιγεν ἀπὸ
 τὸν ἄρανον, ὁμῶ με ἐμείνο τὸ Μάννα, μία δρόσος γλυκεία, ὅπῃ ἐδρόσισε
 πλασιοπαρόχως ὅλην τὴν γῆν ἐμείνης τῆς ἐρήμῃ, ἔτσι τώρα πίπτει ἐ
 πάνω εἰς ἡμᾶς, ὁμῶ με τὴν κοινωνίαν μίαν ὅλην δρόσος, καὶ ταῖς πολλὰ
 τιμιωτέρας. Ἡ ὁποία εἶναι ἡ χάρις τῶ Θεῶ, ὅπῃ αὐξάνει, δυναμώνει,
 καὶ βοηθεῖ τὸν ἀγιασμόν τῆς ψυχῆς ἡμᾶς. Πλατίζει καὶ λαμπρύνει,

τῶν ἡδονῶν, διὰ τὴν χύνην εἰς αὐτὸν πῶς φωτισμὸς. Καυτίζε τῶν ἡδονῶν
 σίνου, διὰ τὴν τῆς χαρίζεται γὰρ ἐπιθυμίας. Τὶ ἄλλο πρῶτον θέλο
 ἴμεν ἀπὸ αὐτοῦ; Ἐγὼ ἤλαθον, λέγει ὁ Χρῆστος, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περι
 σσοὺν ἔχωσι. Μᾶλλον εἶδωμε τὴν ζωὴν μὲ τὴν ἐνανθρωπήσιντα, καὶ μὲ
^{1) τὸν} ^{2) τὸν} θάνατον. Ἐγὼ ἤλαθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι. Ἀπολαθῆναι ἀπολαθῆναι
 μᾶλλον χαρίζεται ἀπειρα δῶρα, μὲ τὴν ἱερὰν κοίτην. ἵνα καὶ περι
 σσοὺν ἔχωσιν. Αὐτὰ εἶναι τὰ τέλη ἐπιθυμίας, διὰ τὰ ὅποια ἠθέλη
 σεν ὁ Σωτὴρ γὰρ δίδεται εἰς ἡμᾶς, ὑποβάτω εἰς τὴν ὁμοίωσιν μῶν
 τοιαύτης προχείρου βρώσεως. Καὶ πῶς θέλετε λοιπὸν ἐσεῖς γὰρ μὴν ἀγαπᾶ
 τη ἢ ἀγαπᾶτε τὸ Ἰησοῦς. εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ἐπιθυμίας, ὅπως ἀποβλέπει
 εἰς τὸ ἐπιθυμίας ὄφελος, καὶ εἰς τὴν ἐπιθυμίας δόξαν; Ἄν αὐτὸς δὲν ἐ
 πηλυμῆσε φλογεραὶ τὴν ἐπιθυμίας, δὲν ἠθέλε μόνον εἰς ἡμᾶς ἐπιθυμίας
 τὰ θερμὰ μαρτυρήματα, ὅπως μῶν προβάλλει, ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμα ἔστι
 πάντα. Δὲν ἠθέλε μόνον μεγάλην ἐπιθυμίας εἰς ἐπιθυμίας, ὅπως ἀπομα
^{3) ἀρῶνται} ^{4) ἀρῶνται} ^{5) ἀρῶνται} ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἱερὰν τράπεζαν λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι εἴθε
 ἡτῶν ἀνδρῶν ἐπιθυμίας τῶν μελλόντων γεύσεται μὲ τὸ δείπνον. Δὲν ἡμ
 πορῶ γὰρ σᾶς παραστήσω μὲ ἄλλον φανερώτερον τρόπον, τὴν ἀγαπᾶν, ὅπως
 δείχνει εἰς ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ, εἰς τὸτο τὸ μυστήριον, παραὶ γὰρ σᾶς τὸν πα
 ρομοιάσω μὲ μίαν φιλόσοφον Μητέρα. Μία Μητέρα καὶ ἀδελφὸς εἰς τὴν
 ὑπηρεσίαν τῆς ὁσπιτικῆς, καὶ τὸ βρέφους τὴν λαλῶν, καὶ μαρῶ
 νεται ἀπὸ λόγου της. Καὶ συρόμενον μὲ τὰ χέρια καὶ μὲ τὰ πόδια, καὶ
 σιᾶζει εἰς ἕνα κρημνὸν διὰ γὰρ πῶς κατὰ. Ἡ Μητέρα τὸ εἶπεν, κατὰ
 τύχην, τὰ ὁμοιωτικῆς ὀπίσω, καὶ βλέπει, μὲ μεγάλον τρόμον τῆς καρδί
 ας της, εἰς ποῖον κρημνὸν εὐρίσκει τὸ βρέφος της. Τώρα εἰς μίαν τε
 τῶν φοβερῶν θεωρίαν, τί πρέπει γὰρ καὶ μὴ ἢ φρόνιμη Μητέρα.

